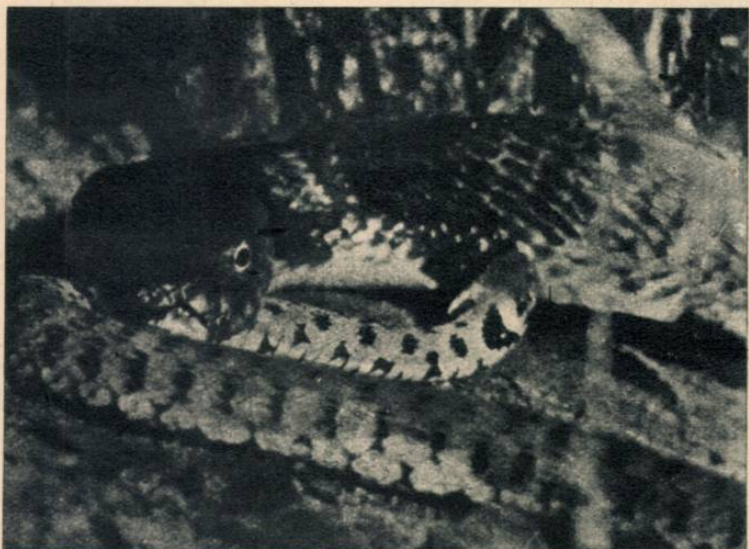

Curiozități din viața serpilor

DIN familia extrem de numeroasă a reptilelor, șarpele numit piton, este desigur cel mai primejdios atât prin puterea lui extraordinară cât și prin agresivitatea lui.

Din fericire pentru noi este un șarpe exotic pe care europenii n'au pri-lejul de a-l

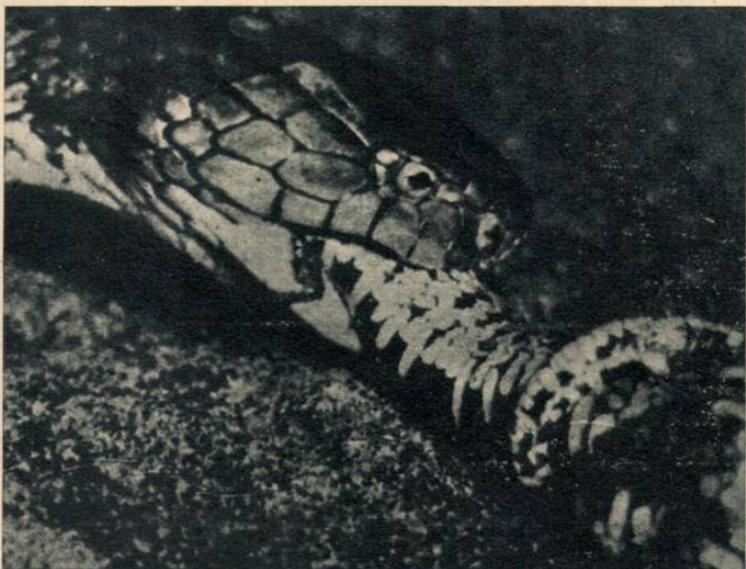

Iată cele patru faze ale unei lupte disperate între un șarpe Cobra și o viperă. Până la urmă se poate vedea cum vipera a fost literalmente devorată de Cobra, care pare foarte satisfăcut de victoria lui

vedea decât în grădini zoologice, în rarele grădini zoologice care numără printre pensionarii lor și exemplare din această uriașă reptilă.

Pitonul ajuns la maturitate atinge de multe ori și 17 metri.

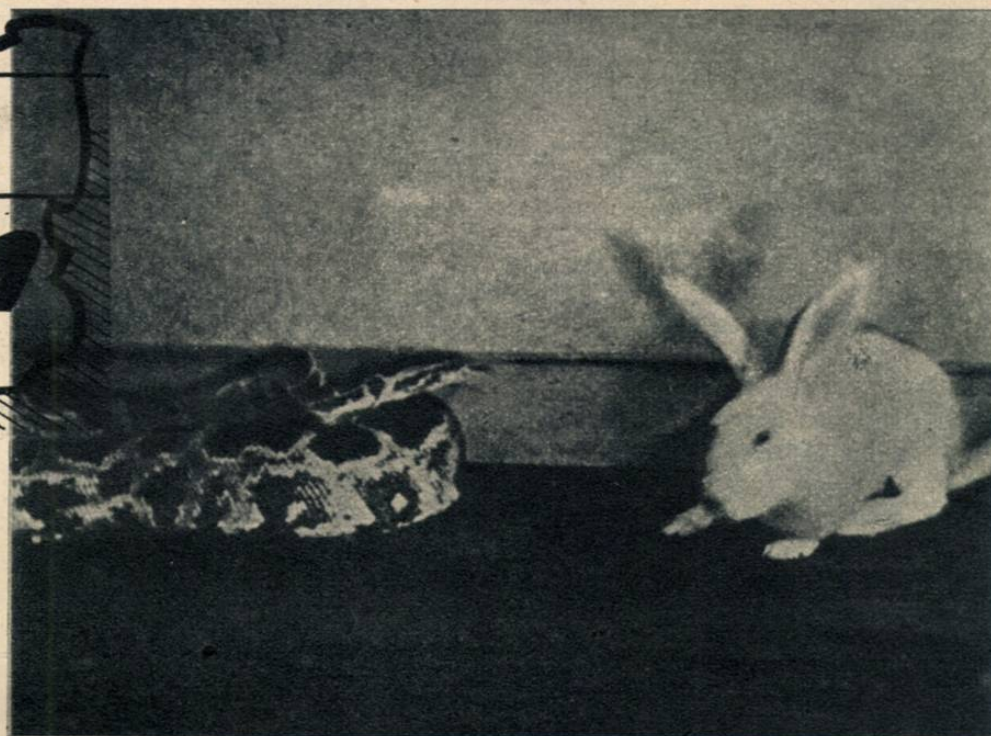
În junglă și în savanele unde trăiește el atacă animale mari de forță taurului

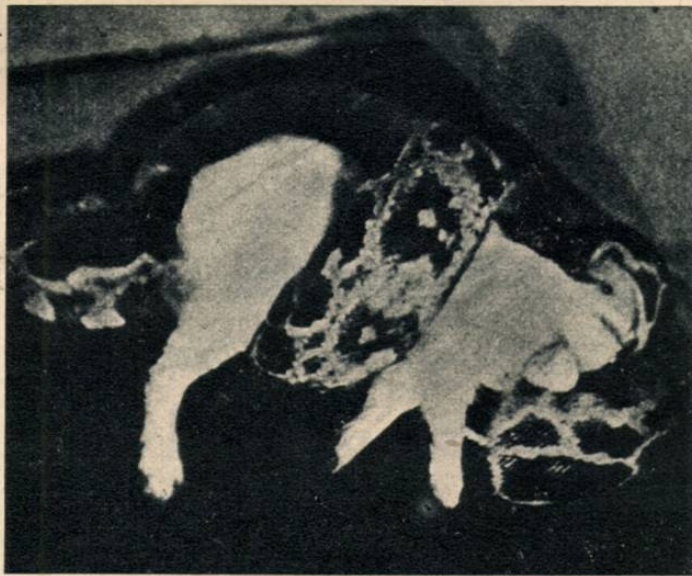
dintr'un iepure de casă. Este o colățiune anemică față de pofta nesățioasă a reptilei. Jertfa aceasta se repetă zilnic la ora când șarpele se trezește din somn.

Un iepure alb, cu blana imaculată, înfățișând prin albul vestmântului său natural simbolul victimei inocente, este introdus în cușca pitonului.

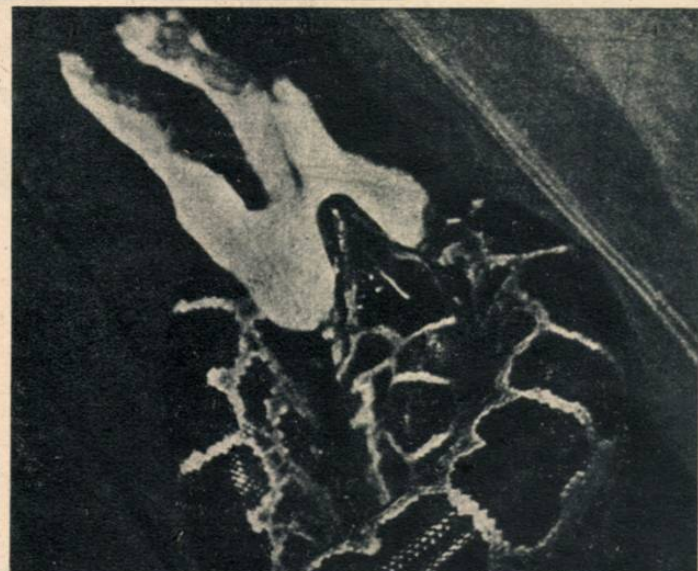
Șarpele trezit din somn își privește victima cu o fixitate amețitoare care produce de multe ori iepurașului, un somn asemănător somnului hipnotic. Când uriașă reptilă își pune în mișcare inelele care-i formează trupul, iepurașul are conștiința vagă a sfârșitului

Sus: În fața privirii hipnotice a Pitonului, iepurașul este amețit și nu mai poate face o mișcare

Stânga: O simplă contrac-tare a inelelor și animalul moare sufocat

Jos: Pitonul îl devorează apoi cu mare poftă. Este „menu”-ul lui preferat

sălbatic și nu se dă înapoi din fața felinei primejdioase ca tigrul și jaguarul.

În serpentariul grădinei zoologice din Berlin se află un piton care a fost prins viu la vârsta copilăriei. Deși a fost crescut într'un mediu artificial, care putea determina schimbarea obiceiurilor și modificarea structurii psiho-fiziologice, pitonul a rămas aceeași reptilă vorace sigură de puterea ei, care-și sugrumă și devorează victimele cu o cruzime extraordinară.

Pitonul este un asasin care întrebuințează arma asfixiei atunci când își atacă victimele.

Masa de dimineață a pitonului adăpostit în serpentariul din Berlin se compune

apropiat. Trupul reptilei se încolăcește în jurul iepurașului și o ușoară încordare a inelelor este suficientă pentru a provoca moartea prin asfixie. Pitonul devorează apoi un cadavru. În ilustrațiile noastre se pot vedea fazele acestei jerfe cotidiene care încheie în ea simbolul dramatic al luptei pentru existență, în care cei slabi constituie o hrană convenită celor puternici.

Tot în serpentariul din Berlin se află în compartimentul reptilelor o cobra și o viperă. După cum se știe ambele reptile sunt extrem de primejdioase datorită veninului pe care-l pot introduce în corpul victimei.

Cobra este o reptilă care trăiește în India iar vipera poate fi găsită și în anumite regiuri europene. Veninul viperei este tot atât de puternic ca și acela al cobrei, totuși într'o luptă dintre aceste două reptile va învinge aceia care este dotată cu mai multă putere și cu mai multă tehnică a distrugerii adversarului. Obiectivul fotografului a surprins fazele acestei lupte dramatice dintre membrii aceleiași familii zoologice.

Lupta este inegală, întrucât cobra este mai puternică. Totuși vipera nu se dă bătută nevrând să-și recunoască inferioritatea. Știind că adversarul va încerca s'o înghită dintr'odată, vipera încearcă o stratagemă: își formează un nod pe trup.

(Continuare în pag. 14)

**Doi ochi văd
mai bine decât unul.**

De aceea deschideți bine amândoi ochii, când cumpărați tablete Aspirin, pentru a primi într-adevăr Aspirin. Fiecare tabletă și fiecare ambalaj poartă crucea »Bayer«. La dureri de cap, răceli și gripă nu există un mijloc mai bun decât tabletele Aspirin cu crucea »Bayer«.

Nici un cămin fără
ASPIRIN

O aromă, un parfum frumos,
și gust bun sunt întrunite
în această cutie!

La cafea cu lapte ia

Franck
Adaus la cafea

Franck-Cafea

Bine ras —

bine dispus!

ROTBART
EXTRA SUBȚIRE

Imense cantități de material sovietic capturat de germani după una din ultimele bătălii de încercuire

ACOLO, UNDE SOARELE O FOTOGRAFIERARĂ NU MAI RASARE

(Urmare din pag. 4-a)

nici o valoare, fiindcă n'ai nici ce și nici de unde să cumperi, fiecare lucru este plătit prin muncă sau printr'un alt lucru. La începutul primăverii, au dat o mână de ajutor la săpatul unei grădini sărmene, tot timpul scurtei veri au dat o mână de ajutor în gospodărie și aceasta pentru simplul fapt că în fiecare zi căpătau o cană două cu lapte dela singura vacă din regiune. Și fiindcă pitorescu nu lipsește nicăieri de pe suprafața pământului, este poate interesant să arătăm că această unică vacă din apropierea Cercului polar, s'a adaptat împrejurărilor și în lipsa ierbii fragede pe care fără îndoială că ar păste-o cu plăcere, se hrănește cu ... pește, ca oricare om din împrejurimi. Așa trăesc străjerii din preajma Cercului Polar. O linie spirituală îi leagă însă, peste imensele întinderi de ape și pământ, de alți luptători cari își apără onoarea drapelului la adăpostul coifului colonial, în deșerturile africane.

CURIOZITĂȚI DIN VIAȚA ȘERPILOR

(Urmare din pag. 13)

Cobra nu se sperie însă de dificultățile de ordin stomacal pe care i-o creiază vipera și o înghite având încredere în sucurile ei gastrice care vor învinge ultima dificultate pe care o poate crea un adversar învins.

În timpul luptei, vipera va încerca să-și muște agresorul însă acesta nu resimte prin pielea lui groasă, înțepătura de ac a victimei.

La urmă vipera va cădea amețită în urma mușcăturii cobrei care-i va inocula veninul ei extrem de puternic.

Duelul mortal n'a durat decât câteva minute.

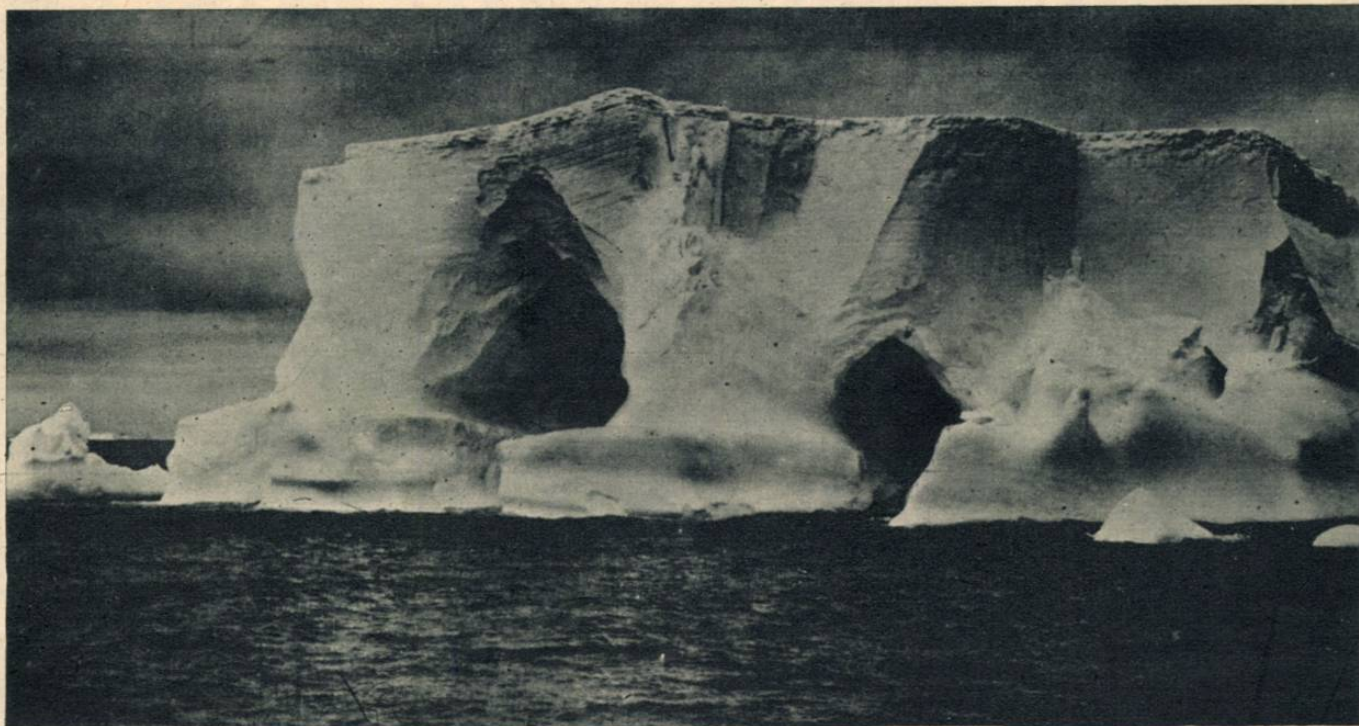

Trei prietene, surori de caritate? Nu, Ci trei generații ale aceleiași familii în slujba Neamului:
Bunica (mijloc) D-na Alexandrina Pauly.
Fiica (stânga) D-na Dr. Nina Eustațiu și
Nepoata (dreapta) D-ra Ninette Eustațiu.

Revista „Realitatea Ilustrată”, va reproduce portretele eroilor care s'au jertfit în Războiul Sfânt al Neamului. În acest scop, rugăm familiile ostașilor — ofițeri și trupă — căzuți pe front, să ne trimită fotografiile, de preferat, în uniformă și însoțite de următoarele date:

Numele și pronumele;
Vârsta;
Localitatea de origină;
Gradul;
Locul în care a căzut.
Fotografiile vor fi trimise pe adresa revistei „Realitatea Ilustrată”, București, Str. Thomas Masaryk, 17, de unde vor putea fi ridicate de familie, după publicare.

*Dacă
sunteți
curioși*

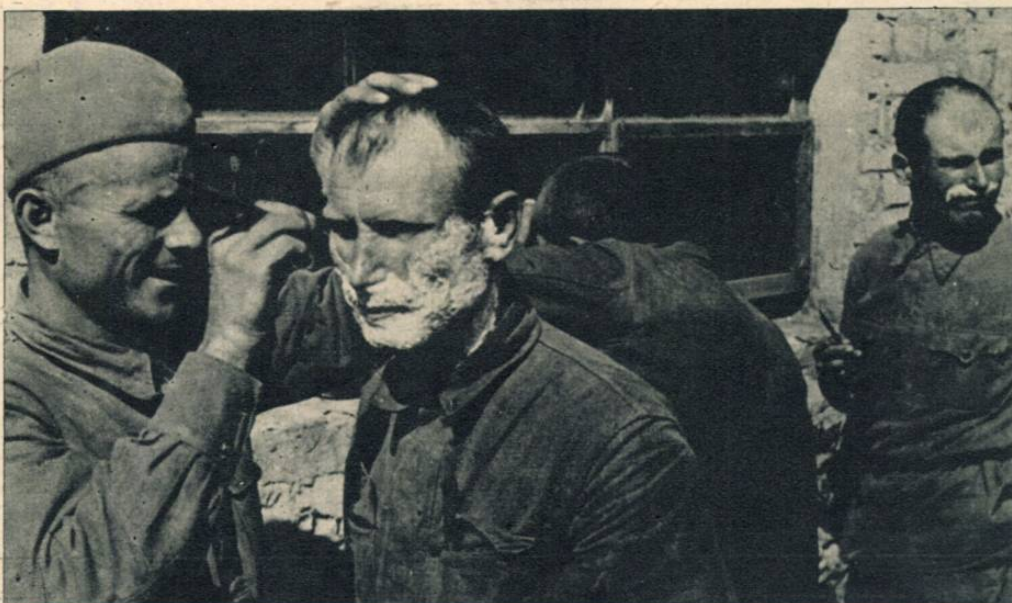

„Catedrala plutitoare” — așa a fost supranumit acest ghețar uriaș care plutește astăzi în Nordul Oceanului Atlantic și care are forma unei construcții monumentale

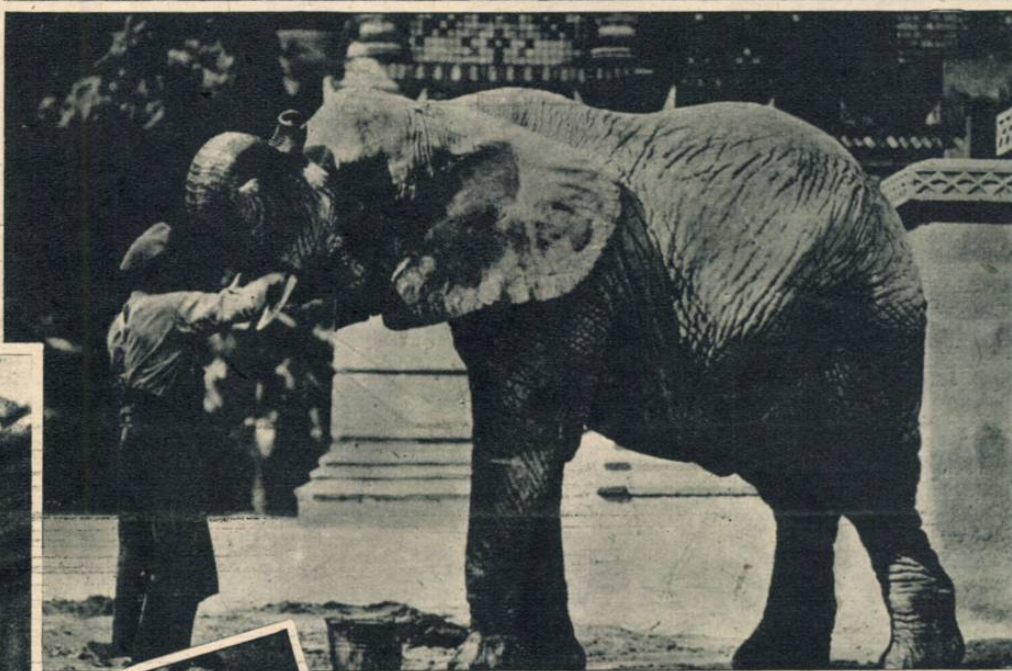

Pentru tratamentul astmaticilor cari n'au posibilitatea să se deplaseze la aer de altitudine, un sanatoriu italian a construit acest turn metalic, (stânga) în care fiecare pacient își aspiră... porția lui de aer rarefiat

→ Prizonierii bolșevici sunt obligați să se supună regulilor de igienă ale civilizației. Ii vedem aici, (dreapta) în momentul când își rad bărbile

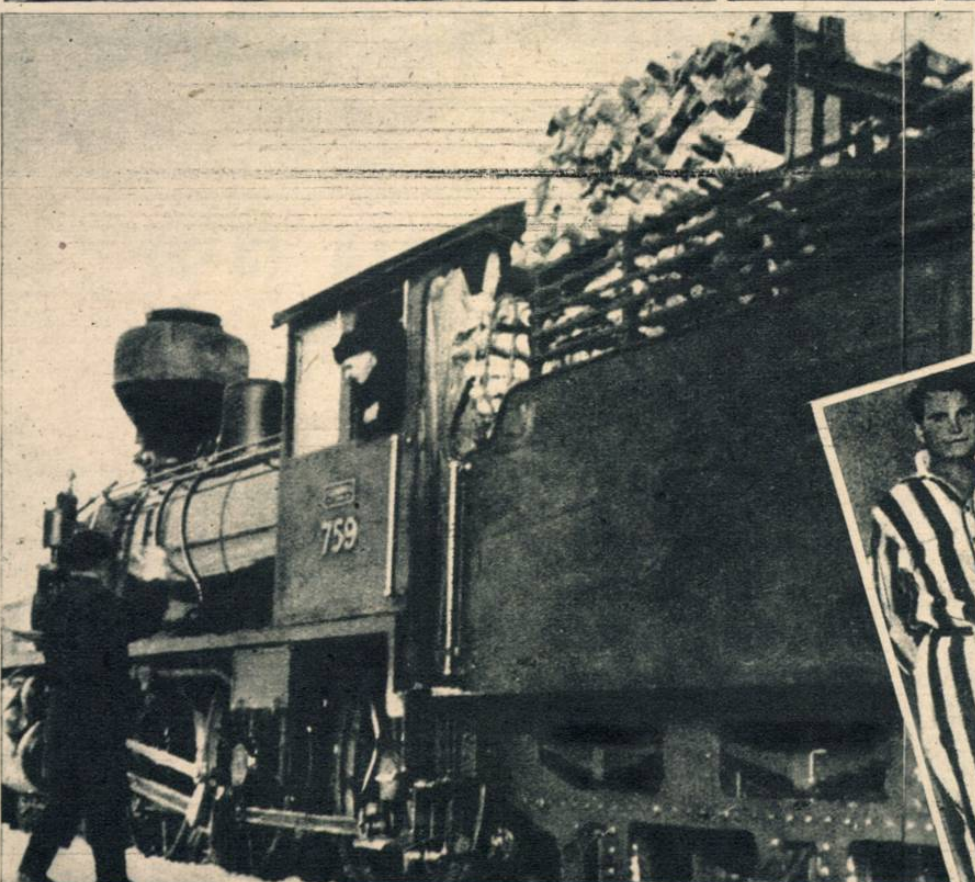

→ Acest elefant din grădina zoologică a Berlinului s'a obișnuit să i se spele... dinții cu peria în fiecare dimineață

Doi americani, senatorul american Ecco Juke Kea și fiul său, au fost întemnițați la Sing Sing într-o celulă comună

Iepuri de Angora, din al căror păr, italienii au descoperit că se pot fabrica țesături foarte fine și durabile

În țările scandinave, unde se găsesc lemne multe, căile ferate au rezolvat problema combustibilului, înlocuind petrolul cu lemnul

ULTIMELE INSTANTANEE DIN ȚARĂ

D. General Mazarini rostindu-și cuvântarea la banchetul oferit în onoarea d-lui colonel Just

D. Garofilid vorbind la Conferința Economică Româno-Germană, care s'a ținut la Uniunea Generală a Industriașilor

Savantul German, d. Profesor Koch ținându-și prima conferință în sala Dalles

Excursia ziariștilor stăini în jud. Vlaşca. (Ziariștii asistă la fabricarea unui butoi)

MATCHUL DE FOOT-BALL ROMÂNIA-SLOVACIA (3-2)

Sosirea echipei naționale a Slovaciei și a arbitrului Italian Datillo în gara de Nord

Căpitanii celor două echipe schimbând tradiționalele buchete de flori

O fază emoționantă a jocului în fața lui Sadovscky, portarul echipei române

DOUĂ REVISTE COMPLETE IN ACELAȘ PREȚ

ANUL XV No. 769

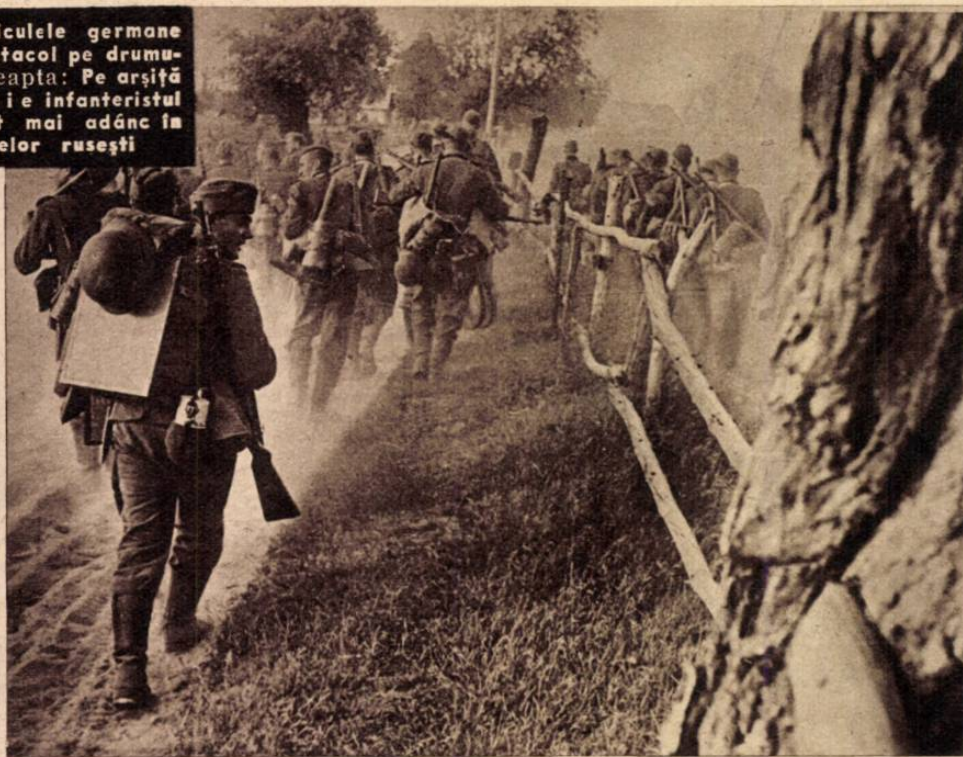
23 OCTOMBRIE 1941

32 PAGINI 20 LEI

POPORUL MANIFESTÂND ENTUZIAST
IN FAȚA PALATULUI REGAL CU
PRILEJUL CĂDERII ODESSEI

Stânga: Vehiculele germane nu cunosc obstacol pe drumurile Rusiei. Dreapta: Pe arșiță sau pe ploaie infanteristul înaintază cât mai adânc în inima stepelor rusești

Așa se înaintează **in** **RUSIA**

TRUPELE Germaniei și ale aliaților ei înaintază în coloane înfinite spre Răsărit, în urmărirea inamicului în retragere. Nouri de praf plutesc deasupra câmpiilor fără limite; pretutindeni vântul bate praful în fața oamenilor, în vehicule, în motoare. Însă toate acestea nu pot opri pe acești soldați. Munițiile armele grele, precum și aprovizionarea trupei în luptă trebuie să se facă cu orice preț transportate în prima linie. Un vehicul după altul, înaintază, lăsând urme adânci în nisip sau mlaștină. Roțile macină praful, un vâl gros împiedică orice vizibilitate. Căi robuste fac tot efortul pentru a putea răsbate. Fiecare ajută fără să pună întrebări și fără să ezite. Generalul sau simplul soldat, fiecare dă o mână de ajutor unde e nevoie, căci aci contează efortul și intervenția rapidă. Totuși înaintarea continuă, cu multe strigăte de îmbărbătare și multă sudoare. Câteodată se luptă într'adevăr pentru fiecare metru; automobilele trebuie împinse pe distanțe lungi, în timp ce auto-camioanele urcă cu ultimul răsufu șoseaua de aprovizionare accidentată. În plus, inamicul pândeste din stânga și din dreapta, ascuns în terelele păduros. Frontul e pretutindeni. Dar nu există obstacol care să nu fie trecut.

Tancurile sovietice distruse care barează drumurile sunt aruncate în șanțuri. Stânga: Imediat după cucerirea unei localități drumurile sunt reparate pentru ușurarea sosirii coloanelor de aprovizionare.

Coloanele de munițiuni progresează încet; opt cai trag îndemnați de strigătele soldaților, răgușiți și plini de sudoare. Uzi de nădușeală sunt și caii, însă muncesc parcă ar ști și ei ce e în joc. Și vehiculele străbat drumurile. Urmează tractoarele cu artileria grea, care aci înfruntă inamicul No. 2, nisipul. Șoseaua e nemiloasă, macină forța soldatului și a mașinilor, e neglijată și dovedește că bolșevicii n'au nimic pentru organizarea țării lor. Fiecare bucată de drum trebuie cucerită, punându-se în acțiune toate mijloacele și mașinile disponibile, sub o arșiță vrednică de regiunile tropicale. Înaintarea continuă totuși. Aproape mecanic cismele soldaților se'nfundă în nisip, ies, iar se'nfundă. Dar cum ar putea micșora voința ofensivă a trupelor acestea chiar cel mai inpracticabil teren? Cunosc ținta, care va fi ajunsă cu tot soarele, nisipul, mlaștinile și ploile torrențiale ale ținutului.

Cât valorează un OM

ASBOIUL are legi aspre. Este inutil să le discutăm aci. Sunt legi care depășesc priceperea noastră omenească. Cu toate acestea este indiscutabil că niciodată mai mult ca astăzi nu s'a manifestat dragostea de aproape.

E un paradox. Gândiți-vă însă câte sacrificii se fac, câte gesturi de veritabil eroism, pentru salvarea vieții unui om.

Câteva fotografii ne dau posibilitatea să pricepem ce luptă gigantică este dată pentru viața fiecărui căzut pe frontul de luptă :

Un soldat e grav rănit pe linia de foc. În războaiele trecute un om ca acesta era pierdut. Până să fie transportat la spitalul de campanie, pierdea pe drum.

În armata modernă lucrurile au fost schimbate. Adevărate săli de operații, dotate cu tot ce are știința mai modern, au fost aduse în imediata apropiere a frontului, atât de aproape, încât transportul celui rănit este o chestiune minimă de timp.

Trebue să fim lămurii. Nu este vorba de săli de operație instalate în clădiri, ci de adevărate spitale mobile, spitale mecanizate, după cum sunt toate în acest război. Un autocamion imens a fost transformat pentru circumstanță într-o sală de operație mai mult sau mai puțin comodă. Cert este însă un singur lucru, că așa cum este e suficient spre a se salva viața a numeroși camarazi căzuți în luptă.

Personalul medical de specialitate e același ca în orice alt spital. Unitatea este condusă de un medic șef; are chirurghi, surori de caritate, etc.

Dar ceace este mai interesant, este că aceste săli de operație ambulante nu sunt lipsite de nimic din confortul modern. Oriunde s'ar instala au apă potabilă filtrată, lumină electrică, într'un cuvânt toate avantajile confortului dintr'un spital modern.

De fapt numele unei asemenea unități ar trebui să fie

Jos: Chirurgul șef consultându-se cu asistentul său înainte de operație

Sus: O operație urgentă în sala ambulantă

Dreapta (sus): După operație, rănitul e scos din ambulanță

Dreapta (Jos): Aparat de campanie pentru filtrat apa

de tren sanitar motorizat, căci este vorba de o serie de autocamioane, fiecare reprezentând o secțiune specială, de cea mai mare însemnătate. Un autocamion reprezintă uzina electrică, altul cea de apă, un al treilea e farmacia, altul duce instrumentele medicale, etc.

Două elemente se înfruntă pe aceeași linie, în înclătarea îngrozitoare a popoarelor: distrugerea și creația.

O speranță sfântă singura noastră trăiește în vremuri grele, ne dă certitudinea însă că numai creația va izbândi.

Spitalul de campanie văzut din sala de operație

Stânga: Hotele „International” din Char-kow. Până și hotelurile au aspect de uzine în Rusia Sovietică.

Jos: Frumusețe tipică, caucaziană, pe care bolșevicii au fanat-o în uzinele lor supra-aglomerate.

DOUĂ fluvii, Donul și Donețul (sau Donul cel mic) înconjoară un vast platou aflat în Rusia meridională. Această regiune este numită „bazinul Donețului”. Ea a fost mândria industriei grele a Rusiei bolșevice.

Intr'adevăr, zeci și sute de uzine lucrau ziua și noaptea pentru a asigura nevoile de armament ale colosului bolșevic, care se prăbușește sub loviturile de catapultă ale armelor aliate.

Trei pătrimi din producția totală de cărbune ale Rusiei Sovietice erau extrase din bazinul Donețului.

Importanța acestei regiuni industriale de prim ordin, rezidă în faptul că alături de minele de cărbuni se află și vaste zăcăminte de fier precum și imense depozite subterane de săruri gemă (Artenowsk).

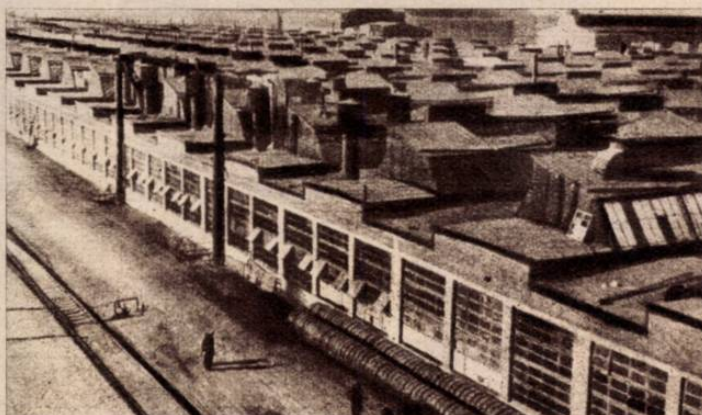
Datorită bogăției subsolului, a luat naștere în această regiune o vastă rețea de industrii, numită a combinatelor printre care figurau uzinele cele mai importante de prelucrare a metalelor și fabricile uriașe de produse chimice.

În vederea criminalăi agresiuni pe care o puneau la cale împotriva Europei, rușii au creat în orașele Stalino, Vorosilovgrad, Makejewka, centre industriale care trebuiau să satisfacă pentru un război lung, nevoile de armament ale armatei roșii.

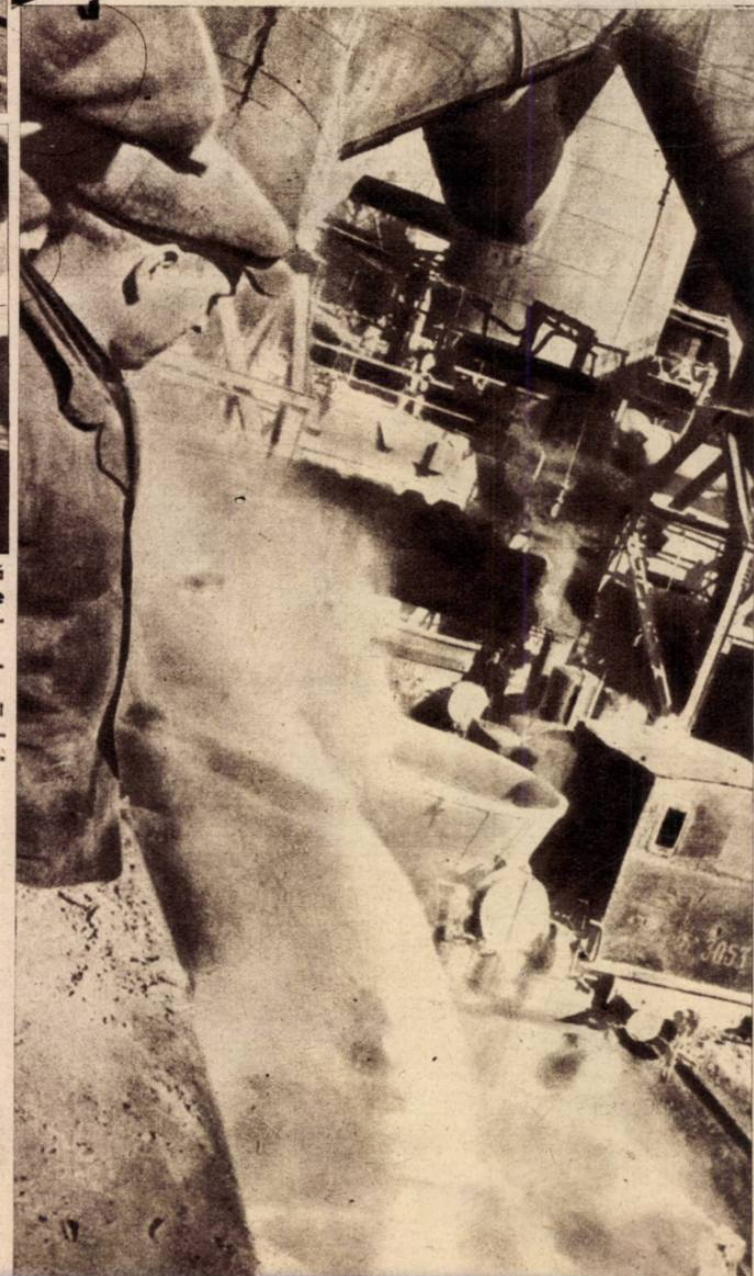
Din această regiune supraindustrializată s'a răspândit pe întinderea celor patrusprezece republici comuniste, sistemul stakhanovist, care tindea la raționalizarea muncii în uzine pentru a obține maximum de randament.

În acest bazin al Donețului își călea armata roșie armele ei distrugătoare: tankurile-mastodont, armele automate și avioanele.

Bolșevicii erau foarte mândri de tot ceea ce realizaseră în bazinul Donețului. Minereul extras din pământ trecea printr-o vastă filieră de-alungul a numeroase uzine, coordonate între ele prin așa zisul sistem al „combinatelor”, transformându-se după un șir de metamorfoze în unelta care trebuia să distrugă vieți omenești și să dea lovitură de moarte civilizației europene.

Ce este BAZINUL Donețului

Femei care se amuză ascultând „instrucțiunile militare” la care le obligă bolșevicii.
Sus: O fabrică de tancuri din Charkov.
Dreapta: În interiorul unei fabrici de locomotive din bazinul Donețului.

Dar din ziua în care germanii au rupt frontul rusec dela Nipru, bazinul Donețului poate fi considerat ca și pierdut pentru bolșevici și astfel regiunea cea mai industrială a Rusiei va înceta de a mai servi nevoilor de armament ale armatei roșii.

Orice vor face rușii, fie că vor dis-
(Continuare în p. 14)

Atenție ACI E MOARTEA

EROICELE FAPTE ALE CĂUTĂTORILOR DE MINE

Pionier român căutător
de mine pe frontul O-
dessei.

Pionier german desgro-
pând o mină pe frontul
Sovietic.

Un finlandez din echipa
căutătorilor de mine.

Totuși s'au găsit mijloacele cele mai potrivite pentru descoperirea acestor mașini infernale.

Ele constau din utilizarea unor bastoane înzestrate cu magnetete foarte sensibile, și care sunt în legătură cu un amplificator ce vibrează la apropierea unei mine.

Minele fiind învelite într-o cămașă metalică, magnetul le semnalează cu ușurință. În clipa în care căutătorul de mine aude un ușor șgomot în casca pe care o poartă în permanență la ureche el știe că se află în apropierea unei mine.

Cu o mare prudență, el se apleacă în locul unde se află mina și după ce o scoate la iveală îi deșurubează focosul.

Deși s'au descoperit aceste magnetete care semnalează locurile unde se află mine, operația de cu-

În toate războaiele au înflorit eroii. Eroismul este o virtute care se afirmă din belșug în timp de războiu. În această permanență a eroismului doar forma de afirmare își schimbă înfățișarea.

Această schimbare a aspectului eroismului ce datorește în primul rând schimbării aspectului general al războiului.

Intr'adevăr, câtă deosebire între eroismul unui Ahile, în epoca homerică, între acela al unui Siegfried din „Niebelungii” și între eroismul marinarului de submarin sau a echipajului unui avion care atacă în picaj.

Printre eroii acestui războiu trebuie numărat și căutătorul de mine.

Misiunea acestuia este dintre cele mai primejdioase.

În războiul actual, rușii au dovedit o abilitate extraordinară și un rafinament cu adevărat oriental în punerea curselor mortale.

Minarea șoselelor sau a căilor de comunicație precum și a punctelor de trecere importante a ridicat una din cele mai mari probleme trupelor victorioase ale aliaților.

Astfel au luat naștere detașamente de eroicare se ocupă cu descoperirea minelor și scoaterea acestora din locurile unde sunt plasate.

În această acțiune extrem de primejdioasă, căutătorul de mine își periclitează la fiecare pas viața, dar face acest lucru cu calm și cu seninătate, știind că datorită lui cursele vrăjmașului vor fi înlăturate și ocolite.

Pionierii care au misiunea de a căuta minele sunt adevărați soldați ai morții.

Munca lor este uriașă.

Se știe că mina devine explozibilă când apasă asupra ei o greutate minimă de 35 de kilograme.

Pe de altă parte mina este îngropată numai la câțiva centimetri sub pământ rămânând ascunsă ochiului.

rărire a unui teren comportă enorme riscuri.

Un pas poate să fie fatal. O slabă defectare a aparatului poate însemna și moartea pionierului.

De aici rezultă eroismul extraordinar ale acestor echipe de eroi care-și primejdiesc clipă de clipă viața, numai pentru a deschide calea liberă înaintării camarazilor lor.

După ce e desgropată,
minei i se extrage fo-
cosul.

O stradă modernă din Tokio

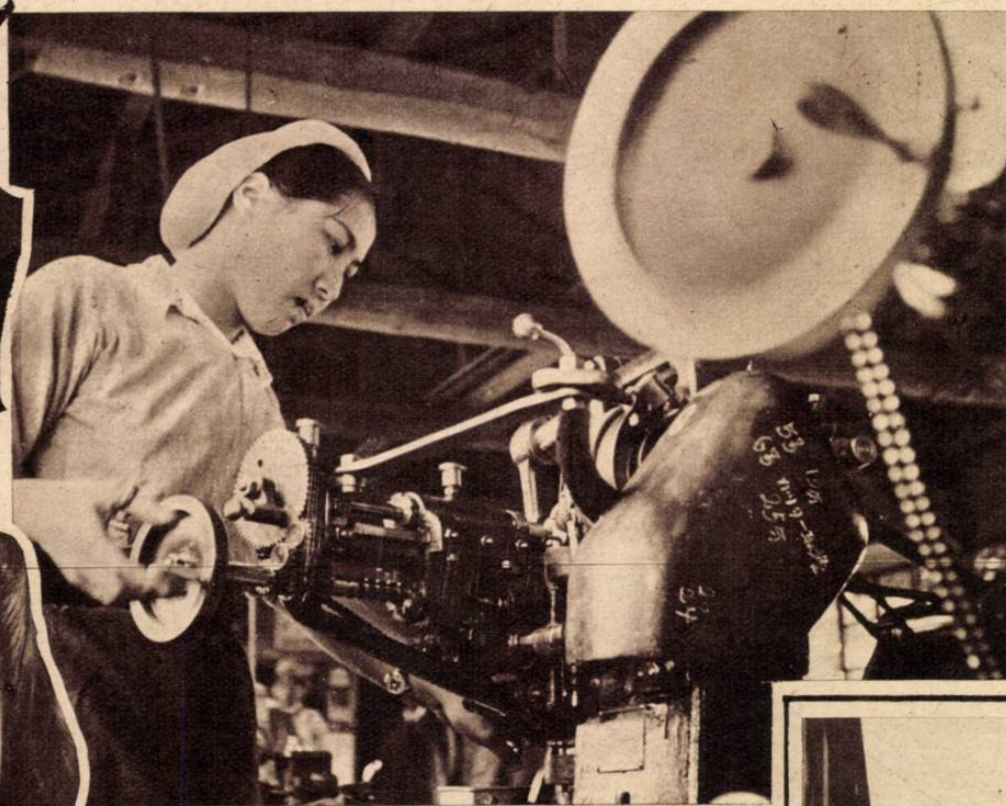
În arta ceramicii japoneze se lucrează cu aceleași metode de acum 1000 de ani

JAPONIA MODERNĂ

**A RĂMAS
TOTUȘ ȚARA
VECHILOR
TRADIȚII**

Tânăra cântăreață din Tamburin, care acompaniază prin lovituri ritmice vechi cântece ce glorifică faptele strămoșilor

Femeia japoneză modernă este o admirabilă lucrătoare în uzinele de armament.

Dreapta: Cartierul băncilor din Tokio

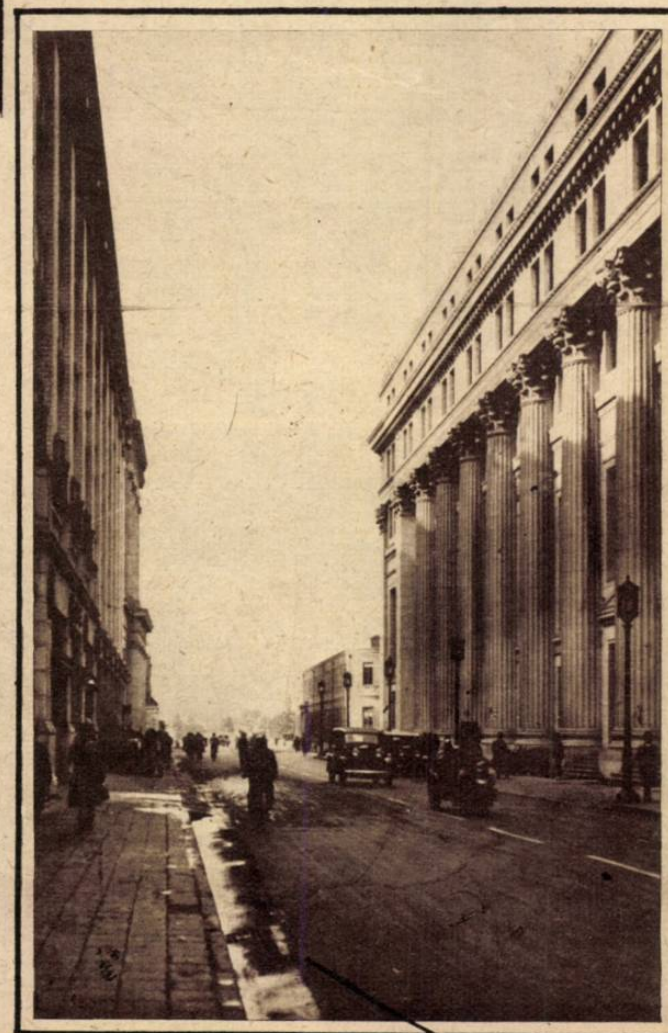
din viața cetățenilor imperiului japonez. În privința adevărului istoric, trebuie să spunem că primii editori de ziare din lume au fost japonezii. Tiparul a apărut în Extremul-Orient cu mult înainte de descoperirea lui Gutenberg. Firește că nu existau literile mobile care ușurează în mare măsură munca tipografului, dar paginile sculptate în lemn făceau din primele ziare japoneze adevărate capod'opere.

În clipa de față marile centre urbane ale Japoniei sunt tot atât de bogate în ceea ce privește presa ca oriși-

Pentru un european care vizitează Extremul-Orient, Japonia se prezintă sub un aspect ciudat și interesant, în același timp. Este o țară a contrastelor unde cele mai moderne descoperiri ale veacului nostru mecanizat stau alături de tradiții și moravuri neschimbate datând de veacuri.

Japonezii au făcut în ultimele decenii progrese în toate domeniile de viață. Învățământul lor elementar și superior a fost pus în concordanță cu sistemul educativ al popoarelor occidentale. Armata lor a fost prima armată asiatică organizată pe baza experiențelor și doctrinelor militare cele mai avansate. Într-un ritm extraordinar, alături de vechile manufacturi de textile și de ceramică au fost construite fabrici și uzine moderne în care se produc țesături la fel de fine ca și cele manufacturiere, dar în mai mare cantitate.

Presa cotidiană, cinematograful, radio, spectacolele sportive în arene și în stadioane, toate acestea fac parte integrantă

Duelul samurailor de odinioară este sportul favorit al tinerilor japonezi de azi

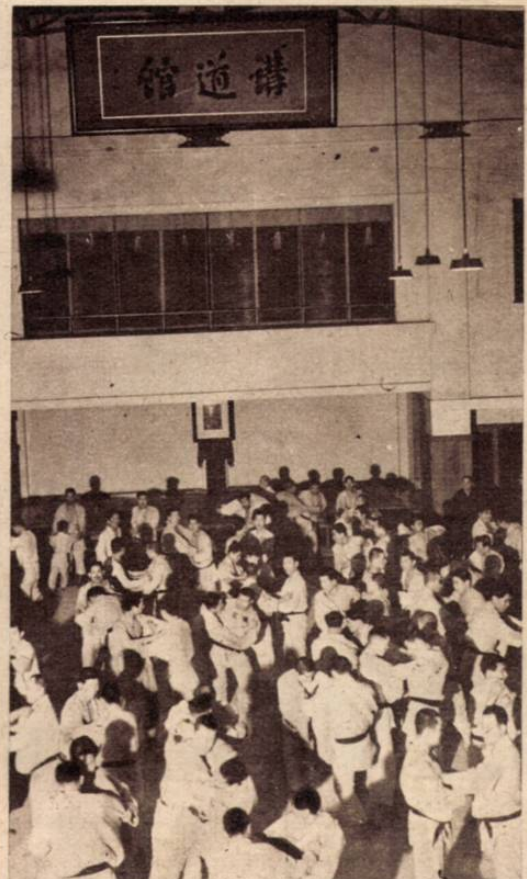
Industria ceramicii n'a făcut să dispară manufactura artistică ale cărei realizări sunt admirate în lumea întreagă.

Fabricile moderne de hârtie n'au desființat micile ateliere în care se prepară faimoasa hârtie din făină de orez, care este una din mândriile manufacturii naționale nipone.

Bulevardele moderne și aglomerațiile caracteristice marilor așezări urbane, n'au determinat dispariția spațiilor verzi sau a grădinilor căci în Japonia nimeni nu poate concepe o casă fără grădină. Grădina este

Marele pod dela intrarea Palatului Imperial din Tokio. El străbate șanțul de apă care înconjoară Palatul

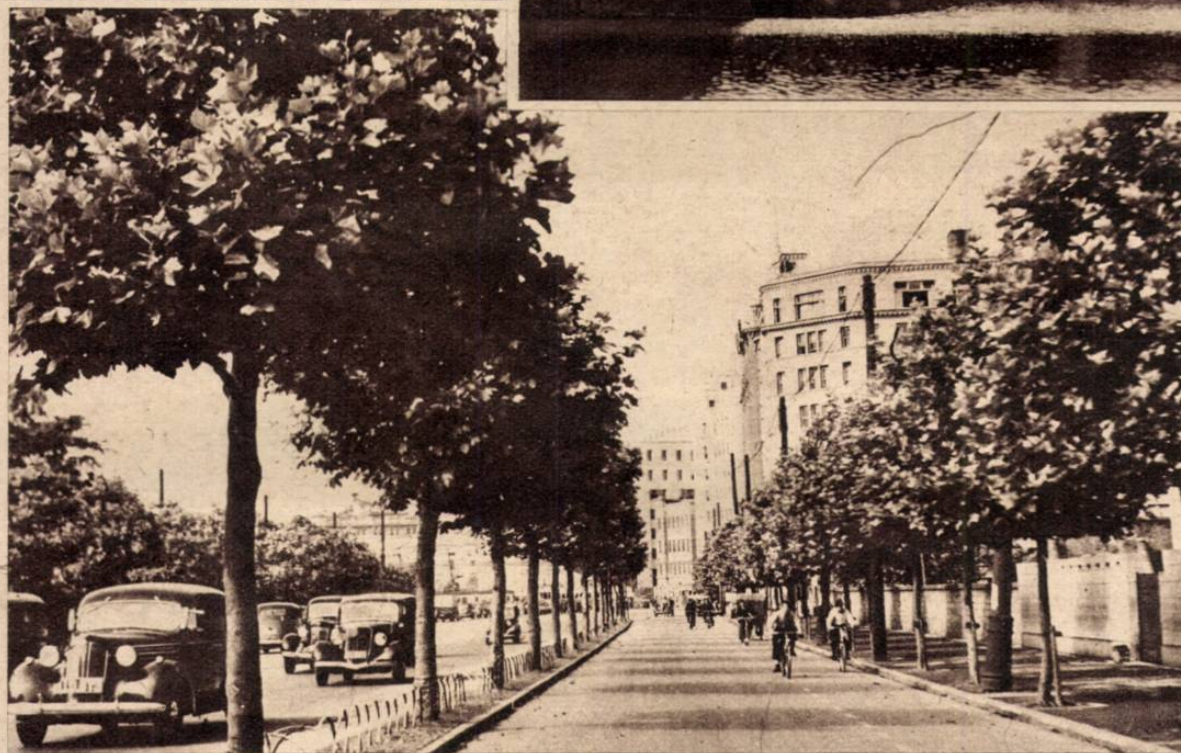
Vechiul sport național „Jiu-Jitsu” este practicat deasemenea mult în Japonia modernă

locul de adunare al familiei în orele de distracții și tot grădina este locul în care și petrec orele libere copiii și femeile japoneze. Pe străzile trasate după toate regulile urbanismului veți putea vedea, alături de japoneza îmbrăcată europeaneste femeia care nu renunță la grațiosul kimono tradițional.

Cultul tradiției constituie una din caracteristicile vieții japoneze și pe el se fundează pretențiile Japoniei de a întemeia în spațiul asiatic o lume cu totul aparte, cu o cultură și o civilizație proprie.

Ilustrațiile noastre prezintă câteva din aspectele contrastante pe care privirea europeanului le întâlnește la tot pasul în Japonia.

Plantațiile nu lipsesc nici pe străzile centrale ale Capitalei japoneze

care centru important al lumii occidentale.

Dacă în ceea ce privește aspectul exterior al vieții, japonezii s'au dovedit a fi în pas cu progresul, în ceea ce privește viața lor intimă, familială și socială ei au rămas profund tradiționali.

Cultul tradiției este unul din contrastele care uimește pe european într-o țară care a adoptat toate inovațiile și descoperirile europene.

Japonezul care este un fervent admirator al progresului tehnic este în același timp și un fanatic apărător al culturii trecutului.

Introducerea civilizației occidentale în arhipelagul japonez n'a distrus delicatețea de simțire a acestui popor care a rămas în privința aspectelor psihologice același ca și acum câteva sute de ani. În modernele block-haus-uri, care au înflorit pretutindeni în orașele japoneze, trăesc bărbați și femei care n'au renunțat la minunatele costume tradiționale, la kimonourile cochete lucrate din stoffe fine și din mătase.

Omul de frenetică activitate care poartă numele de om de afaceri își schimbă complet aspectul din clipa în care a părăsit uzina sau biroul. El redevine japonez și în această calitate se duce la cuibul său, unde va face o partidă de jiu-jitsu sau un duel în stil nipon. Studenta care frecventează cursurile universitare și care este la curent cu tot ceea ce se petrece în restul lumii a rămas aceeași femeie delicată, aceeași ființă din interior pe care o cântă poezii naționali în elogiile și imnurile lor. Alături de sporturi tradiționale ca trasul la țintă din goana calului au apărut în Japonia cursele moderne de cai, dar poporul nu renunță la un joc străvechi pentru a adopta unul nou. El își îmbogățește lista divertismentelor îmbinând tradiția cu modernismul.

Pe Ginza — un fel de Broadway japonez — se găsește „Teatrul Internațional” cu 10 mii de locuri și tot acolo pot fi văzute tinere japoneze în fermecătorul kimono tradițional

Alt sport tradițional practicat și azi cu multă frecvență în Japonia este trasul la țintă cu arcul

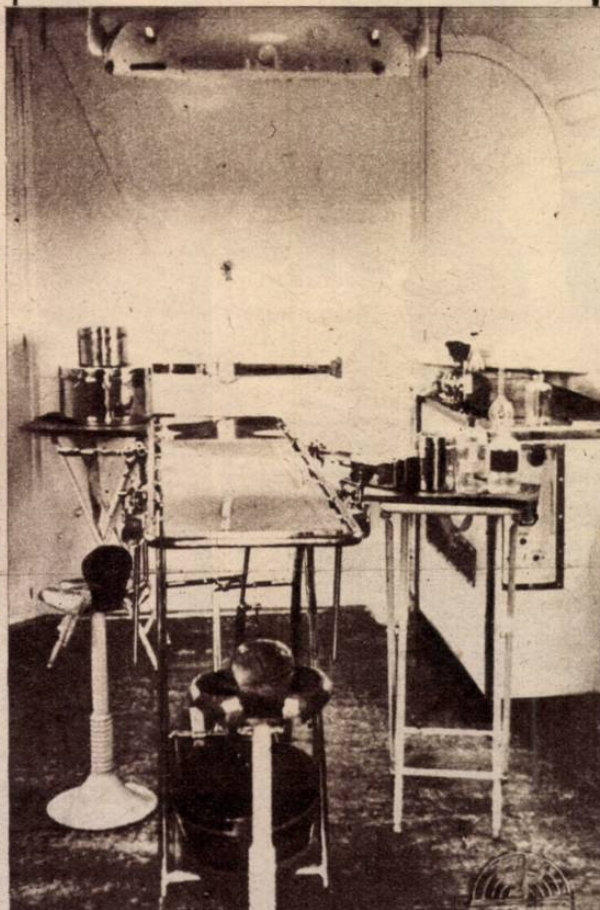

Sus: Un tun românesc bine camuflat așteaptă ordinul să deschidă focul

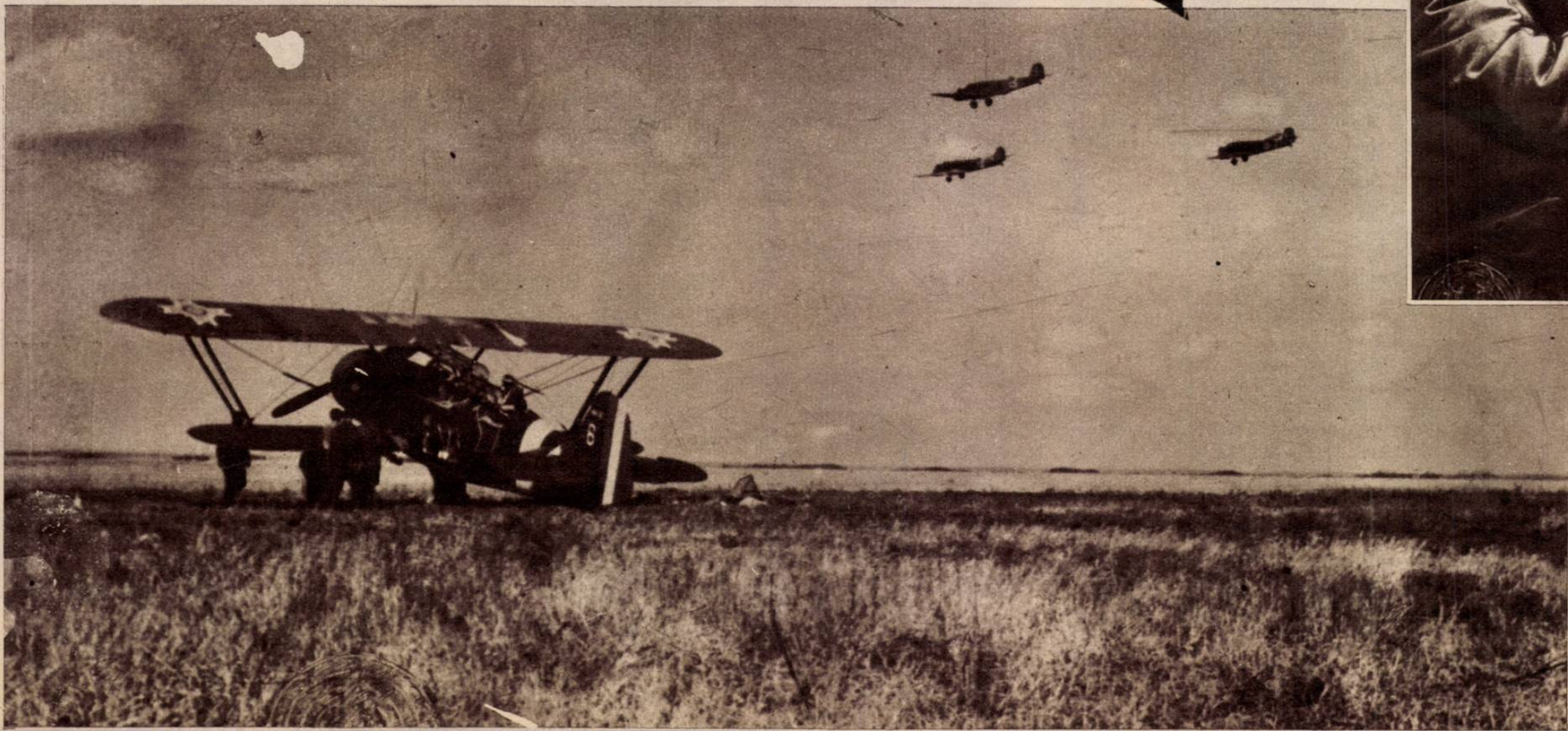
Jos: Iată din cine sunt compuse ultimele „armate” ale bolșevicilor: copii cari n’au depășit vârsta de 15 ani

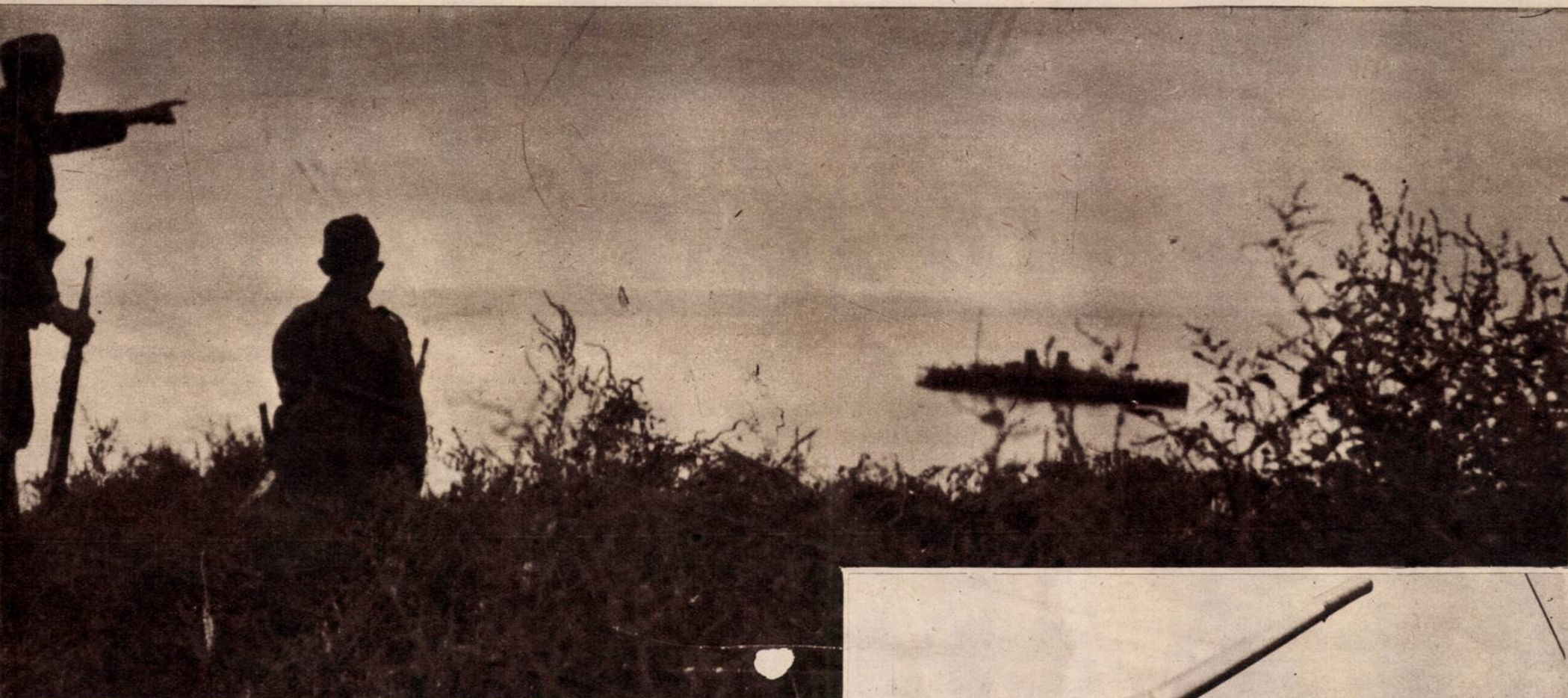

Mașinele noastre sanitare afectate frontului sunt înzestrate cu cele mai moderne săli de operație, așa cum se poate vedea în clișeu de mai jos

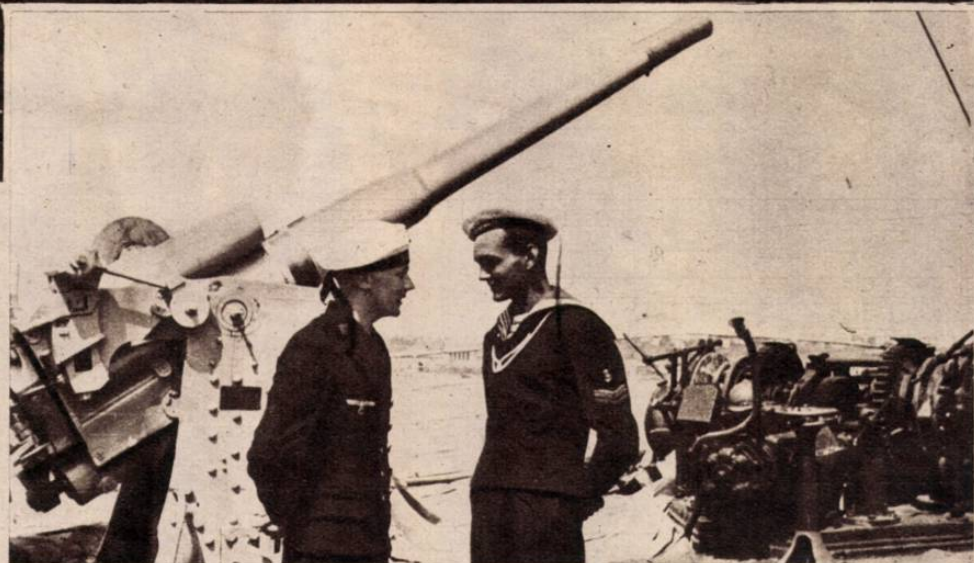

ULTIMELE fotografii DE PE FRONT

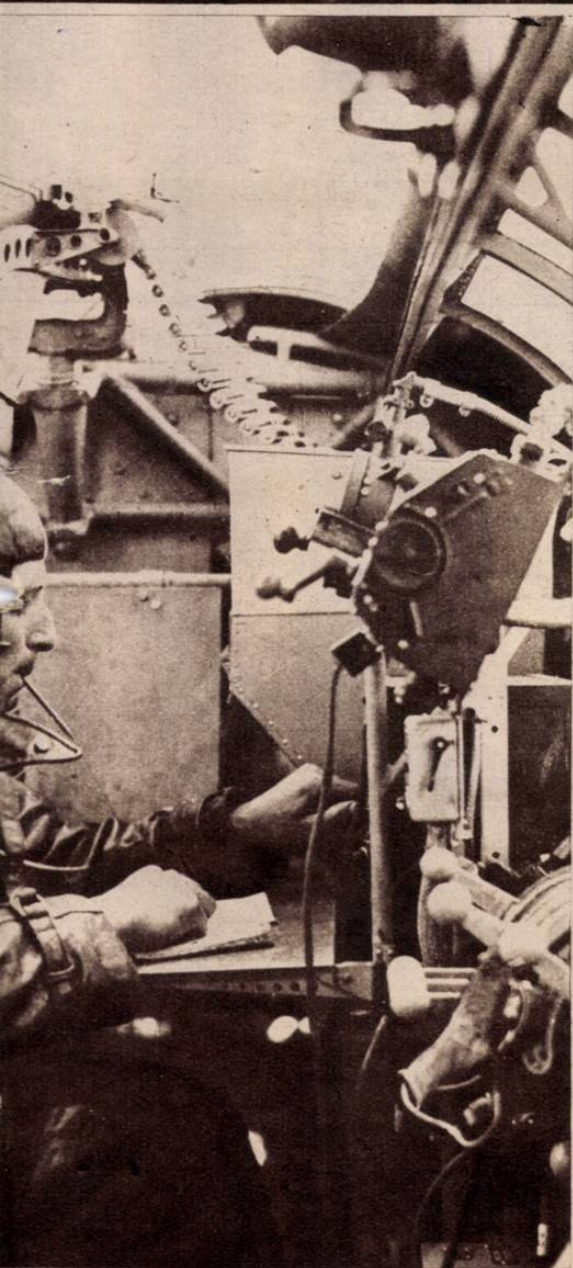
Sus: O sentinelă a litoralului transnistrian povestește unui camarad cum s'a desfășurat lupta care a dus la imobilizarea vasului sovietic ce se vede în apropierea coastei

Dreapta (sus): Frăția de arme româno-germană e pretutindeni aceeași; pe frontul de uscat, în aer ca și în marină. Vedem aici doi marinari înfrățiți, la un post de apărare a orașului Constanța

Dreapta (jos): Așa arată mormântul unui păgân bolșevic: în loc de cruce, o stea cu cinci colțuri

Sus: Instantaneu luat în carlinga unui avion de bombardament românesc, în timpul zborului deasupra teritoriului inamic

Stânga: După îndeplinirea misiunii ce li s'a încredințat și după lupte îndârjite susținute cu inamicul, avioanele românești se reîntorc la punctul lor de plecare: un aerodrom din apropierea Odesei

Dreapta: O clipă de răgaz între două lupte: unul cântă cu armonica, altul scrie acasă iar ceilalți citesc veștile primite de acasă

Avioanele TORPILoare

1. — Pe un aerodrom din Italia, mecanicii revizuiesc aparatele, aşază torpilele în ghiarele lor şi umplu rezervoarele cu benzină.

2. — Avionul e gata de plecare. În locul obişnuitelor bombe pentru luptele terestre, sub aripi stau — ameninţătoare — două torpile. O învârtitură de elice, — şi avionul poate decola.

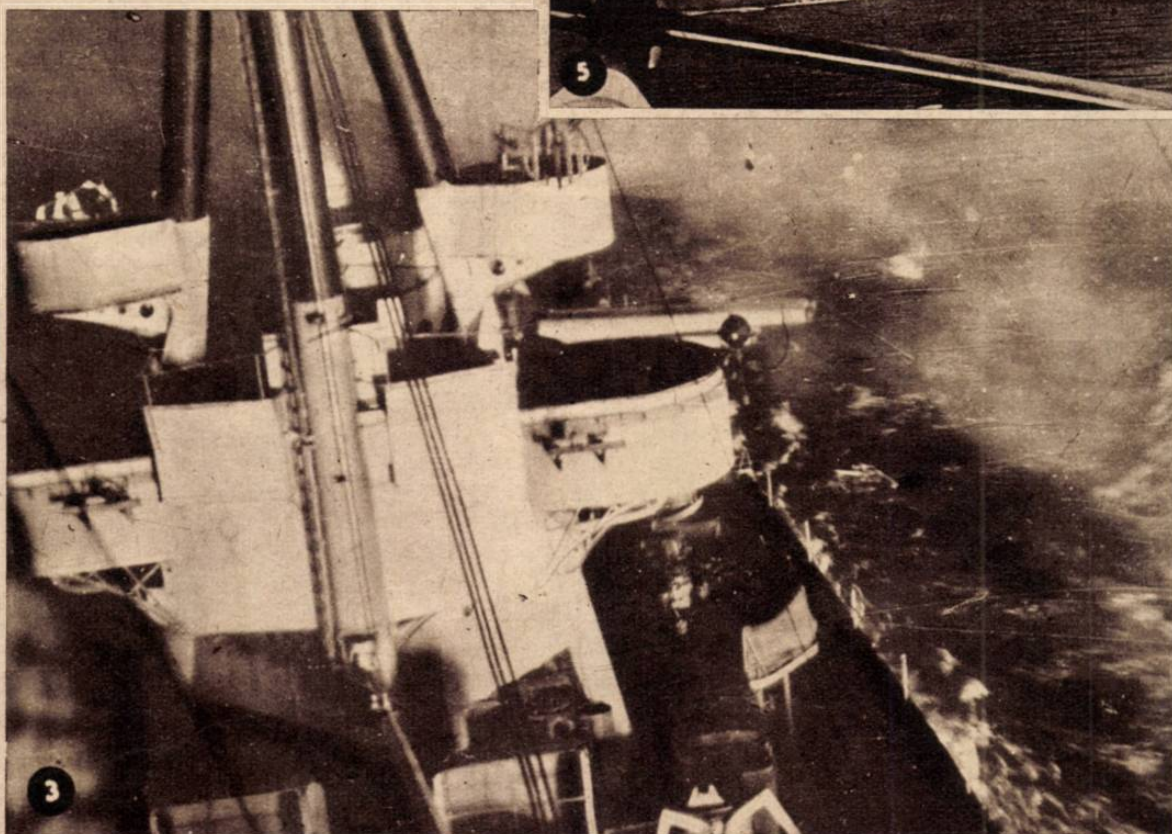
3. — Tirul e în toi. Iată tunurile unui cruci-

U NA din armele noi întrebuinţate în acest război torpila aeriană. La drept vorbind, nu arma este nouă, ci metoda de luptă căci şi avionul şi torpila au fost întrebuinţate deosebit încă din războiul trecut cu un succes care i-a îndemnat pe strategii şi pe fabricanţi să se gândească la o asociere a acestor două instrumente de război. Astfel s'a născut avionul torpilor, întrebuinţat cu multă eficacitate în războiul naval, unde se poate costata că marile lupte spectaculoase între escadre sunt destul de rare, fiind înlocuite cu luptele între avioane şi vase. Folosind avionul torpilor, cu o viteză de cel puţin zece ori mai mare decât a oricărui vas de război şi cu o precizie de tir superioară tragerilor maritime la mare distanţă, strategii au urmărit economia. Căci, într'adevăr, în lupta pentru distrugerea flotei inamice, paguba pierderii unui vas propriu ar fi mult mai mare decât a pierderii unui avion torpilor, iar şansele de succes sunt mult sporite.

Flota italiană de război posedă mai multe escadrelor de avioane torpiloare şi recenta luptă din Mediterană a arătat ce serioasă ameninţare sunt aceste corpuri aeriene auxiliare pentru marina inamică.

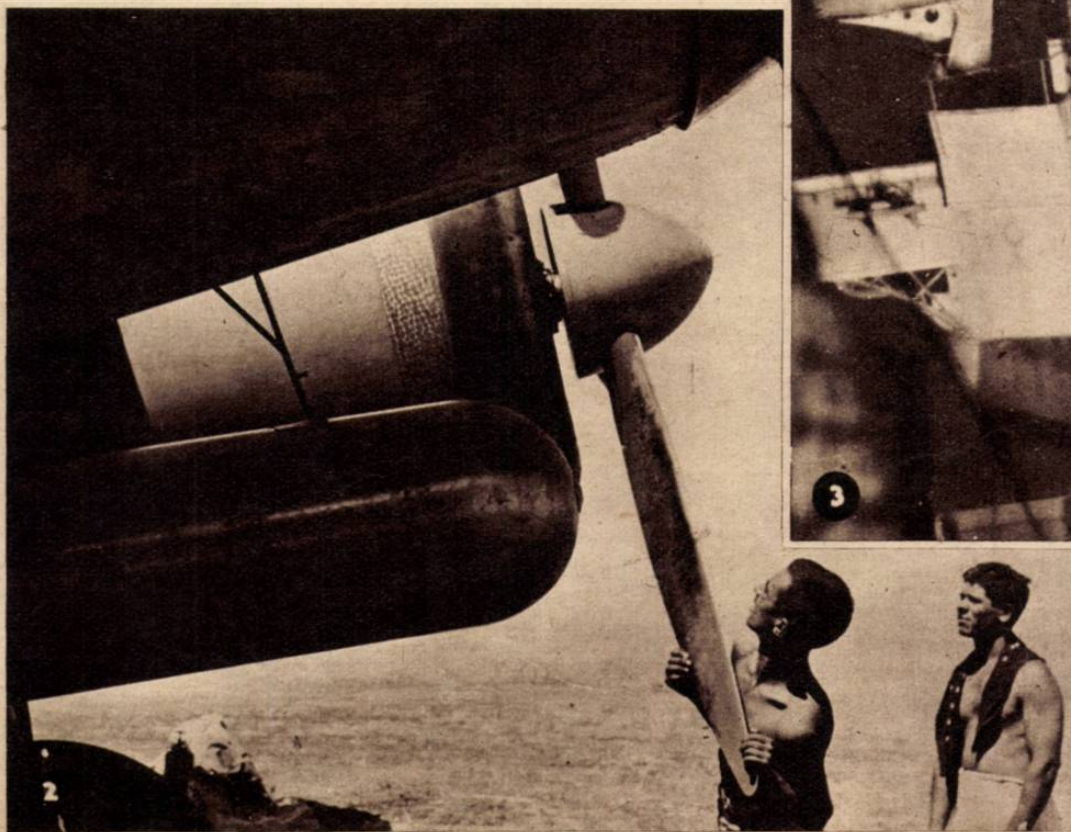
Iată câteva fotografii foarte recente:

şator italian în plină acţiune. Telegrafistul a cerut ajutorul avioanelor torpiloare,

4. — La bordul avionului, telegrafistul a recepţionat mesajul şi notează poziţia exactă a vaselor inamice. Bombardierul scrutează orizontal pentru a desluşi undeva fumul luptei.

5. — Avionul torpilor intervine decisiv împotriva unuia din vasele inamice. Aparatele se îndreaptă în picaj spre navă, observatorul vizează şi cele două torpile se desprind, pornind vijelios spre flămurile cuirasate ale vasului.

RĂZBOIUL a impus raționalizarea consumului de carburanți și firește că circulația vehiculelor în marile orașe s'a resimțit imediat.

Așa se explică reparația bicicletelor în toate orașele țării prin care a trecut războiul.

Tandemurile și bicicletele sunt mijloace comode de circulație, pentru tineri mai ales și, în plus ele nu cer carburanți. Bicicleta este însăși un vehicul romantic și tineresc și se pretează admirabil idilei întocmai ca și calul. De altfel, între echitație și ciclism există o ușoară asemănare. Amazoanele moderne au părăsit calul și au adoptat bicicleta tot din motive de confort și de economie. Un cal pretinde să fie hrănit, în timp ce o bicicletă cere mai puțină cheltuială de întreținere.

Aparatul fotografic al acestui reporter a surprins o nostimă aventură, ai căror eroi sunt doi tineri studenți de sex contrariu.

Biciclista a plecat de acasă și în graba ei a uitat să-și ia instrumentele nece-

AȘTI SA TE descurci

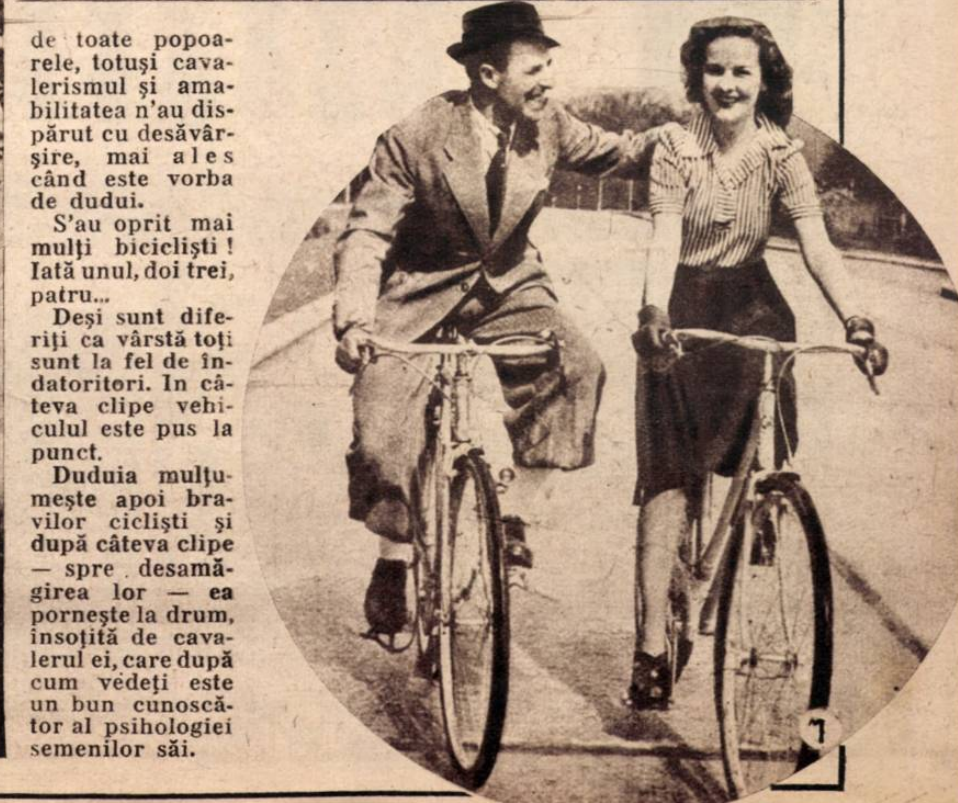
POVESTE FĂRĂ
PREA MULTE
CUVINTE

sare reparației vehicului, în caz de pană. Tânărul Romeo a plecat și el grăbit și a făcut greșala Julietei.

De-odată un cauciuc s'a desumflat. Tânărul se postează la marginea șoselei și caută să obțină ajutorul celorlalți cicliști care trec grăbiți pe șosea. Dar nimeni nu se oprește.

Tânărul are însă o idee demnă de vicleanul Ahile. Ceeace el nu poate obține, va obține mai ușor duduia. Recomandă deci prietenei sale să se așeze pe marginea șoselei și să abordeze pe trecătorii bicicliști cu o expresie de rugămintă și de ușoară desnadejde, în timp ce el se va ascunde, împreună cu bicicleta lui.

Deși Europa este în plin războiu, deși zilnic asprimea vremurilor este resimțită

de toate popoarele, totuși cavalierismul și amabilitatea n'au dispărut cu desăvârșire, mai ales când este vorba de duduia.

S'au oprit mai mulți bicicliști! Iată unul, doi trei, patru...

Deși sunt diferiți ca vârstă toți sunt la fel de îndatoritori. În câteva clipe vehiculul este pus la punct.

Duduia multumește apoi braviilor cicliști și după câteva clipe — spre desamăgirea lor — ea pornește la drum, însoțită de cavalierul ei, care după cum vedeți este un bun cunoscător al psihologiei semenilor săi.

Führerul întreținându-se la Marele Cartier al Frontului de Est cu Feldmareșalii V. Brauchitsch și Keitel și cu generalul Halder

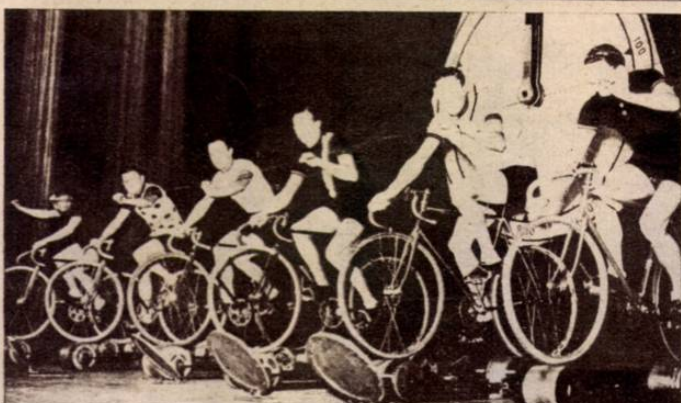
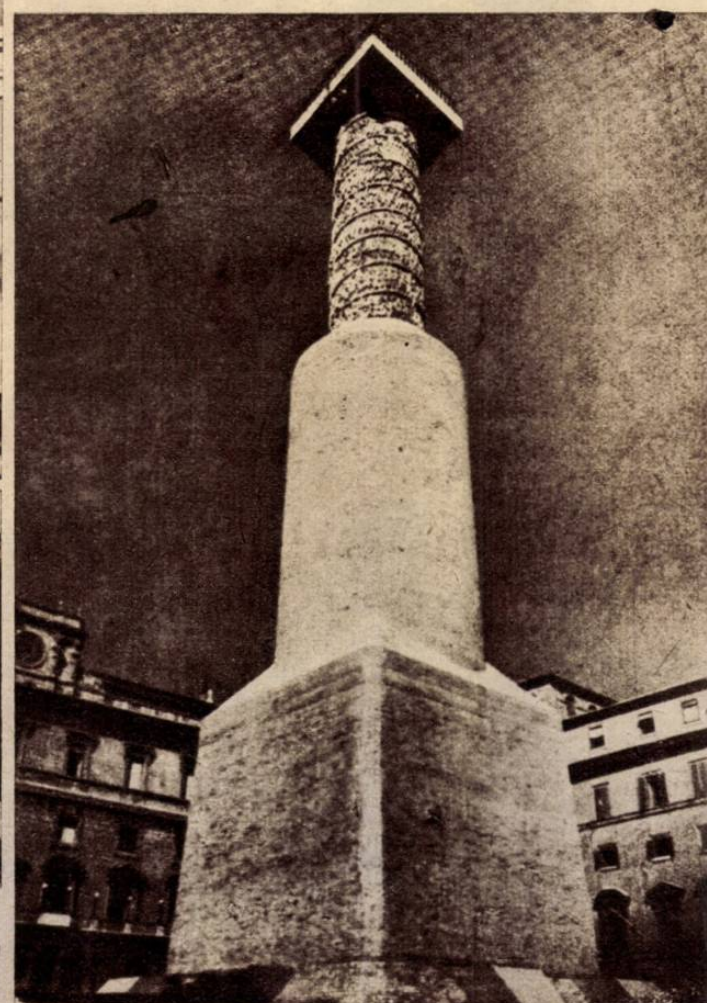
Două submarine germane se întâlnesc în apele Atlanticului și schimbă corespondența

din **TOATA LUMEA**

Ducele și Baronul Von Neurath în balconul din piazza Colonna, cu prilejul recentei inaugurări a Institutului de cultură Italo-German

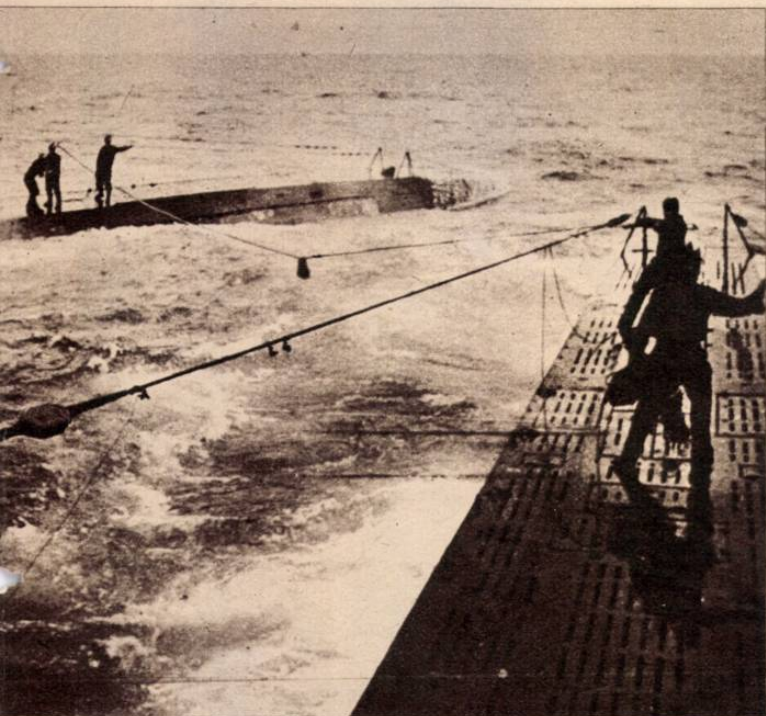
Celebra Columnă a lui Traian din Roma prezintă azi acest aspect curios, fiind ... camuflată

Campionii cicliști ai Parisului au participat la o cursă „statică” ale cărei rezultate au fost înregistrate în mod mecanic

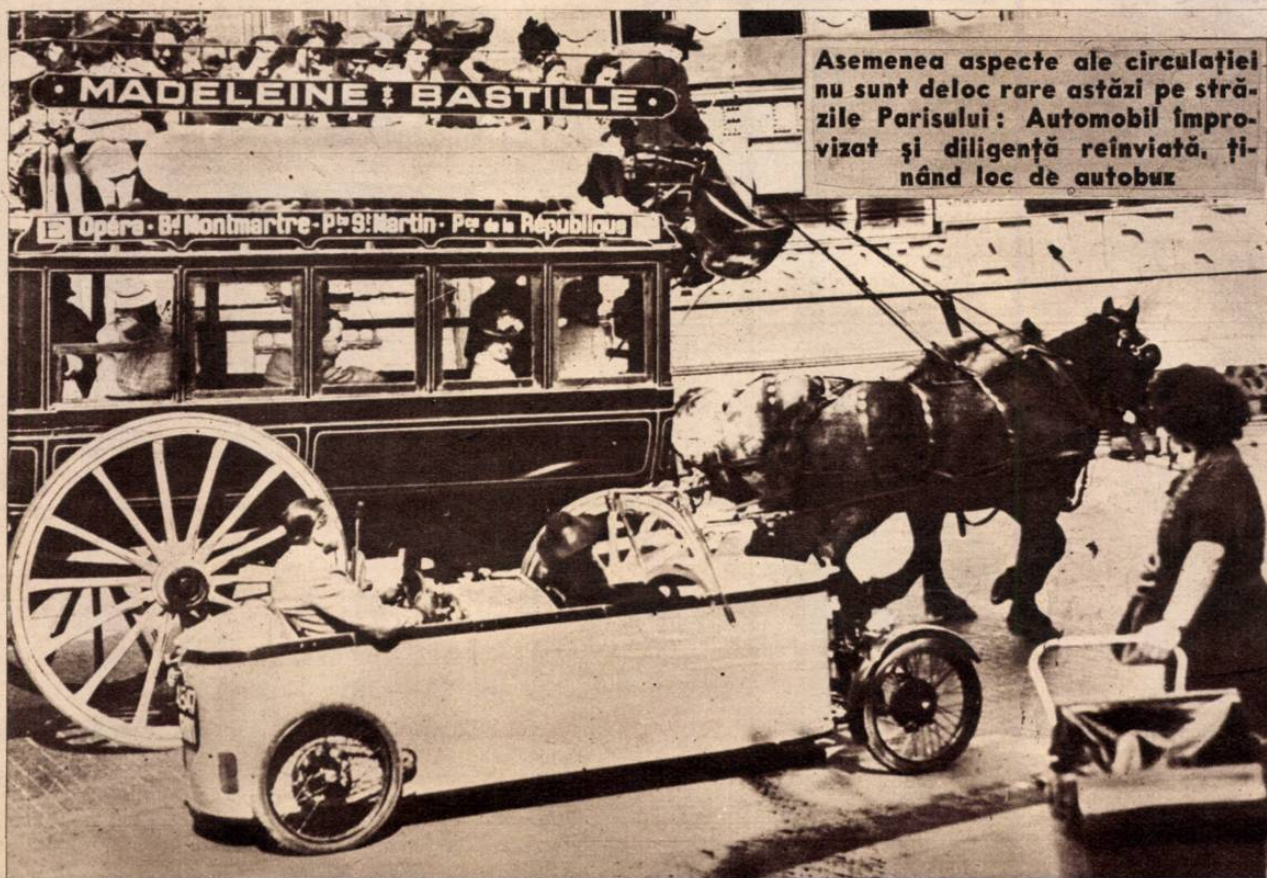
Monumentala scară a bulevardului Nicolajewitch din Odessa

Reprezentantele a 13 țări s-au întâlnit la Berlin, cu prilejul unui recent congres internațional feminin. Vedem (sus) pe Pilar Ontiveros, sora lui Primo de Rivera și reprezentanta falangei feministe spaniole, la plecarea spre Berlin, iar jos alte cinci compesiste d diferite rase și naționalități, după sosirea în capitala Reichului

Marele hotel „Masoviat” din Moscova lovit de o bombă germană, (Fotografia a apărut în presa engleză)

Asemenea aspecte ale circulației nu sunt deloc rare astăzi pe străzile Parisului: Automobil improvizat și diligență reînviată, ținând loc de autobuz

La o comandatură germană, dintr'un oraș rusesc, populația vine să-și spună păsurile găsind deplină înțelegere la ostașii Reichului

RĂZBOIUL NERVILOR VA INCETA

Boala celulelor sistemului nervos aduce după sine îmbolnăvirea întregului organism. Un sistem nervos oboșit, nehrănit și bolnav, nu mai poate echilibra funcțiunea tuturor organelor corpului, dacă starea normală a celulelor nervoase nu este asigurată cu hrana și odihna necesară.

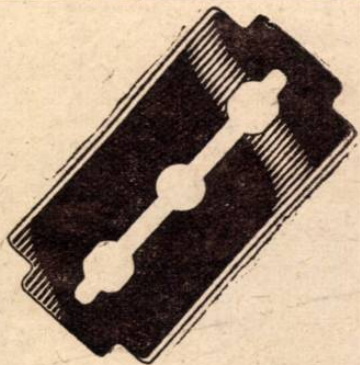
Produsul „HOMULIN”, care nu este numai un simplu calmant ci, UN REGENERATOR reconfortant al nervilor, redă în scurt timp bolnavului buna dispoziție, somnul liniștit, încredere în sine, vigoare pierdută și, excluzând oboșelile simțite după mese și redând feței culoarea și frăgezimea naturală.

„HOMULIN” este un tonic fiziologic fără stupefiant.

La Farmacii și Drogerii.

Depozit General Laborator „ASFAR”, Gh. Stoicescu, București, str. Olari 11. Telefon: 215.90—105.77.

Lama albastră Gillette

este lama de ras care satisface până și pretențiile cele mai dificile. Gillette lama care a apărut cea dintâi în comerț, n'a putut fi egalată în calitate nici până în prezent. Oțelul cel mai bun și ascuțișul său fin transformă bărbieritul într-o adevărată plăcere. Lama albastră Gillette este accesibilă oricui, fiindcă grație superiorității și durabilității sale, ea își merită pe deplin prețul.

C E E S T E B A Z I N U L D O N E Ţ U L U I

(Urmare din pag. 4-a)

truge, dacă vor mai avea timp imensele instalații din regiunea Donețului, fie că le vor păși intacte, realitatea rămâne neschimbată: armata roșie a pierdut sursa ei cea mai importantă de arme și de munițiuni.

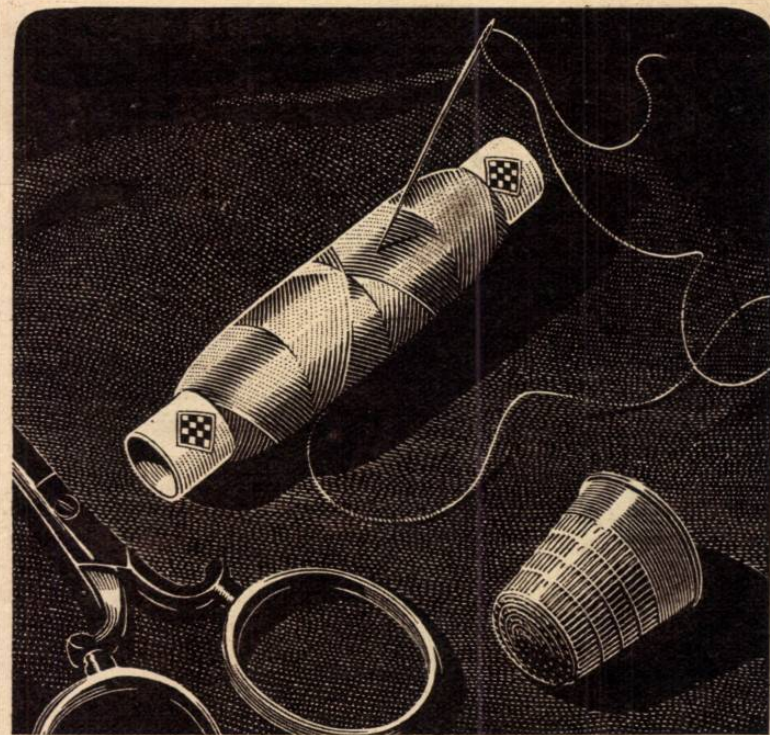
În momentul în care frontul rusec este complet dezorganizat, armatele aliate ocupă regiunile cele mai importante pentru viața economică a Rusiei și mai ales pentru posibilitatea de prelungire a războiului.

Industria din Urali, de dată recentă, nu va mai putea înlocui producția bazinului Donețului și chiar dacă o va putea face, armele vor rămâne neutilizate căci armatele rusești au fost lichidate și se retrag din spațiul european mereu spre Est, spre Asia de unde au năvălit acum câteva veacuri.

Revista „Realitatea Ilustrată”, va reproduce portretele eroilor care s'au jertfit în Războiul Sfânt al Neamului. În acest scop, rugăm familiile ostașilor — ofițeri și trupă — căzuți pe front, să ne trimită fotografiile, de preferat, în uniformă și însoțite de următoarele date:

Numele și pronumele;
Vârsta;
Localitatea de origină;
Gradul;
Locul în care a căzut.

Fotografiile vor fi trimise pe adresa revistei „Realitatea Ilustrată”, București, Str. Thomas Masaryk, 17, de unde vor putea fi ridicate de familie, după publicare.

Mătase de cusut **Gütermann**
resistent • elastic

Adevărata
cafea cu lapte
este cu

Franck
Adaus la cafea

Franck-Cafea

Contra
constipației

LEO-PILLS

CITIȚI

M A R I A N A

cea mai occidentală revistă românească
28 DE PAGINI ÎN CULORI — 25 LEI —

Apare la 1 și 15 ale fiecărei luni.

Dinți sănătoși și albi prin:
Chlorodont
Pasta de dinți

„REALITATEA ILUSTRATĂ”. Editura „Ziarul” S. A. R. București. Inscrisă sub Nr. 239, Reg. Publ. Periodice la Trib. Ilfov S. I Com. Revistă săptămânală tipărită la Heliogravură și un supliment „De toate pentru toți”. Redacția și administrația, Str. Th. Masaryk 17, București. Cec Poștal 4083. Red. responsabil: G. Ionescu. Prețul abonamentelor: 6 luni (26 numere) lei 500; 3 luni (13 numere) lei 250. Anunțurile se primesc la administrația revistei. Plata taxelor poștale în numerar conform aprobării Direcției Generale P. T. T. Nr. 15.585/939.

*Dacă
sunteți
curioși*

Aceste plante de apă sunt atât de puternice încât pot susține deasupra un copil de 5 ani? Nu. Fenomenul se explică prin faptul că uriașă frunză plutește deasupra apei

Credeți că numai bărbații sunt francmasoni, în Anglia? Vă înșelați. Acest document fotografic, care reprezintă cinci femei din înalta societate britanică, cu șorțurile și decorațiile rituale ale masonilor, este menit să vă convingă de contrariu

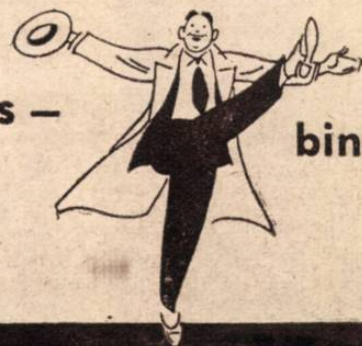
Când bicicleta a devenit „la modă”, americanii s’au și gândit s’o utilizeze la un concurs sui-generis. Iată, spre exemplu, cinci „cicliști” comici utilizând o singură bicicletă, într’un concurs care a avut loc la Philadelphia

În America se ține în fiecare toamnă acest original concurs al înotătorilor...îmbrăcați. Vedem (sus) concurenții gata de a sări în apă, iar apoi (jos) în timpul înotului cu... joben

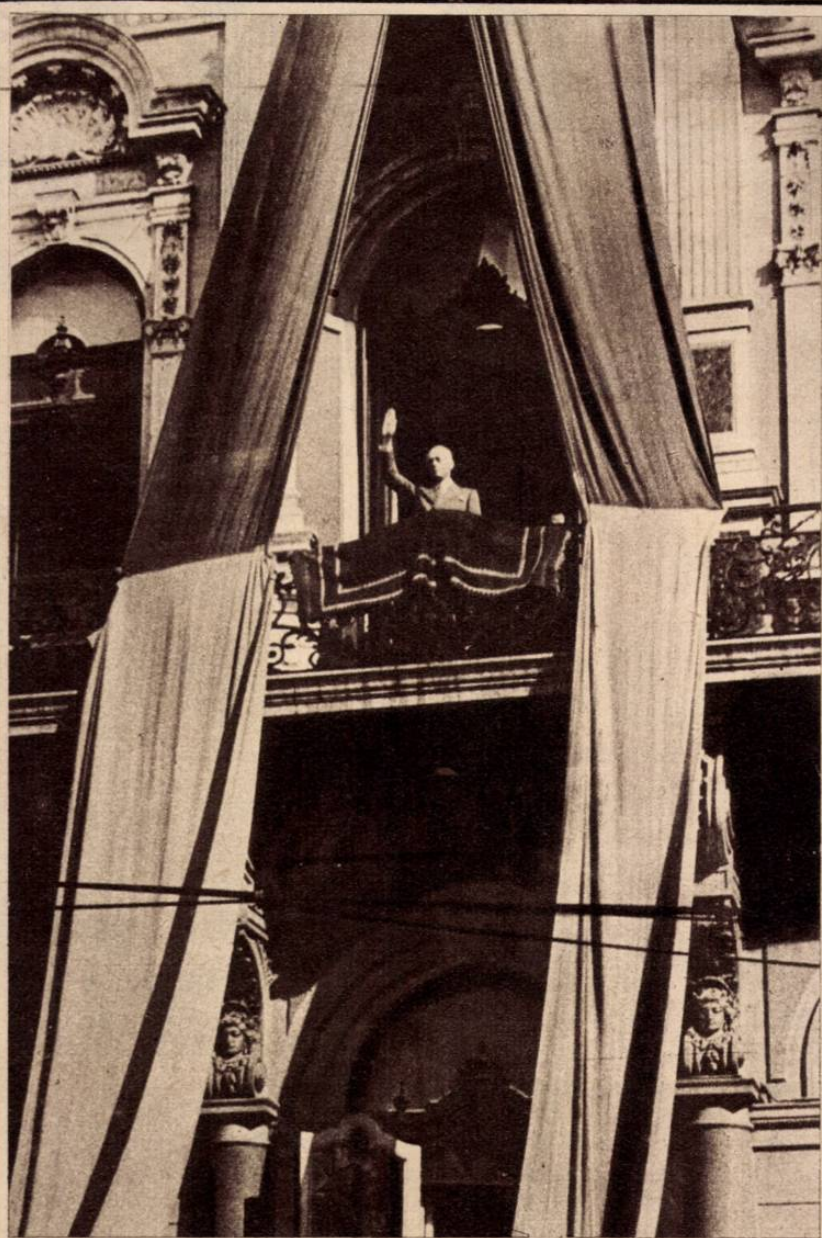
Bine ras —

bine dispus!

ROTBART
EXTRA SUBȚIRE

ULTIMELE INSTANTANEE DIN ȚARĂ

Sus: D. Mareșal Antonescu răspunzând salutului entuziast al publicului cu prilejul căderii Odesei

Jos: Publicul defilând prin fața Legației Germane (În balcon: Baronul von Killinger, ministrul Germaniei)

Cu prilejul inaugurării Dispensarului din Com. Șegarcea M. S. Regele Mihai a împărțit premii sătenilor merituoși

Gazetarii slovaci cari ne-au vizitat țara, depun o coroană la mormântul Eroului Necunoscut

D. General Pantazi venind să asiste la solemnitatea decorării tanchiștilor care sau distins în lupte

ANUL XV No. 770

30 OCTOMBRIE 1941

32 PAGINI 20 LEI

De departe, de pe malurile Mării de Azov unde luptă pentru definitivă suprimare a bolșevismului, ostașii noștri profită de clipele libere ca să scrie câteva rânduri celor de acasă, spre a le împărtăși și lor bucuria victoriilor românești

D. General Petre Dumitrescu, comandantul armatei care luptă la Nord de Marea de Azov.

Cavaleriști români înaintând în regiunea Donețului.

Înaintând

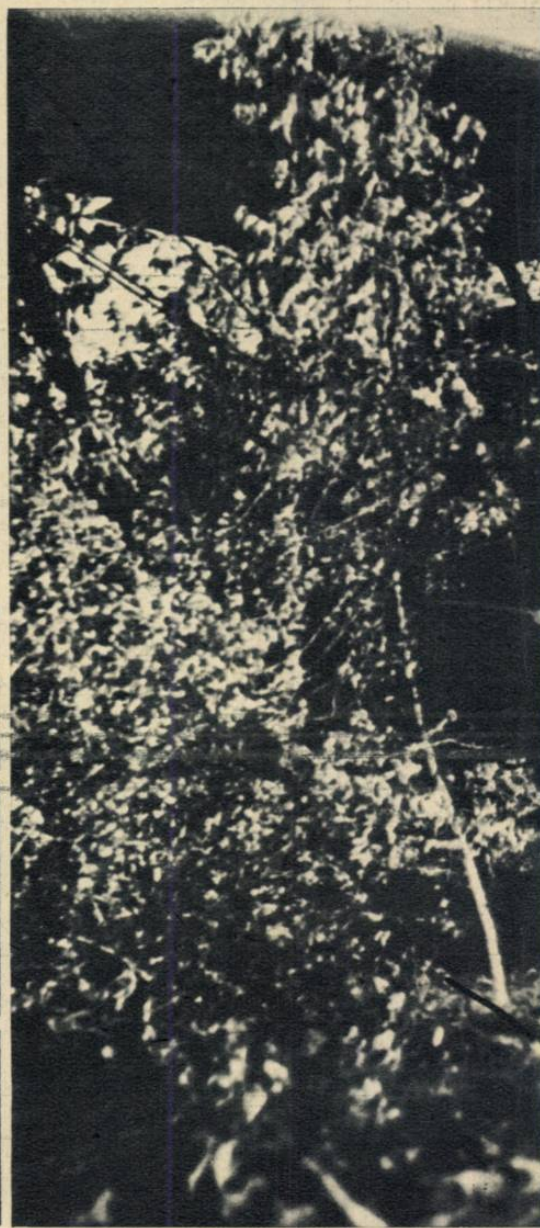
SUB COMANDA D-LUI GENERAL PETRE DUMITRESCU, ALE CĂRUI FAPTE VITEJEȘTI AU FOST CITATE PRIN COMUNICATUL MARELUI CARTIER AL FUEHRERULUI, TRUPELE ROMÂNE AVANSATE PÂNĂ LA ROSTOW, CONTINUĂ SĂ LUPTE PÂNĂ LA EXTERMINAREA TOTALĂ A PERICOLULUI BOLȘEVIC.

Jos: Soldați sovietici forțați să iasă din ascunzișuri și să se predea trupelor române.

Așa arată „eroii” Sovietici. Iată unul luat la întâmplare și fotografiat, după ce a mărturisit că „luptă fiindcă n'are pentru ce trăi”.

Avion românesc camuflat în plin câmp, dar gata oricând să-și ia zborul către obiectivele inamice.

Tanul anticar bine camuflat în păpușul țărmlui, asigură înaintarea infanteriei.

Dintr'un post înaintat, mitraliera noastră deschide focul asupra inamicului.

Tun antiaerian în ac-
țiune pe frontul Done-
țului.

...Și brava cavalerie
română înaintază me-
reu, tot mai adânc, în
inima Rusiei bolșevice...

Spire Caucaz

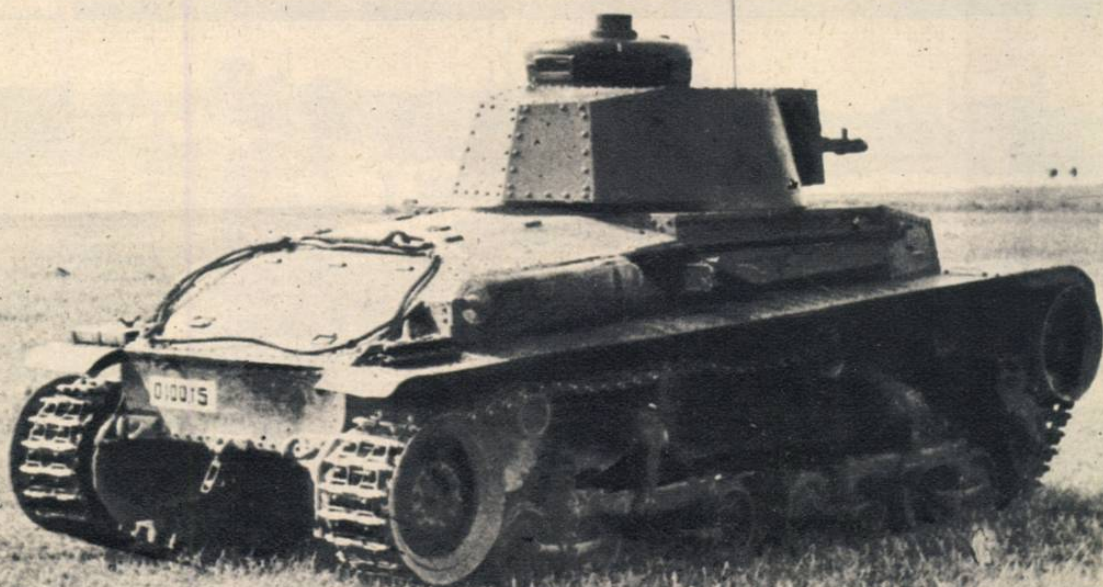
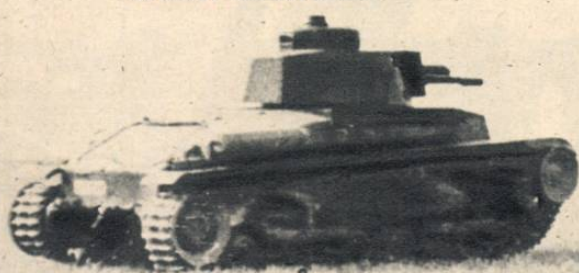

Bărci sovietice părăsite pe malul
mării, la apropierea trupelor noas-
tre.

Un ordin de atac a fost primit în
zorii zilei. Nu se văd decât siluete
în ceața deasă a dimineții. ↓

Carele noastre de luptă înain-
tează pretutindeni, deschizând
drumul infanteriei.

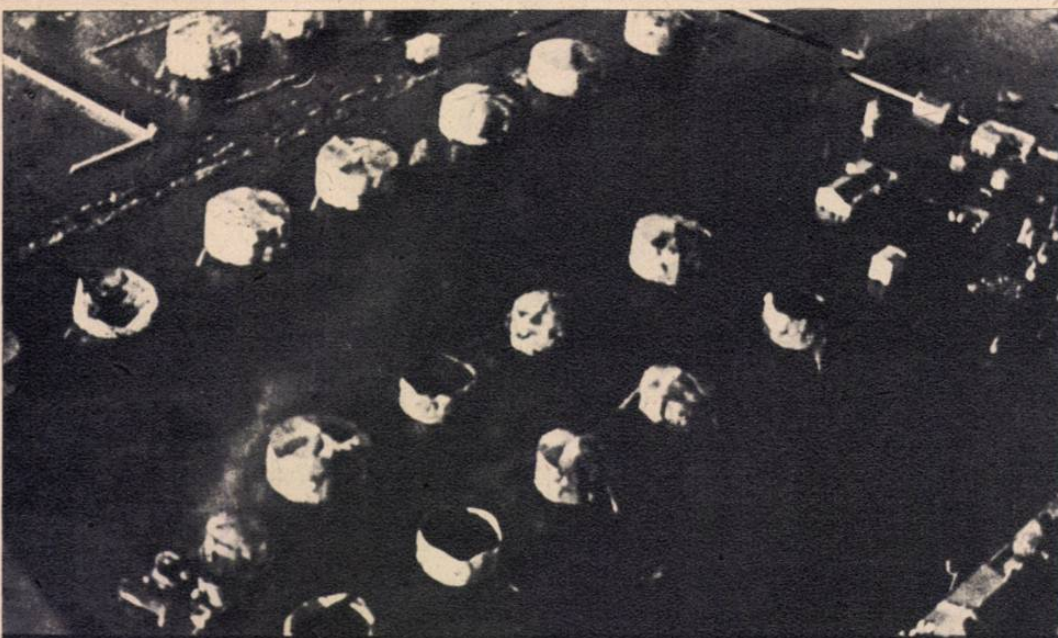

Baricade ridicate de bolșevici în fața Operei

Un sector al portului așa cum a fost părăsit de sovietici, la asaltul trupelor noastre

Din aceste rezervoare de benzină se alimentau motorizatele bolșevice, până când au fost distruse prin bombardament de aviație

Ultimul atac
deslănțuit de
trupele noastre
asupra Odesei

ODESA

PRINCARE
AU TRECURT
BOLȘEVICII

Coloană de motorizate imobilizată în portul Odesa

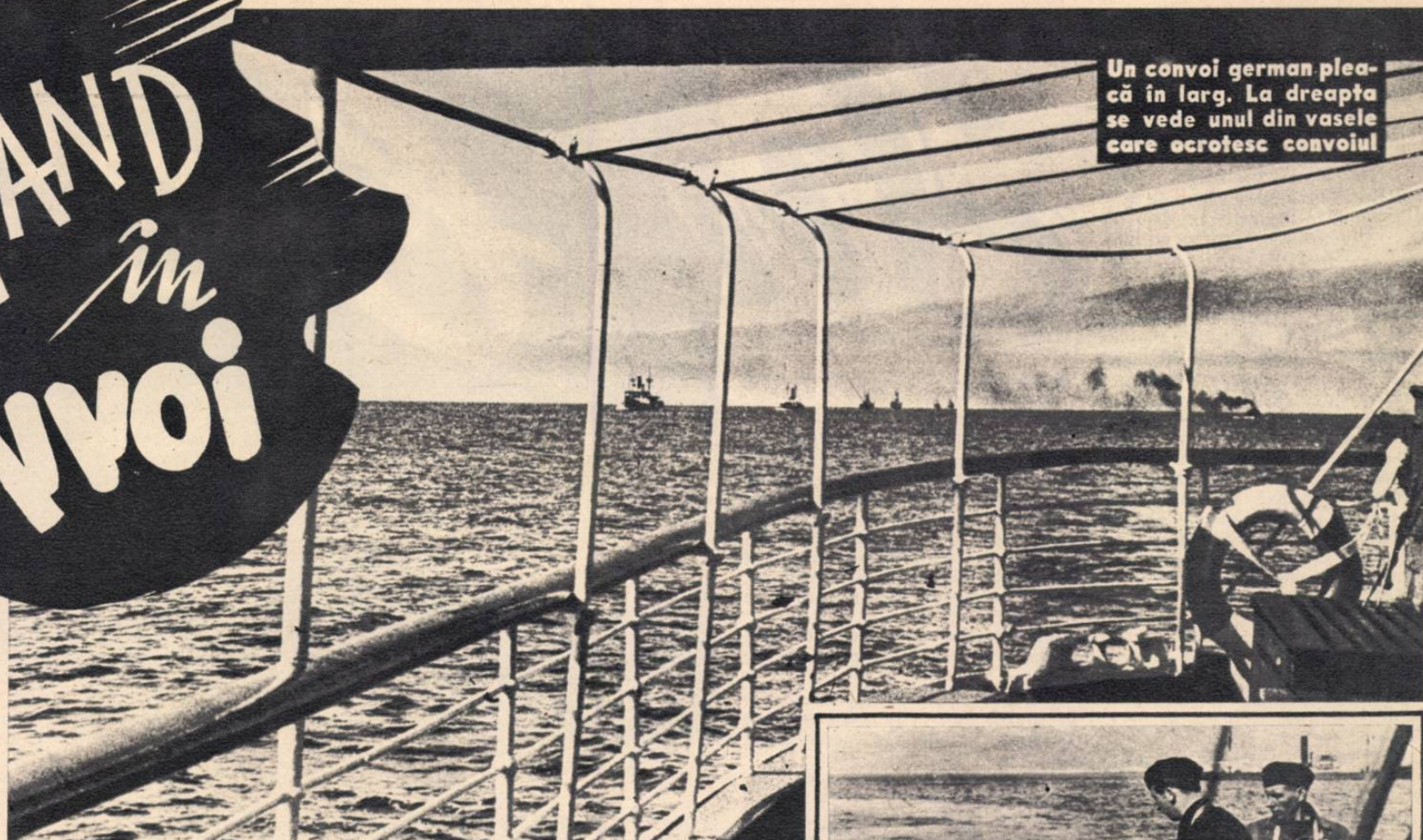
Material de război pe care bolșevicii
se pregăteau să-l îmbarce și să-l
transporte în altă parte, dar care a
rămas pe cheiurile portului

NAVIGAND in CONVOI

2 MILIOANE
TONE MĂRFURI
AJUNG SIGUR
LA DESTINAȚIA
LOR

Un convoi german pleacă în larg. La dreapta se vede unul din vasele care ocrotesc convoiul

Marina germană de războiu este stăpâna coastelor și liniilor de navigație dealungul coastelor europene. Este dela sine înțeles că pe aceste linii de navigație se fac transporturile maritime. Schimbul de mărfuri pe această cale a ajuns la proporții considerabile. Mulți sunt de părere că în cursul acestui războiu, apele litorale ale Europei ar fi, mai mult sau mai puțin, părăsite, până la câteva unități de avant-gardă, vase lansatoare de mine și recunoaștere. În realitate însă, traficul comercial este foarte intens; numai cadrul în care se desfășoară diferă de cel din timp de pace.

Periclitarea căilor de navigație comerciale prin contrablocada germană a dat naștere, încă în războiul mondial, la așa numitul sistem al convoaielor. Astăzi încă sistemul convoaielor nu este o soluție ideală pentru protecția vaselor comerciale, dar este totuși cea mai puțin riscantă. Dată fiind situația deosebit de dificilă a aprovizionării

și a tonajului britanic, sistemul englez al convoaielor a arătat lipsuri care pun în discuție gradul utilității lui pentru Anglia. Pentru Germania, care tocmai în acest domeniu este mai puțin sensibilă, deoarece pentru ea această latură nu constituie o problemă vitală, sistemul convoaielor a devenit un mijloc bun pentru asigurarea navigației dealungul coastelor.

Este desigur interesant de a vorbi astfel și de modul în care funcționează convoaiile germane.

Acest serviciu realizat de o flotă de războiu germană, mică în comparație cu cea a celorlalte puteri, este o misiune plină de răspundere. Ea cere dela vasele de pază, în fiecare clipă, acțiune deplină. Apărarea anti-aeriană, instalația pentru lansarea bombelor marine și aparate acustice pentru căutarea submarinelor instalații pentru ceață artificială, instalații pentru curățirea minelor, ocrotesc convoiul. Pierderile sunt minimale, în proporție cu cantitatea transporturilor efectuate. Dar când inamicul încearcă odată să atace un astfel de convoi, vasele de ocrotire ale flotei germane de războiu luptă împotriva oricărui adversar, chiar superior, așa cum recent micul vas de școală german „Bremse”, s'a jertfit în apropiere de coasta Murmanskului, înfruntând un crucișător și mai multe distrugătoare britanice, pentru a salva convoiul pe care-l însoția și care a ajuns fără pierderi la destinația sa, ducând foarte prețioase materiale de aprovizionare pentru trupele germane și finlandeze care luptă la capătul cel mai nordic al frontului din Răsărit.

Sus: La cea mai mică apariție suspectă, se lansează bombe marine

Jos: O uriașă coloană de apă indică locul unde a fost lansată bomba marină

Avioane se apropie! Încă nu se poate recunoaște dacă este un avion englez sau unul german. Echipajul dela anti-aeriană însă este gata pentru toate eventualitățile

In nordul frontului de Est, acolo unde dela începutul războiului luptă vitezele armate finlandeze alături de cele germane, cu ultimele resturi ale armatelor roșii desorganizate, a început să coboare noaptea polară.

Ostilitățile se duc într-o beznă continuă, care pare să nu se mai sfârșească niciodată. Se știe că la cercul polar, noaptea coincide cu anotimpul iernii și durează șase luni.

În acest timp oamenii au puțința să se desobișnuiască complet de nevoia de lumină și capătă un al șaselea simț, care este simțul orientării și al direcției.

În luna în care ne aflăm, la Helsinki, în capitala Finlandei, lumina durează numai cinci ore și jumătate.

Cum se explică fenomenul ciudat al nopții polare?

Pământul descriind o elipsă în jurul soarelui, este aplecat pe orbita lui. În timpul verii, când pământul își prezintă polul nord la razele soarelui, cercul de lumină care desparte întunericul de lumină urmează un meridian, iar emisfera nordică este expusă mai mult timp la razele soarelui, astfel că noaptea este mai mică.

În timpul acesta, emisfera sudică are nopți mai lungi decât zilele.

Numai la equator nopțile au exactă lungime a zilelor, dar cu cât înaintăm spre poli, inegalitatea dintre zi și noapte se accentuează.

Anumite regiuni ale Finlandei au nopți și zile polare care durează fiecare câte șase luni.

În timpul zilei de șase luni se poate admira soarele dela miezul nopții, care este unul din fenomenele cele mai interesante pe care le oferă emisfera nordului.

Noaptea polară nu împiedică însă pe vitejii soldați ai mareșalului Mannerheim ca și pe cei germani, de a se bate cu ardoare și comunicatele militare sunt martore că dificultățile anotimpului și ale beznei continue, sunt învinse.

În bezna continuă a nordului se înfruntă armatele micii Finlande care luptă pentru cultura și civilizația europeană, cu forțele oarbe ale unui regim tiranic ce-și trăiește ultimele lui clipe.

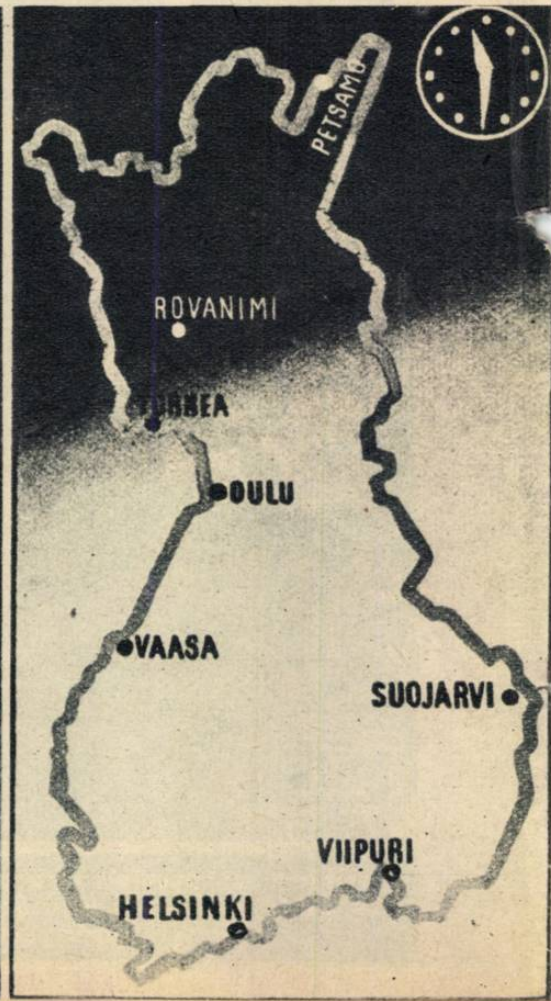
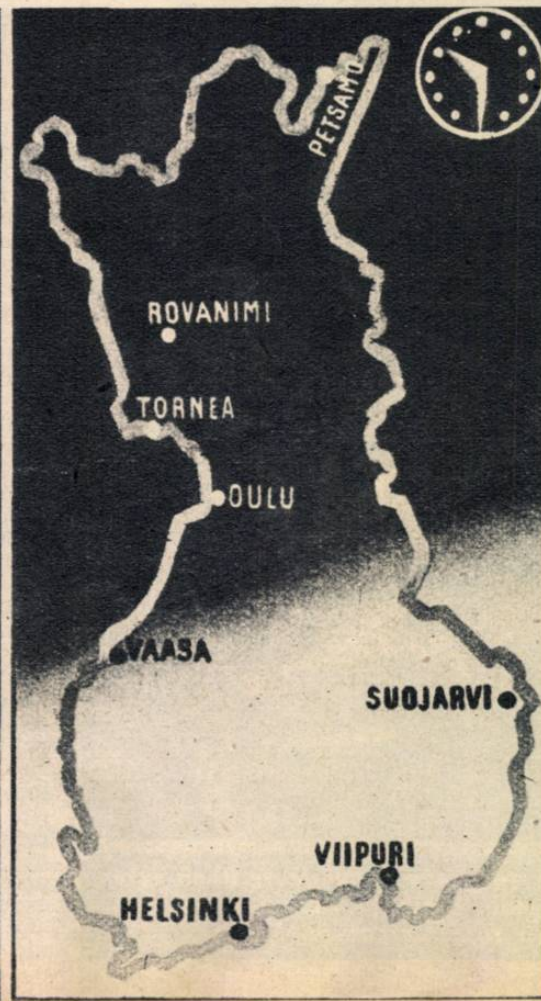
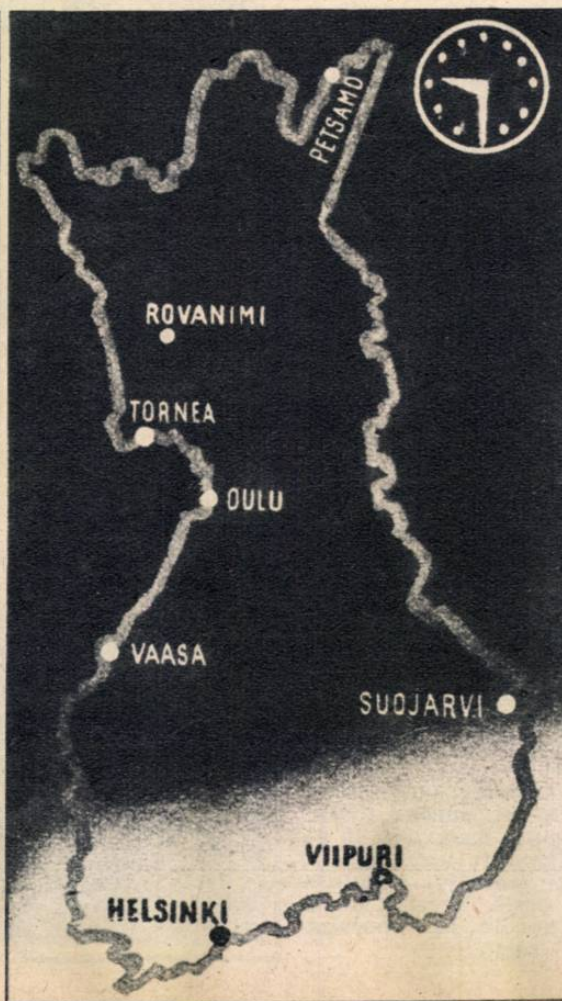
In bezna

OAMENI CARI AU CĂPĂTAT AL 6-LEA SIMȚ

În timpul zilei de 6 luni, se poate admira „soarele dela miezul nopții”, care este unul din fenomenele cele mai interesante pe care le oferă emisfera Nordului

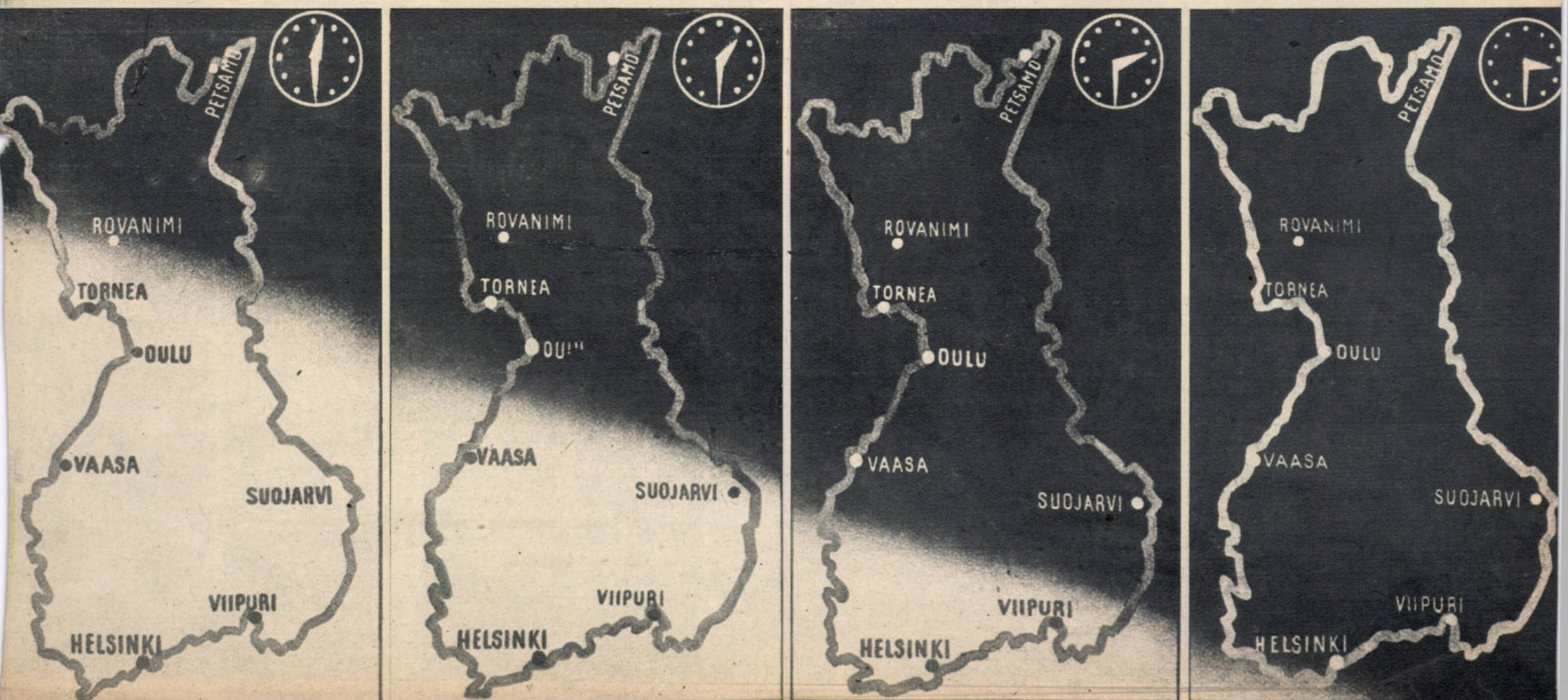
SINGURE LACURILE SUNT ACELEA CARE LUMINEAZĂ ÎN NOAPTEA POLARĂ, AȘA CUM VEDEM ÎN ACEST INTERESANT ASPECT FOTOGRAFIC, LUAT LA EXTREMITATEA DE NORD A FRONTULUI

a noaptea

GRAFICELE NOASTRE DE MAI JOS ARATA DIFERENȚA ÎNTRE DURATA ZILEI ȘI ACEIA A NOPTII ÎN FINLANDA, PE MĂSURĂ CE NE DEPĂRTĂM DELA SUD ÎN SPRE NORD. LA HELSINKI ÎN CAPITALA FINLANDEI, ZIUA ESTE DE 5 ORE ȘI 30 MINUTE FAȚĂ DE O NOAPTE DE 18 ORE ȘI 30 MINUTE. CUM TRECEM DE CERCUL POLAR NOAPTEA ESTE CONTINUĂ ȘI DUREAZĂ ȘASE LUNI. LA NORD DE MAREA BALTICĂ NOAPTEA COINCIDE CU IARNA CARE DUREAZĂ UN SEMESTRU ÎN TIMP CE ZIUA COINCIDE CU VARA.

Aspecte ca cel pe care-l vedeți în fotografia alăturată se întâlnesc des, astăzi, în regiunile polare, unde a pătruns mașina civilizației moderne. Lăporii nu se mai miră de mult când văd un avion și se pare că până și renii s'au obișnuit cu asemenea... păsări uriașe, căci iată-i cât de nepăsători trec prin apropierea ei

Nimic nu-i interesează pe bolșevici, în retragerea lor, nici chiar soarta propriilor lor familii, pe care le lasă pretutindeni flămânde și fără adăpost. Nenorocitele ființe sunt găsite de trupele germane hămesite de foame printre ruinele fumegânde ale orașelor și satelor. — așa cum arată acest sugestiv instantaneu, luat dintr-o mie

Toate popoarele civilizate au ținut să participe la războiul dus împotriva bolșevismului. Iată, aici, primul batalion de voluntari olandezi înșirați pe o stradă din Haga, înainte de a fi imbarcat și pornit spre front. Poporul, după cum vedeți, a făcut o mare manifestație de simpatie acestui eveniment

Ducele Mussolini decorează drapelul unui batalion care s'a distins în lupte

Primind raportul asupra organizării ajutorului de iarnă, Fuehrerul strânge mâna călduros d-rului Goebbels, ministrul Propagandei, felicitându-l pentru admirabilele rezultate obținute

din
**TOATA
LUMEA**

Lacurile rusești sunt bogate în pește. Aceasta este și impresia soldatului german pe care, profitând de timpul liber, a obținut o bună recoltă, pentru el și pentru camarazi. Peștele va fi cu atât mai gustos, cu cât a fost prins în lacul Ilmen, în jurul căruia se știe că s'au dat bătălii crâncene

Refugiat pe dealuri, de teama urgiei bolșevice, poporul așteaptă sosirea trupelor germane, pe care le privesc apoi cu curiozitate și încredere

Apele Rusiei nu pot constitui obstacole în calea trupelor germane. Când nu sunt prea adânci ele sunt trecute călare. Există însă și pentru cele adânci, bărci de cauciuc și genști cari fac poduri într-o oră →

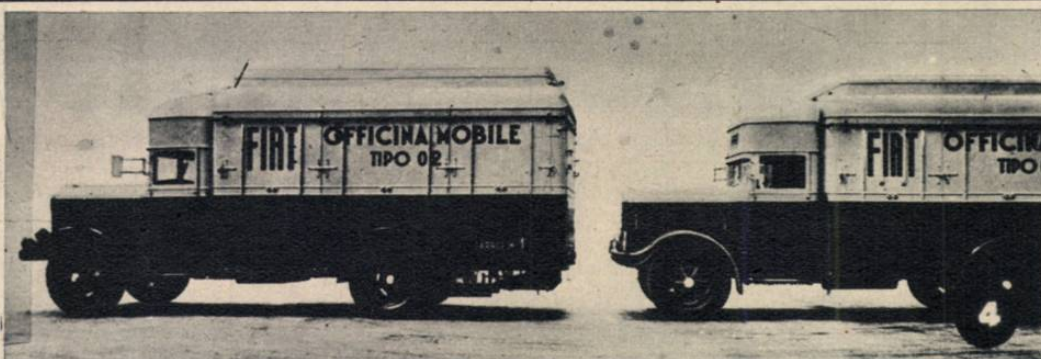

Un ofițer finlandez a obținut permisiunea de a se căsători pe front, în imediata apropiere a liniilor inamice

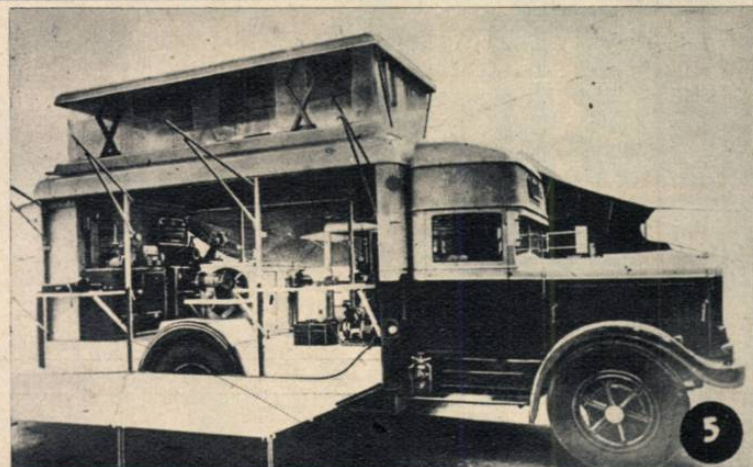

Bucuria unui soldat german descoperind într-o clopotniță clopote încă nesfărâmate de sovietici.

Intr'o FABRICA DE ARMAMENT

secția de motoare a uzinei. Iată un tip nou, de 2 cilindri, pentru avioanele ușoare de agrement :

2. — Secția obuzelor anti-aeriene este ocupată exclusiv de femei. Care dintre artileriștii antiaerieni de pe front și-au închipuit că proiectilele pe care le întrebuințează au fost con-

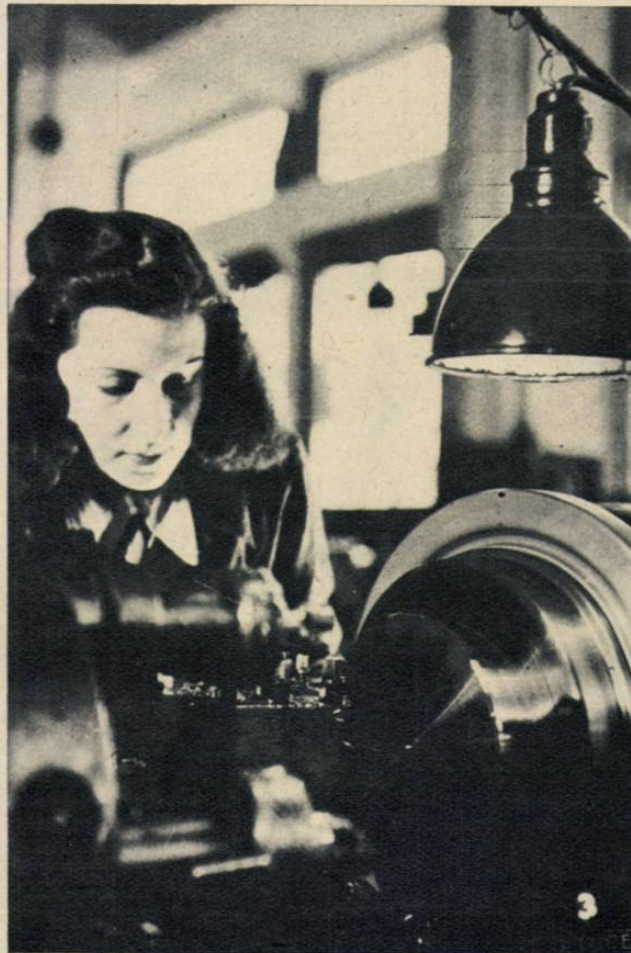
RAZBOIUL modern este un război unanim. Luptele nu se dau numai pe front, între soldații națiunilor adverse, ci între totalitatea cetățenilor acestor națiuni. Orice efort al lor este un efort în vederea victoriei și pentru atingerea acestui țel, fiecare se străduiește, în domeniul său de activitate, să producă mai mult, mai bun mai repede.

Se înțelege că industria care trebuie să lucreze în ritmul cel mai vertiginos este industria de armament, care produce fără întrerupere zi și noapte materialul

cu care este aprovizionat frontul. Sforțarea este uriașă. Pentru a împlini în uzinele de armament golurile lăuate de bărbații plecați pe front, în Italia sunt întrebuințate femeile, a căror muncă — s'a constatat acum — nu e întru nimic mai prețios calitativ decât aceea a bărbaților. Firește că ele nu sunt puse să săvârșească numai brute, ci de cele mai multe ori sunt însărcinate să supravegheze mașini și să facă lucruri de precizie. Randaamentul este excelent.

Iată câteva aspecte dintr'o fabrică de armament :

1. — Ducele Mussolini, care e un cimerit aviator și un pasionat al motoarelor, vizitează

căci munca este aici mult mai anevoioasă.

7. — Torpila e gata pentru a fi încărcată pe vas. Macaraua o transportă până pe bordul crucișătorului.

8. — Lucrătorii au și ei dreptul la recreație. Iată un concert, dat chiar în fabrică, Sâmbăta, de o orcheastră a organizației fasciste „Dopolavoro“.

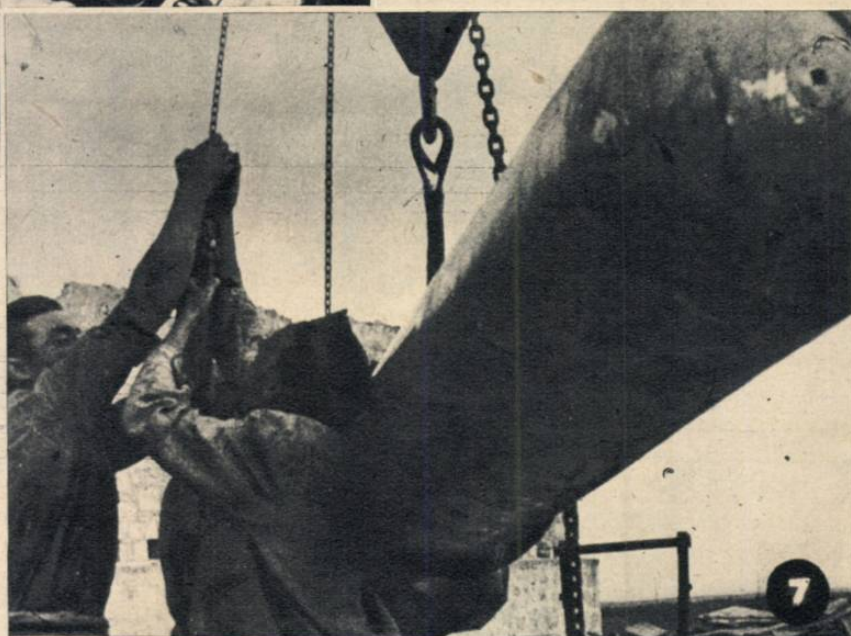
struite de mână delicată a unei femei ?

3. — Calibrarea unui obuz este o lucrare de extremă precizie, pe care această lucrătoare o săvârșește cu o îndemânare de... bărbat.

4. — Uzina trimite pe front, unde se ivesc atâtea reparații urgente de făcut, aceste „uzine“ în miniatură, montate pe camioane.

5. — Un gest, o apăsare pe un levier, — și atelierul este în stare de funcționare.

6. — Secția torpilor e ceva mai puțin liniștită decât a obuzelor anti-aeriene. Hala e populată numai de bărbați

carcerele de tortură
înşirate una lângă alta,
într'o temniţă a
G. P. U.-ului

Tortură sovietică

CUM ARĂTAU FAIMOASELE
CARCERI ALE G. P. U.-ULUI

O DATA cu armatele roşii care sunt distruse şi reduse la neputinţă, se prăbuşesc în mod firesc şi mijloacele de teroare pe care le întrebun-
tau conducătorii bolşevici dela Moscova, pentru a men-
ţine în sclavie un popor de
zeci de milioane de suflete.
Regimul instaurat în urma revoluţiei
din 1917 nu se putea menţine decât prin
desfiinţarea libertăţii de afirmare a vo-
inţei poporului.

În timpul celor 24 de ani de regim
sovietic „faimoasa dictatură a proletaria-
tului n'a fost o formulă goală lipsită de
consistenţă, ci a fost dimpotrivă pilotul
pe care se sprijinea traiul liniştit şi fără
griji al conducătorilor şi al birocraţilor
politici care stăpâneau imensa Rusie.

Dictatura proletarilor se manifesta pre-
tutindeni, în toate domeniile de afirmare
ale vieţii civice. Scriitorii n'aveau voie
să-şi aleagă eroii decât din lumea mun-
citorilor de uzine, iar cel care îndrăzne-
a să descrie o interesantă experienţă sufle-
tească a unui om aparţinând unei alte

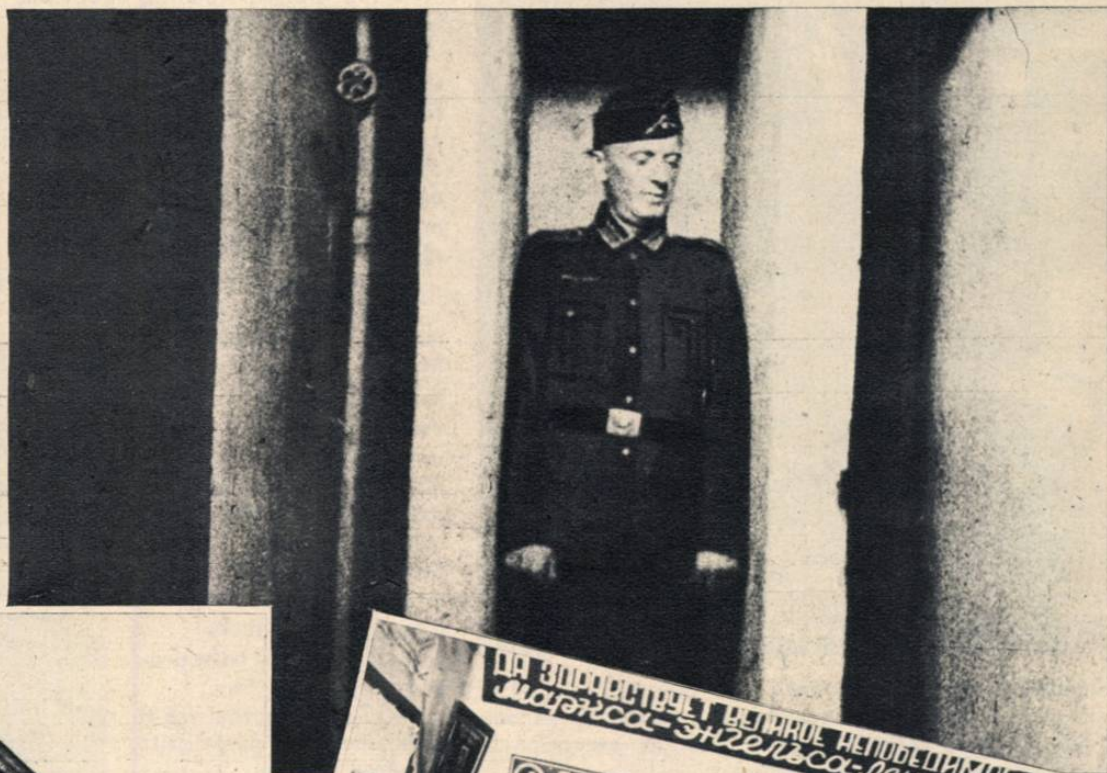
clase sociale, era tratat ca trădător al
poporului şi ca un contrarevoluţionar.
Oamenii cari îndrăzneau să afirme exis-
tenţa sufletului individual, care are ne-
voie de alte alimente decât discursurile
şi literatura de propagandă răspândită de
fanaticii regimului, erau reduşi la tăcere.

Dacă a avut vreodată cineva curajul să
vorbească despre tradiţia culturală şi spi-
rituală a Rusiei, despre istorie şi dreptul
la viaţă a valorilor culturale desprinse
din succesiunea veacurilor, acela se putea
aştepta la orice.

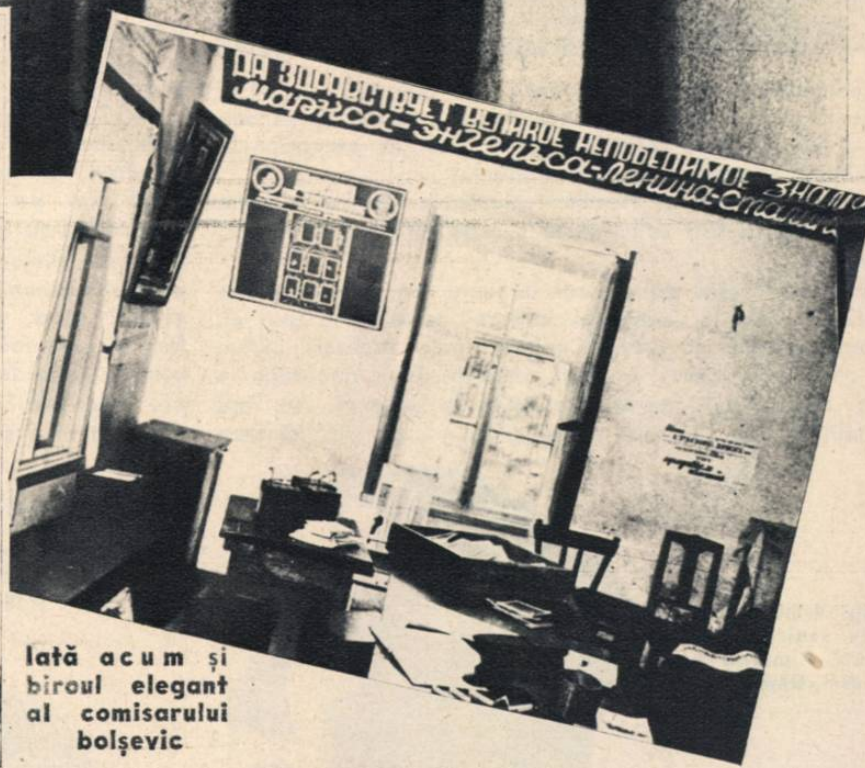
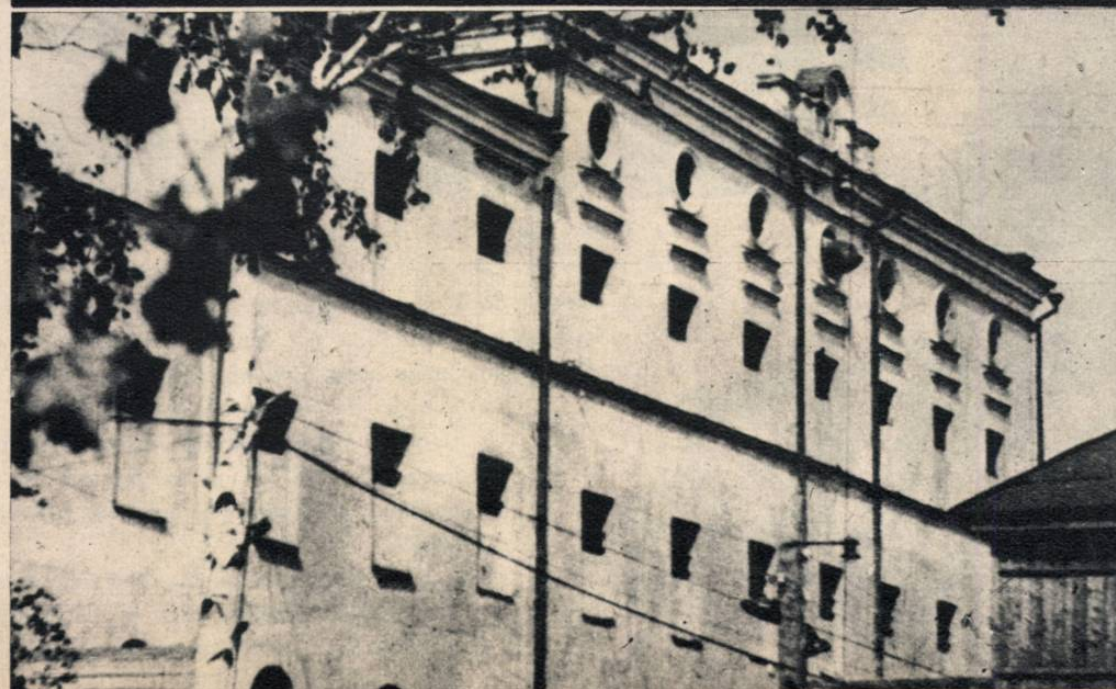
Dictatura proletariatului însemna tira-
nia comisariatului politic a cărui cultură se
rezuma la cunoaşterea literaturii revolu-
ţionare şi la recitarea câtorva formule
răsunătoare şi ameţitoare.

Inchisorile, faimoasele închisori ale
G. P. U.-ului, pândeau pe toţi aceia care
la un moment dat, s'ar fi găsit în deza-
cord cu stăpânirea. Ideia dominantă a

Un soldat german ne arată cum
se putea sta într'o cameră
bolşevică

Sus: Cum arată faţada unei închisori sovietice şi (jos) cum arată spatele aceleiaşi
închisori, unde sunt plasate camerele de tortură

Iată acum şi
biroul elegant
al comisariatului
bolşevic

regimului comunist a fost aceea că poporul nu-şi poate găsi singur
calea spre fericire şi că el trebuie să suporte tutela conducătorilor,
care menţinea în popor iluzia că au găsit formula prosperităţii colective.

Astăzi, când frontierele paradisului roşu s'au prăbuşit sub loviturile
armatelor aliate, am aflat cu toţii în ce consta fericirea poporului, în
statul comunist. Cei care înţelegeau să se revolte împotriva fericirii
forţate a regimului, erau torturaţi şi încarceraţi în groznicile închisori
ale G. P. U.-ului.

În timp ce poporul de muncitori şi de ţărani locuia în caverne,
cum este cazul ţăranilor şi muncitorilor ucrainieni, închisorile se aflau
în clădiri impozante şi măreţe, adevărate titluri de glorie ale regimului
comunist. Dar dacă aspectul exterior al închisorilor era impresionant
nu se poate afirma că deţinuţii politici beneficiau de un regim ome-
nesc. În minunatele palate în care comisarii politici trăiau ca nobilii
de pe vremea ţarilor, carcerele destinate deţinuţilor politici ocupau
un loc foarte mic şi erau construite în vederea asasinării lente şi a
chinului prelungit.

O cameră obişnuită avea o lăţime de numai 60 de centimetri şi
înălţimea unui stat de om. Deţinutul nu putea sta decât în picioare.
Carcerele erau aşezate în apropierea cazanelor de calorifer astfel că
o căldură de iad domnea în ele. Organismul deţinutului se deshidrata,
creerul îi fierbea zi şi noapte şi, dacă adăugăm chinurile foamei şi ale
setei, ne explicăm numărul mare al execuţiilor care au avut loc în cei
24 de ani de stăpânire bolşevică. Cine era introdus într'o cameră a
G. P. U.-ului, ajungea fatal să mărturisească că, crimele cele mai teri-
bile de care însă era foarte străin. Şi în timp ce comisarii politici cari
conduceau aceste aşa numite case de reeducare politică, ocupau încă-
peri somptuoase şi aveau birouri luxoase, cei ce erau supuşi „reeducării”
se asfixiau în carcerele minuscule şi fierbeau în cazanele iadului.

Acesta este unul din aspectele numeroase ale dictaturei proletaria-
tului în timp ce poporul era ameţit cu discursuri şi cu făgădueli, cei
care rămăneau trezi în beţia de cuvinte şi în orgia de promisiuni
pe care le revărsau conducătorii asupra poporului, aveau de
înfruntat asprimea fatală a închisorilor.

Animalul fioros pe care-l vedeți este un uriaș liliac, sinistră sburătoare a nopții, care trăiește în Guyana.

Maimuța din ilustrația noastră este originală din America de Sud și are o mare ostilitate față de oameni.

Seamănă cu râsul, cunoscut sub numele de lynx. În realitate este un animal sălbatic originar din India, al cărui nume este loris Fardigrad lemurian.

Între NATURA și FANTEZIE

OMUL de știință, care a putut pătrunde o parte din ceea ce se numea altădată taina naturii, poate să afirme că aspectele acestea sunt de o diversitate insondabilă. Din când în când, mai cetim încă și astăzi, după câteva decenii de cercetări serioase în compartimentul științelor naturale, că s'a descoperit în vreo pădure virgină sau într-o îndepărtată savană vreun animal necunoscut.

La fiecare descoperire de acest fel, cercetătorul are prilejul să constate fantezia inepuizabilă a naturii, fantezie care și-a găsit expresia în vietățile cele mai ciudate.

Lumea fantastică a naturii înfățișează alături de vietăți pe care noi oamenii le considerăm frumoase (după criteriile noastre cu totul subiective) și indivizi care ne inspiră groaza și oroarea.

Artistul se ia de multe ori la întrecere cu forța uriașă de zămislire a naturii creând himere și vietăți fantastice care aparțin lumii sale lăuntrice.

În templele uriașe ale Indiei, în firide și pe coloanele care susțin bolțile uriașe, artiști anonimi dar geniali, au sculptat chipurile unor animale fantastice care simbolizează izvoarele nesfârșite de viață ale naturii.

Se întâmplă de multe ori ca artistul să realizeze în operele sale de fantezie, ființe necunoscute dar care există totuși în natură.

Cum se poate numi acest act de creație fantastică pe care natura îl confirmă mai târziu, datorită descoperirilor oamenilor de știință? Clarviziune? Inspirație? N'am putea da un răspuns.

Ilustrațiile noastre înfățișează trei chipuri de animale exotice pe care științele naturale le-au clasificat de curând și alături de ele trei chipuri de animale fantastice imaginate de artistul anonim care a împodobit turnul din spre Sud al măreței catedrale Notre Dame de Paris. Asemănarea o puteți stabili și dv.

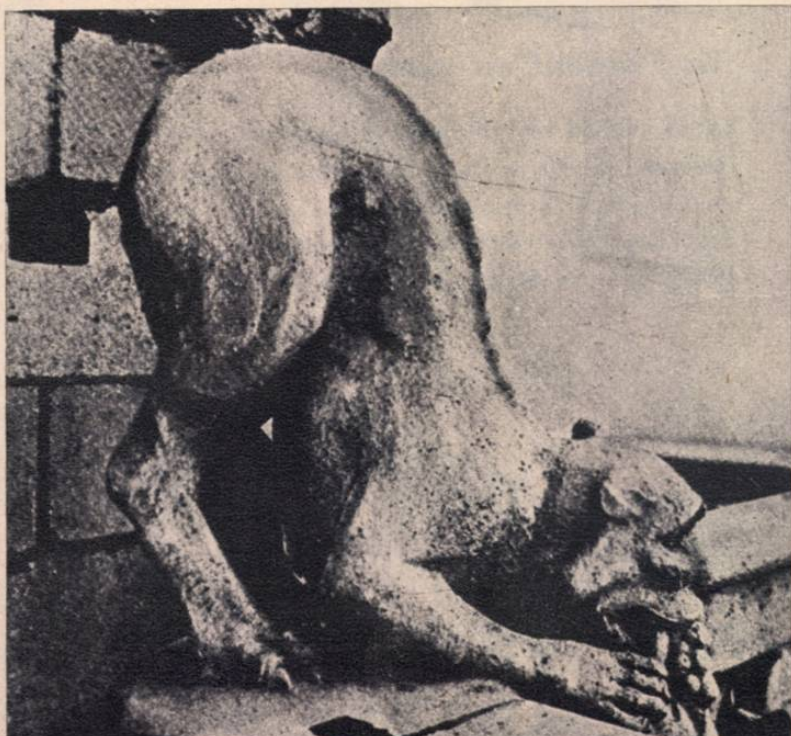
Cele trei animale sunt: un liliac uriaș din Guyana; un tip de maimuță descoperită în America; un loris fardigrad numit lemurian, și originar din pădurile Indiei. Alături sunt trei fantastice animale opera unui artist anonim, dar a cărui fantezie a străbătut veacurile.

Sculptorul anonim care a împodobit turlele catedralei Notre Dame a creat din fantezia lui o himeră asemănătoare liliacului Onolos din Guyana.

Artistul a zămislit o himeră care are capul maimuței și trupul acoperit de solzi uriași, ca al unui animal acvatic.

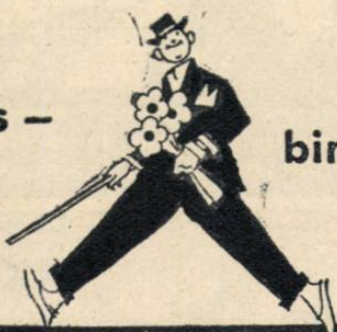
Într-o atitudine similară cu aceia a jivinei originare din India, himera artistului francez stă la pândă.

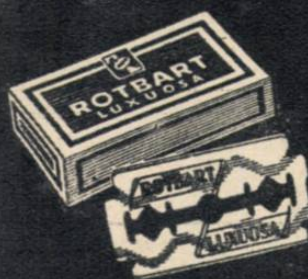
*Mătase de cusut
Gütermann*

RESISTENT • ELASTIC

Bine ras —

bine dispus!

ROTBART
LUXUOSA

Nu-i leacul cu sacul

La un medicament de înaltă valoare, cum sunt tabletele Aspirin, o doză mică este de ajuns pentru a face să dispară durerile de cap sau răceala Dvs. Observați însă, când cumpărați tabletele Aspirin, ca ele să poarte crucea »Bayer«!

Nici un cămin fără
ASPIRIN

Când arată picioarele ca la 17 ani? Știți cum se pot întineri și subția picioarele? Ceeace o bună cremă de piele înseamnă pentru întinerirea feței, exact același lucru este și pentru întinerirea piciorului un ciorap, bine mulat, Elbeo. El are calitatea de a strânge piciorul și a-l face mai svelt, dându-i însă în același timp, grație transparenței sale și o surprinzătoare și delicată înfățișare tinerească.

Ciorapii
ELBEO

ORICE OM TREBUE SĂ VINĂ
ÎN AJUTORUL FRĂȚILOR
LUI NĂPĂSTUIȚI

SECOURS D'HIVER 1941

Toate țările fac apel la cetățenii lor pentru ajutoarea celor săraci sau năpăstuiți și pretutindeni se răspunde cu entuziasm la aceste apeluri naționale.

Iată mai sus un afiș sugestiv, tipărit de statul Elvețian, pentru Ajutorul de Iarnă.

Imprumutul Reîntregirii, lansat de statul român, pe lângă opera de ajutor și de înarmare pe care o realizează, oferă subscriitorului și posibilitatea unei investiții sigure și rentabile.

CITIȚI

Mariana

REVISTA
FEMININA
IDEALA

APARE LA 1 ȘI 15 ALE FIECAREI LUNI

CITIȚI

**MEDICUL
NOSTRU**

Calea spre perfecta îngrijire a dinților o arată

Chlorodont

Pasta de dinți

*Dacă
sunteți
curioși*

Tot la New-York s'a putut vedea, în altă revistă, acest balet al... soacrelor, care a re purtat mare succes

Un fermier din Alabama a ținut să-și aibe... vacile frizate după ultima modă. El a angajat un coafor, care le-a făcut frizuri permanente atât vacilor cât și boilor — așa cum vedem în această fotografie

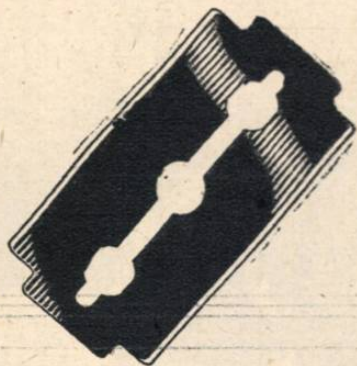

La o expoziție italiană de modele de încălțăminte s'au putut vedea cel mai mare pantof și cea mai mică gheată bărbătească, precum și cel mai mic pantof pentru femei

Un succes extraordinar a re purtat, pretutindeni unde a jucat, trupa pe care o vedem în fotografia alăturată, interpretând o ferie pentru copii. Scena cea mai aplaudată a fost aceasta, în care vedem pe eroii principali luându-și copiii și zburând spre Tera Minunilor. (Firește că spectatoarii nu vedeau sârmele subțiri din spate care li ridicau spre cer pe eroii noștri)

Lama albastră Gillette

este lama de ras care satisface până și pretențiile cele mai dificile. Gillette lama care a apărut cea dintâi în comerț, n'a putut fi egalată în calitate nici până în prezent. Oțelul cel mai bun și ascuțișul său fin transformă bărbieritul într-o adevărată plăcere. Lama albastră Gillette este accesibilă oricui, fiindcă grație superiorității și durabilității sale, ea își merită pe deplin prețul.

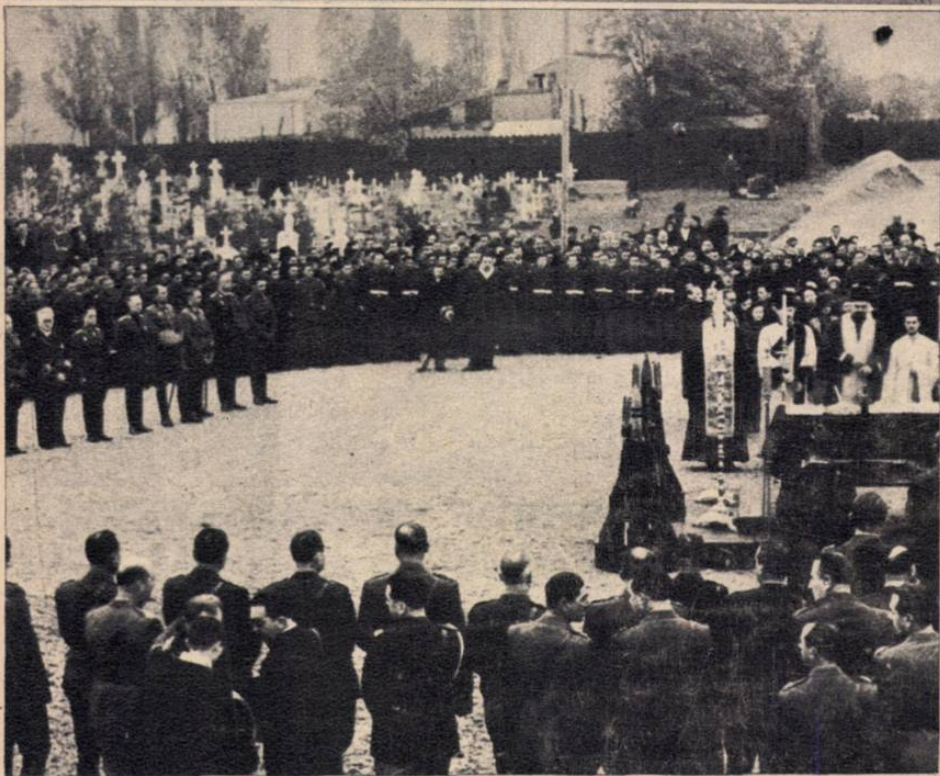

În timp ce conducătorii lui agită ideea războiului, poporul american își vede de distracțiile și viața lui specifică. Iată, spre exemplu, patru membri ai faimosului „Club al oamenilor cu barbă”, amuzându-se pe tema podobielor lor faciale

BESTIILE BOLSEVICE AU DISTRUS: DATORIA NOASTRĂ ESTE SĂ REFACEM!

ULTIMELE FOTOGRAFII DIN CAPITALĂ

POMENIREA EROILOR DEZROBITORI

La Cimitirul militar Ghencea, în timpul slujbei religioase care a avut loc, Duminică, pentru pomenirea eroilor dezrobitori

Copii din toate cartierele Capitalei au adus flori pentru mormintele eroilor

Mamele îndurerate și copiii bucureșteni așternând flori proaspete pe morminte

M. S. REGINA ELENA LA SPITALELE DIN CRAIOVA

M. S. Regina-Mamă Elena vizitând spitalele cu răniți din Craiova

Ziariștii spanioli, cari ne vizitează Țara, depunând o coroană pe mormântul Eroului Necunoscut din Parcul Carol

D. Raffaello Riccardi, ministru al Schimburiilor și Devizelor și trimis al Ducei, care a sosit luni la amiază în Capitală, și care a participat la câteva manifestații italiene, printre care și sărbătorirea Marșului asupra Romei

DOUĂ REVISTE COMPLETE IN ACELAS PREȚ

ANUL XV No. 771

6 NOEMBRIE 1941

32 PAGINI 20 LEI

IN ZORII ZILEI, OSTAȘII GER-
MANI ȘI ROMÂNI TREC O APĂ,
PESTE UN POD IMPROVIZAT, CON-
TINUÂNDU-ȘI ÎNĂINTAREA ÎN
CRIMEEA

Un operator cinematografic
al studiourilor germane fil-
mează pe străzile Odesei

Inainte, spre viitor

Așa arată câmpurile de luptă de
pe litoralul Mării de Azov, după
înfrângerea armatelor bolșevice

Artileria antiaeriană româ-
nească în acțiune pe frontul
Rostovului

Parașutiști români aștep-
tând inspecția într'un sec-
tor înaintat al frontului

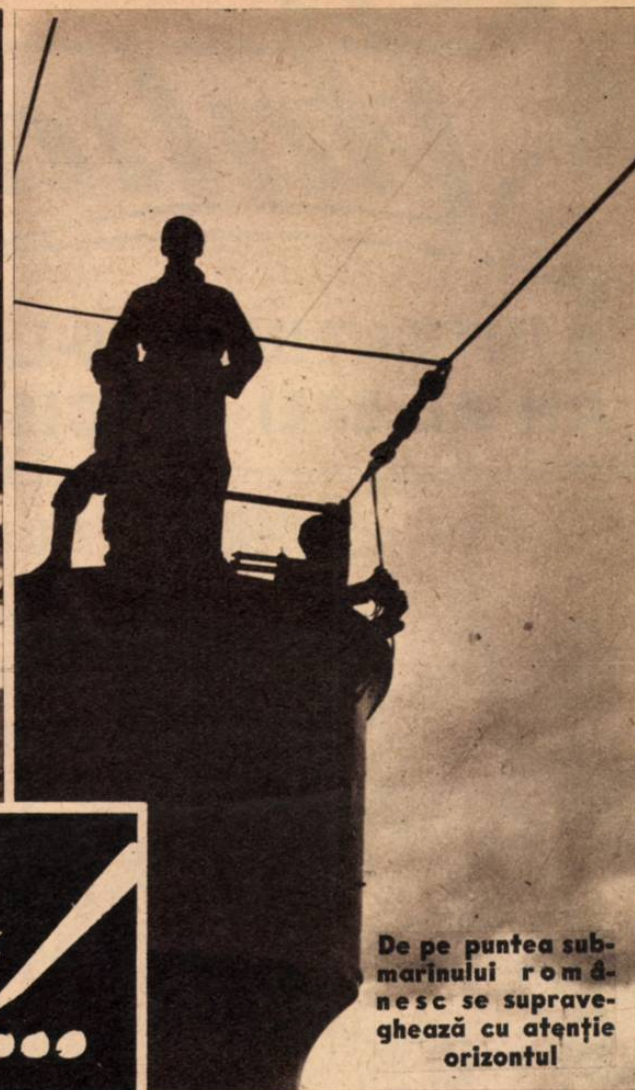

Pe malul Bugului o româncă vine să-și boteze copilul după legea creștinească

Tancuri grele sovietice părăsite de bolșevici pe străzile Odesei

De pe puntea submarinului românesc se supraveghează cu atenție orizontul

Victoria totală...

Dreapta: Vasele noastre de războiu patrulează, zi și noapte, în apele Mării Negre, asigurând paza transporturilor și a litoralului. În fotografia noastră, vedem un asemenea vas, patrulând pe timp de furtună, dealungul țărmului fransnistrian și gata oricând să intervină împotriva inamicului

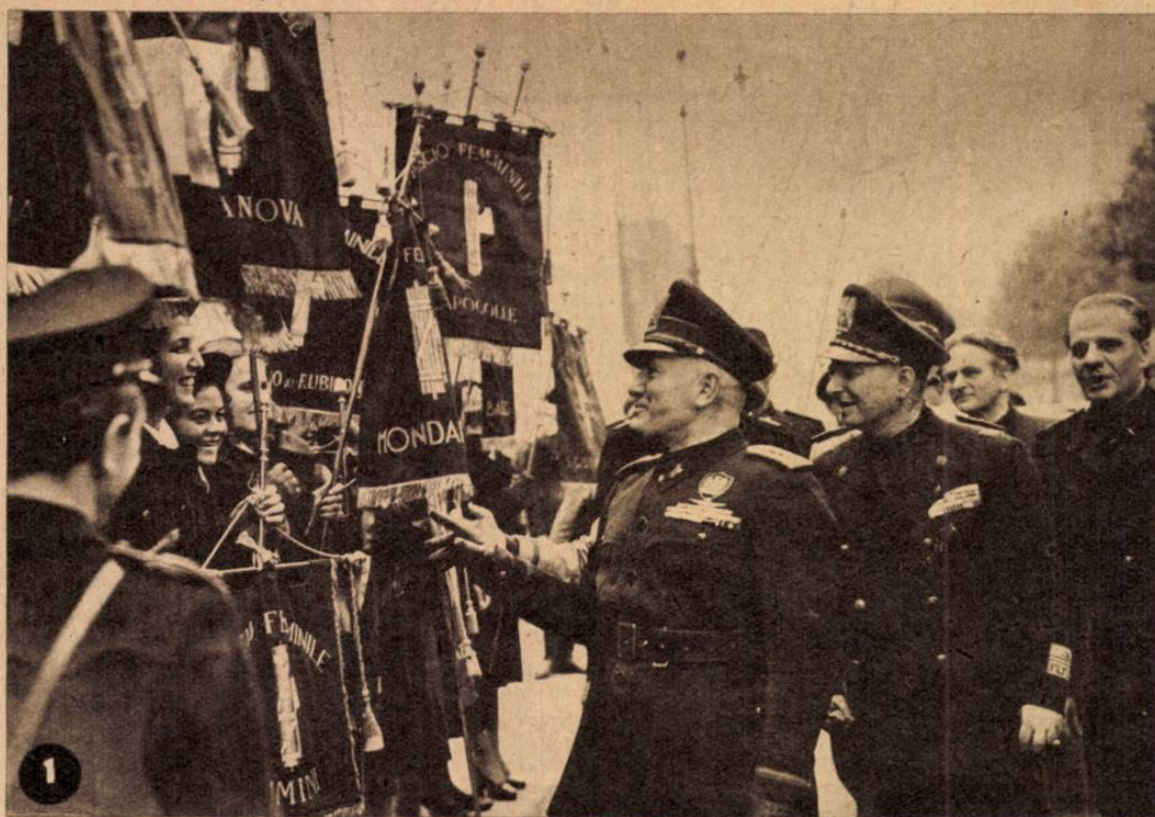
Sus: Un șanț anticar săpat de bolșevici pe frontul Donețului este luat cu asalt și escaladat de infanteria noastră

Dreapta: Ofițeri superiori români inspectând un post avansat de mitralieră pe frontul Rostovului

Italia

A INTRAT IN AL 20-LEA AN AL EREI FASCISTE

1

3

DUCELE
IN
MIJLOCUL
POPORULUI
SĂU

2

Ducele Benito Mussolini, creierul și mâna de fier a fascismului, cel dintâi și cel mai dărz anti-bolșevic, a realizat, împreună cu cancelarul Hitler și cu soldații popoarelor aliate, nădejdiile unei lumi întregi.

Iată-l pe Duce în mijlocul poporului său.

1. — La Forlì, Ducele inspectează fasciile feminine. Mussolini nu e un conducător întotdeauna încrunțat și grav, ci dimpotrivă, un om în toată puterea cuvântului, care știe și să descrețească frunțile, cu o vorbă de spirit, atunci când e nevoie.

2. — Ducele asistă la inaugurarea anului academic cultural al Asociației italo-germane. Vorbește d. Pavolini, președintele Asociației.

3. — Ducele decorează un drapel al „cămășilor negre” din „batalioanele Mussolini”, care sunt unități de șoc și care și-au arătat pretutindeni eroismul în luptele date.

4. — O scenă emoționantă: mama unui soldat italian căzut pe front, mângâie părințele pe Duce care a dus Italia la victorie.

5. — Ducele trece în revistă, la Roma, trupele care pleacă spre frontul sovietic. (Știm că mai târziu, Ducele a vizitat aceste unități chiar pe front.)

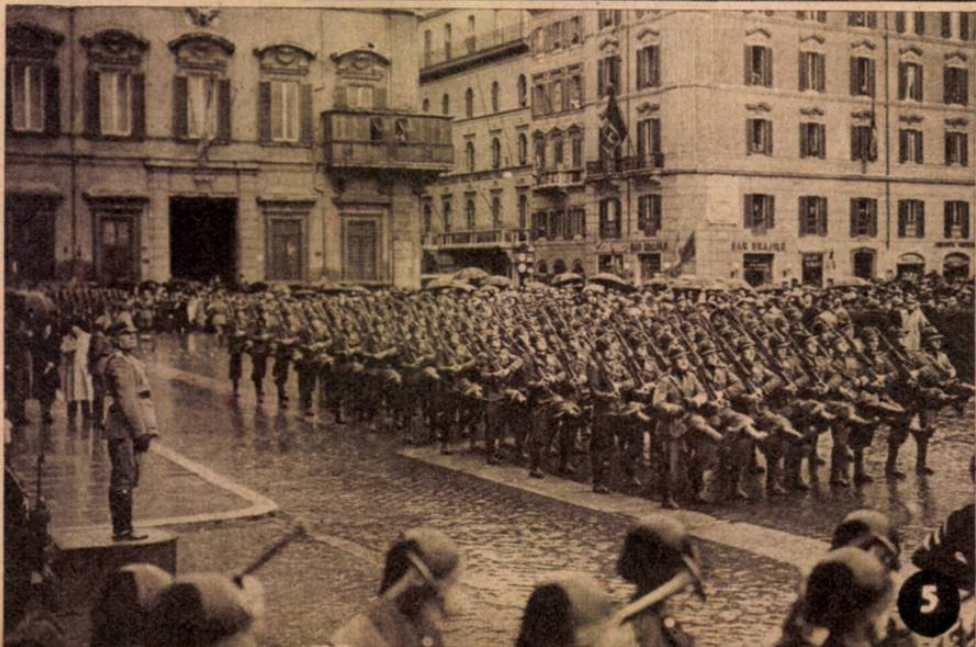
6. — Intr'un spital din Italia, Ducele stă de vorbă cu răniții și ia personal înseamnări asupra doleanțelor lor.

S'AU împlinit săptămîna trecută nouăsprezece ani dela „marșul asupra Romei”, semnalul biruinței fasciste. S'a întâmplat astfel, ca această aniversare să coincidă cu marșul trupelor aliate asupra Moscovei, capitala bolșevismului, a cărei lichidare este acum pe cale de a se îndeplini. După numeroasele isbânzi ale fascismului și după prețioasele sale realizări, al 20-lea an al erei mussolinienă se încununază cu cea mai strălucită victorie a luptei sale: distrugerea bolșevismului.

Roma sau Moscova, aceasta a fost lozinca celor dintâi fasciști. Și a rămas Roma.

4

5

6

O operație PE BORD

CUM FUNCȚIONEAZĂ ASISTENȚA MEDICALĂ PE UN VAS DE RĂZBOI

RĂZBOIUL naval este un războiu aspru. El cere dela marinari eforturi extraordinare și o vigoare neadormită.

Zi și noapte vapoarele de războiu patrulază în zona prin care navighează flota de aprovizionare a Marii Britanii. Vasele de războiu germane atacă și scufundă, împiedecând libera aprovizionare a Angliei. Zona din jurul insulei nu mai este certă pentru vasele britanice.

Vase culegătoare de mine, culeg minele cu care englezii au presărat limita zonei de așă zisă siguranță. Alte vase pun mine în interiorul apelor teritoriale engleze.

În aceste operații continui de culegere și de punere a minelor, vasele speciale însărcinate cu îndeplinirea lor întâmpină dificultăți imense și riscuri destul de serioase.

Operația culegerii minelor este în deosebi extrem de primejdioasă, mai ales pe mare. În cursul acestor misiuni primejdioase se înregistrează fatal accidente. Dar vasele de ajutor, micile imbarcațiuni sanitare stau de veghe.

Operația are loc chiar în sala specială a vasului...

Între în convalescență, rănitul mulțumește salvatorul său

nevoit să facă operații chirurgicale în timp ce sala de operație se clatină în voia valurilor. Medicii afectați serviciilor sanitare ale marinei trebuie să fie adevărați maeștri ai meseriei lor. Bisturiul nu trebuie să taie decât cu extremă precauție și atunci când te afli pe bordul unui vas de războiu nu este lucru ușor să-ți măsoare mișcările și să realizezi tăetura justă.

După operație, rănitul este transportat pe bordul unui vas-spital care-l va debarca în primul port

Medicul flotei de luptă se află undeva pe bordul unui vas.

Când se înregistrează un accident sau când vreun marinier cade bolnav se emite un mesaj telegrafic pe care-l recepționează vasul poștă. În clipa în care a aflat despre accident el se grăbește să vină în ajutorul rănitului sau al bolnavului.

Pe bordul vaselor culegătoare de mine se află întotdeauna o sală de operație amenajată în vederea unor intervențiuni chirurgicale urgente. Însoțit de câțiva marinari sanitari specializați în transportarea răniților și a marinierilor incapabili să se deplaseze prin propriile lor puteri, medicul flotei se grăbește spre locul accidentului.

Ajuns acolo, ia măsurile dictate de împrejurări. Rănitul sau bolnavul este coborât cu o targă de piele într-o barcă ușoară de cauciuc și este transportat în sala de operație unde i se va da îngrijirea necesară.

De multe ori, medicul este

Aici, îl vedem pe marinarul rănit, dus de medici către sala de operație de pe bord

Sterilizarea instrumentelor se face aici ca în orice clinică chirurgicală modernă

Stânga: Medicul flotei transportă cu grijă marinarul rănit, într-o barcă de cauciuc, spre primul vas care posedă sală de operație

Stânga: (în clișeu mic): Un vas culegător de mine pe bordul căruia se află întotdeauna un medic

Până și sudura autogenă — una dintre cele mai pretențioase munci de uzină — a fost învățată de femei...

Femeea IN SPATELE Frontului

Femeea a muncit întotdeauna. În epocile primitive, atunci, când toate animalele erau încă sălbatice, femeia a fost pentru bărbat primul animal domestic. Ea era utilizată la diferite munci, tot așa cum astăzi sunt întrebuințate animalele de tracțiune. Situația aceasta barbară s'a menținut identică până astăzi la anumite popoare africane și arabe. Pe măsură ce omul a reușit să aservească alte animale pentru îndeplinirea muncilor care-i asigurau existența, femeia a devenit din ce în ce mai liberă.

Încet, cu tenacitate, femeia a parcurs drumul către cucerirea drepturilor de care se bucură azi în sânul popoarelor civilizate.

După înființarea societăților primitive și mai târziu în epoca patriar-

unei bune părți din alimentele de consum general. Economia industrială care s'a substituit economiei domestice a impus transformarea menajerei în lucrătoare de uzină. Pentru a procura mijloacele necesare vieții familiare, femeile au trebuit să se transforme din producătoare neplătite în muncitoare salarizate. Muncile pe care femeia le îndeplinea în mod gratuit în sânul familiei, au devenit izvoare de câștig.

Aceasta a fost inovația veacului al nouăsprezecelea: femeile au acceptat să îndeplinească o

În fabricile de țesătorie artistică, numai femeile sunt acelea care pot da rezultate satisfăcătoare

Jos: D-na Rose Bonnet, directoare a observatorului astronomic din Paris

Femeia, considerată „primul animal domestic” al omului, nu se dă în lături de la nici o treabă, oricât de grea ar fi ea

Iată-o aici luptând cu tauri — o „meserie” care cere, desigur, mult curaj chiar unui bărbat

hală, femeia a ajuns să se bucure de o anumită influență. În anumite societăți a existat chiar și instituția matriarhatului, femeia fiind capul familiei în locul bărbatului.

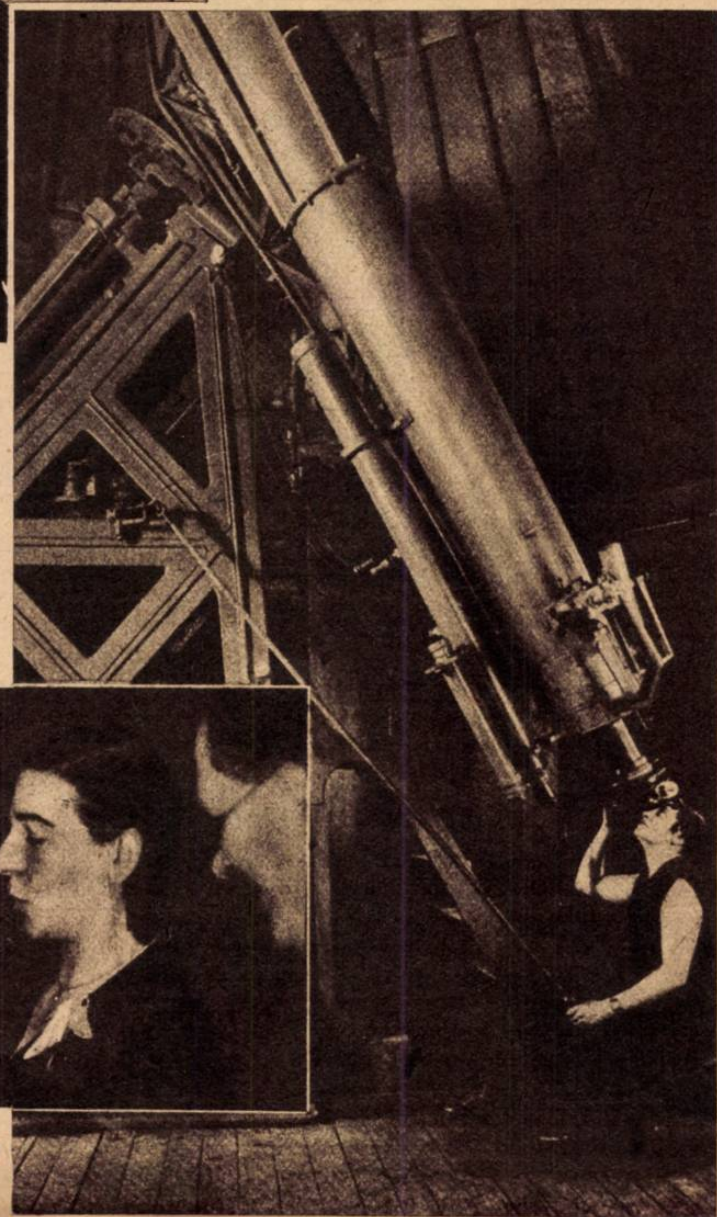
În viața intimă a căminului, femeia a jucat întotdeauna rolul cel mai important: ea a fost aceea care țesea vestimente, care frământa pâinea, care semăna ogoarele și aduna rodul câmpurilor.

Descoperirea unor mijloace puternice de producție a avut un răsunet puternic asupra căminului familial și femeia s'a văzut dispensată de o bună parte din activitatea ei domestică.

Anumite compartimente ale industriei au luat asupra lor ocupații care au fost multă vreme evenimente feminine: astfel s'a industrializat confecționarea rufelor și a vestimentelor de tot felul, precum și prepararea

Iată-o deasemenea pe această femeie, care este directoare a unei întreprinderi metalurgice

activitate remunerată exercitată, de cele mai multe ori, în afara căminului familiar.

S'a dovedit astfel că femeia este tot atât de capabilă ca și bărbatul, că este înzestrată cu o rezistență egală cu a acestuia. Cât timp a fost muncitoarea familiei, eforturile ei au trecut nebagate în seamă, dar din clipa în care a pășit în câmpul muncii ea și-a valorificat după veacuri de așteptare, calitățile ei deosebite.

Când a părăsit mașina și industrialismul, bărbații s'au îndreptat spre acele ramuri de activitate care nu erau decât o mecanizare a muncii, pe care în mod obișnuit o executau. În timp ce brutarii acceptau să lucreze în marile fabrici de pâine și de paste făinoase, femeile nu refuzau nici un fel de muncă, simțindu-se calificate pentru toate activitățile industrializate.

Din momentul în care femeile au fost admise prin forța împrejurărilor în câmpul muncii, n'a existat niciun compartiment al complexe producții industriale în care ele să nu activeze. Au pătruns în industria chimică, în metalurgie, în industriile farmaceutice, în manufacturile artistice în artele grafice, într'un cuvânt n'au refuzat niciun fel de muncă și s'au dovedit apte pentru a le îndeplini pe toate.

Femeia a trebuit să lupte decenii pentru a realiza această egalitate cu bărbatul, în domeniul muncii. Reacționarii și retardarii o trimiteau cu ironie înapoi în sclavia seculară din care se smulsesse, și o tratau ca pe o ființă inferioară bărbatului.

Munci care cer forță excepțională, ca aceea a trăsului unui șlep dealungul unui canal, sunt executate fără împotrivire de femei

La strânsul sau la semănatul recoltei, femeia este totdeauna prezentă, — mai ales acum când bărbații sunt pe front

Dar dacă în domeniul muncii manuale lupta femeii pentru asigurarea unei situații independente a fost destul de grea, în schimb lupta pentru dreptul de a exercita anumite profesii intelectuale a fost aproape eroică.

Bărbații veacului trecut și mulți din veacul nostru nu puteau accepta egalitatea de forțe intelectuale între femei și bărbat. Multor minți li se părea limpede aforismul că femeia este inaptă pentru studiu și incapabilă să îndeplinească munci intelectuale. Obstacolele acestea au fost și ele învinse și după ce au pătruns în școlile de specializare, femeile și-au dovedit capacitatea lor de efort intelectual care nu le pune mai prejos de bărbați. Cu o tenacitate demnă de omagiu, femeile au urcat treptele succesive ale învățământului superior și universitar și au ajuns să se illustreze în toate domeniile de activitate intelectuală: în știință, artă, în pedagogie, în medicină etc.

În veacul nostru, asistăm la o largă reprezentare a femeilor în câmpul muncii. Acest lucru se datorește, în mare măsură, înăsprirea condițiilor de viață, astfel încât venitul unui singur muncitor nu ajunge pentru acoperirea nevoilor unei familii.

O walkirie modernă, care, în lipsa soțului îi ține locul la nicovală și ciocan

Un grup de femei — miniere, mergând spre noua lor ocupație

Această femeie, care are doctoratul în medicină a devenit... măcelăreasă, iar cea de alături, cismăre asă

bărbați pe câmpul de luptă ci și de femei în uzine și în ateliere.

Este un titlu de onoare pentru femei, faptul că n'au refuzat îndeplinirea niciunei munci dintre acelea care păreau un apanagiu al bărbaților. Astfel în anumite regiuni ale lumii, femeile îndeplinesc munci penibile ca acelea de miniere și fierări iar în uzine ele s'au specializat în operații dificile.

Femeia este în momentul de față cu adevărat camarada bărbatului. Ea împărtășește în mod egal greutățile vieții. Și când te gândești că a fost nevoie de decenii de luptă, pentru ca energia și capacitatea pe care femeile le puneau la dispoziția societății, să fie în cele din urmă luate în considerație și utilizate.

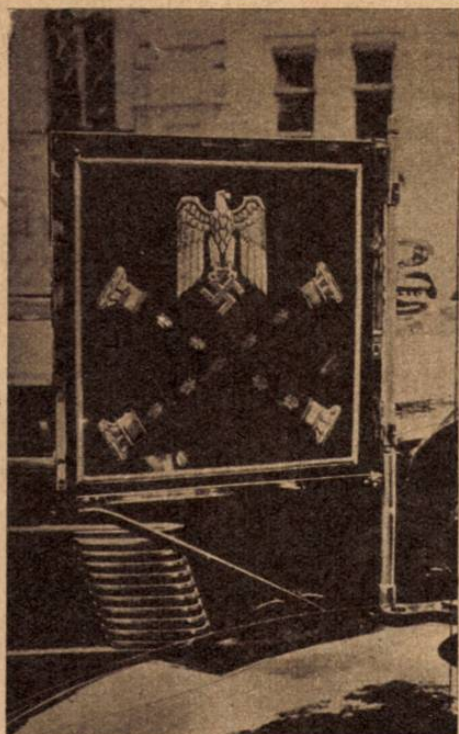
Iată-o, înfățișată, pe această femeie reparând cu multă abilitate motorul unui automobil

În perioada de eforturi gigantice prin care trece omenirea dela războiul trecut, femeia și-a dat contribuția ei extraordinară în toate domeniile de muncă manuală și intelectuală.

În momentul actual, în marile uzine de armament, femeile sunt reprezentate printr'un număr impresionant, astfel încât se poate spune că războaiele se câștigă nu numai de

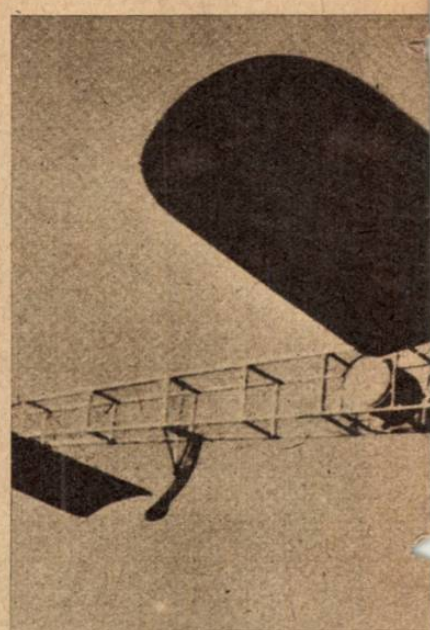
**Pentru a smulge victoria
E nevoie de încordare supremă.
Cei care nu luptă contribuie la victorie
Subscriind cât de curând
Sume cât mai mari la Imprumutul Reîntregirii.**

Iată noua emblemă pe care o poate arbora un general feldmareșal al Reichului

Singura armă în care mai contează sovieticii sunt minele, de care fac mare risipă pretutindeni. Obicinuiți cu ele, pionierii germani le descoperă acum cu ușurință.

Reparat, istoricul „Bleriot” c zilele trecute, un nou zbor în

din TOATA LUMEA

D-rul Goebbels a organizat o serie de mari reprezentații teatrale și cinematografice în folosul răniților. Il vedem aici, alături de un ofițer rănit, asistând la unul din aceste spectacole →

← Mare veselie pe bord. Vasul s'a înapoiat la bază dintr'o misiune în Atlantic pe care a dus-o la bun sfârșit. În așteptarea noiei misiuni, marinarii petrec pe bord

Al lui Oscar Bider a făcut,
tre Zürich și Spreitenbach

Geologul elvețian, Arnold Heim, s'a înscris ca elev la o
școală de planoare, unde-l vedem primind instrucțiunile
de zbor dela un tânăr maestru

Un instantaneu
greu de prins:
un avion ger-
man lansându-și
torpila în apro-
pierea unui vas
inamic

Prima și singura
pilotă pentru
balon sferic a
Elveției, Marie
Rudolf-Probst,
a încetat din
viață la Berna,
în vârstă de 77
ani. O vedem
aici într-una din
ascensiunile ei
cu balonul

Intrarea primilor motocicliști germani în
orașul Orel

La aparatele pentru perceperea zgomo-
tului avioanelor, italienii utilizează orbi,
al căror auz se știe că este extrem de
dezvoltat

Două aspecte din orașul recent capturat
de germani, Charkov: Bulevardul princi-
pal al orașului și piața Dzerjinski

Loteria DE STAT și SCOPULEI SOCIAL

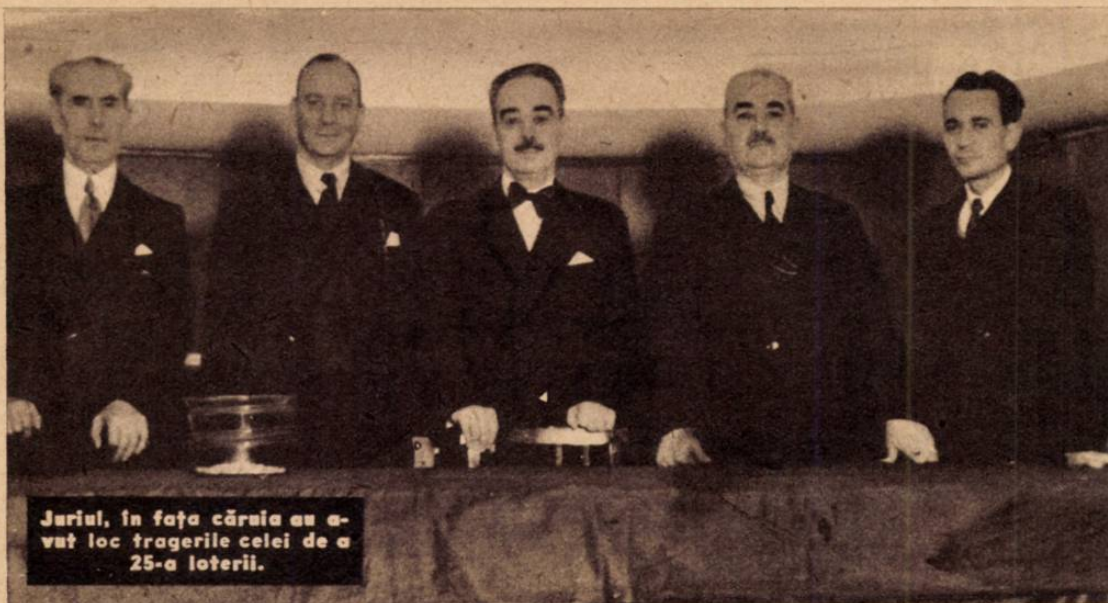
A 25-a Loterie și-a terminat tragerile ultimei clase, săptămâna trecută, când au fost împărțite jucătorilor cele mai mari câștiguri. Satisfacția jucătorilor față de reintroducerea sistemului „tragerilor cu mâna” s'a putut vedea, atât din succesul pe care l-a avut această loterie, cât și din entuziasmul cu care au fost urmărite tragerile fiecărei clase.

Urmărind un scop atât de util din punct de vedere social — scop care toată lumea știe că nu e altul decât acela de a construi spitale și sanatorii și de a întreține în ele mai ales bolnavii săraci — și funcționând pe unul dintre cele mai simple și mai avantajoase sisteme de tragere. Loteria de Stat s'a impus în fața publicului, ajungând a fi considerată ca o necesitate organică a vieții de toate zilele. A intrat, cum s'ar spune, în sângele jucătorilor, cari așteaptă cu emoție fiecare tragere și cari nu regretă, chiar dacă șansa nu i-a favorizat la vreuna din clase, deoarece știu că banii lor merg la o destinație atât de utilă societății românești.

Șansele pe care le oferă Loteria de Stat jucătorilor, sunt totuș colosale, față de alte organizații similare din străinătate.

Intr'adevăr, dacă privim planul noiei Loterii (a 26-a), care a început acum, sub mândra emblemă „Victoria dela Răsărit”, constatăm că totalul câștigurilor pe care le oferă jucătorilor este de 222.630.000 lei, adică, într'un procent de aproape 50

Sanatoriul Moroeni, unul din așezămintele de mare utilitate socială construite din fondurile Loteriei de Stat.

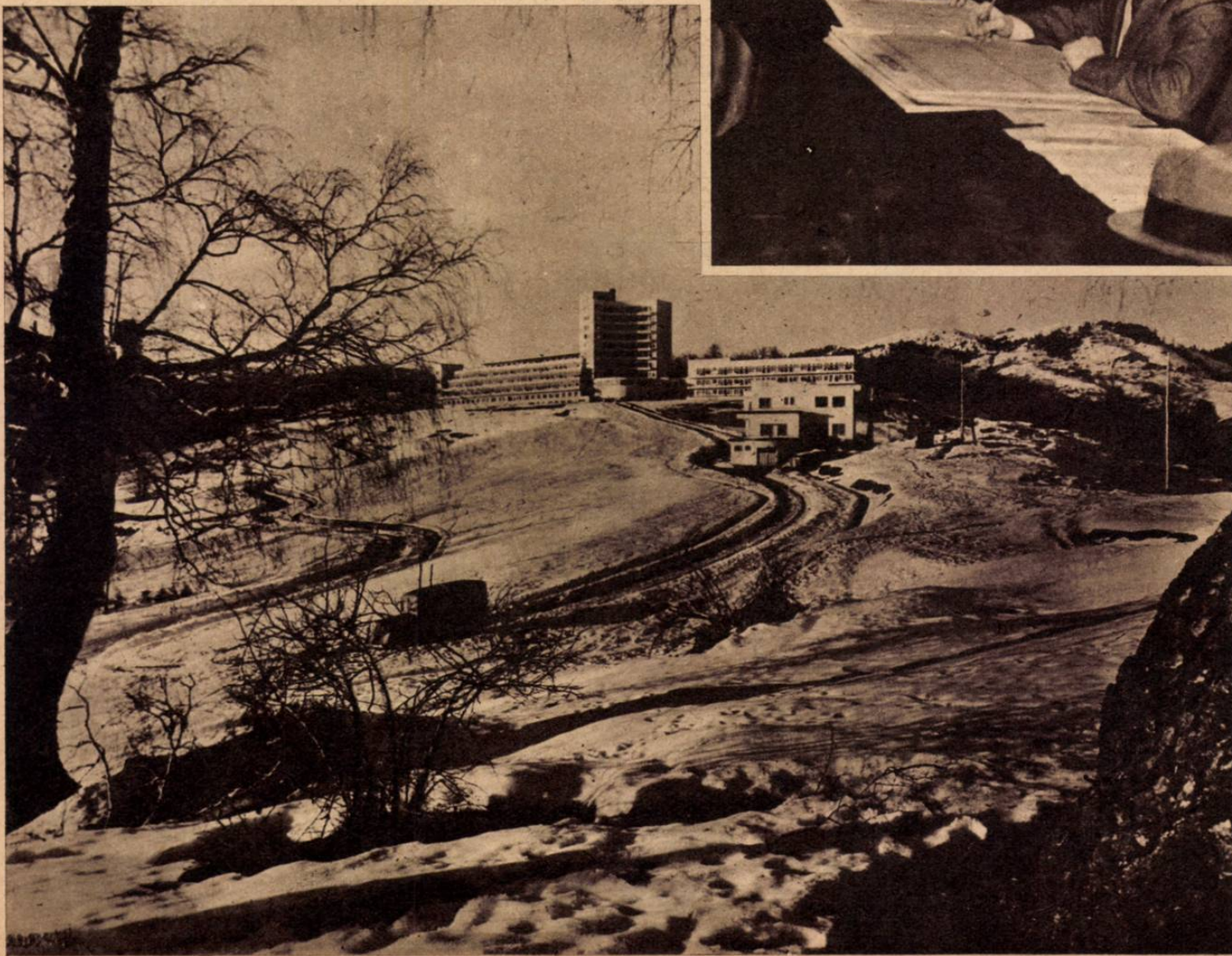
Juriul, în fața căruia au avut loc tragerile celei de a 25-a loterii.

Juriul încadrat de cele două felite care trag numerele câștigătoare cu mâna din roata norocului.

Un aspect al sălii Dalles, în timpul tragerilor. (În fața: reprezentanții Colecturilor controlându-și câștigurile).

la sută față de lozurile lansate. Și, nu trebuie trecut cu vederea că sunt numeroase câștiguri mari, de 1, 2, 5 și chiar 10 milioane, pe care șansa le distribuie jucătorului, așa încât emoțiile și speranțele acestuia sunt pe deplin justificate.

Pe lângă misiunea ei de a aduce alinare și vindecare celor bolnavi, se poate spune, deci, că Loteria mai are și rolul de a îmbogăți multe familii nevoiași, precum și pe acela de a întreține flacăra atât de minunată a speranțelor în viața unui om.

Iată de ce are și de ce merită să aibă un mare ecou în masele publicului, Loteria de Stat.

CG AU DEVENIT RUȘI *refugiații*

REVOLUȚIA comunistă care a dus la distrugerea regimului țarist a dat semnalul de alarmă pentru toți rușii care credeau în misiunea europeană a Rusiei.

Non-conformiștii, mințile libere și independente, oamenii care n'au putut să creadă dogmatic în formele fericirii populare pe care o debitau comisarii sovietici, au fost nevoiți să ia drumul exilului și să ceară drept de azil în toate țările noului și vechiului continent.

Soldați și ofițeri din armata țarului, scriitori și parlamentari, nobili și burghezi înstăriți au fost nevoiți să părăsească pentru multă vreme locurile natale și să înceapă trista peregrinare a celor fără țară.

Trebue să ne amintim de faptul că dela creștinarea masei slave care ocupa vastele stepe ale Rusiei, principiile creștine au pătruns cu intensitate crescând, în păturile poporului.

Marii scriitori ruși de talia lui Dostoewsky și Tolstoi au scris și au gândit creștinește.

Pentru toți intelectualii ruși hrăniți cu doctrina neo-creștină a lui Tolstoi și iluminați de messianismul lui Dostoewsky, regimul bolșevic inaugurat printr-o sângeroasă revoluție, era începutul unei ere în care Rusia avea să sufere primatul satanocrației.

În locul vechei aristocrații, în locul pietății populare s'au instalat la puterea satanocrația lui Lenin și Stalin și demența distructivă a masselor crescute și educate în dogma anarhismului.

Exilații făceau parte din armata țaristă și se recrutau din rândurile intelectualilor independenți.

Europa de după războiu au făcut cunoștință cu drama rușilor albi, cu mulțimea nostalgică și desnădăduită a celor fără patrie care urmăreau de dincolo de fruntariile natale svârcolirile agonice ale unui popor ce merita de sigur o altă soartă.

Ce s'a întâmplat cu acești oameni? Au trăit un timp din mila popoarelor care le ofereau ospitalitate și, în cele din urmă, au fost nevoiți să se acomodeze unor noi condiții de viață și independență.

Am văzut atunci spectacolul prințeselor bucătărese și ale ofițerilor superiori chelneri, am văzut cabaretele pline de cântărețe recrutate din noblețea o-

rașelor rusești și am văzut pretutindeni la Paris, la Londra și chiar la București, oameni care nu munciseră niciodată sau care munciseră numai cu capul, punând mâna pe uneltele muncii manuale.

Din anchetele întreprinse, rezultă că nu există țară pe fața pământului unde să nu se găsească un număr mai mare sau mai mic de foști soldați și ofițeri din armata țarului, care sub comanda generalilor Kolciak, Denikin și Wranghek au încercat, în 1917 și în anii următori, să dărâme regimul bolșevic.

Un călător francez povestea într'un ziar parizian că undeva în Africa a auzit la un moment dat într'o oază vorbindu-se limba rusă: erau niște cazaci din garda imperială rusă care se expatriaseră în zona ecuatorială.

Împrăștiati în întreaga lume acești ruși albi erau legați printr'un ideal comun: acela de a vedea patria eliberată de sub dominația comunistă. Organizați în asociații și în Federații, rușii albi se aflau sub comanda generalului Miller și apoi a generalului Abramoff, care luptau pe toate căile pentru răsturnarea regimului moscovit. Cunoaștem cu toții tragica dispariție a generalului Miller și a altor ruși albi care au luptat pentru realizarea acestui ideal.

După truda zilnică, rușii exilați care trăiau răspândiți în întreaga lume se întruneau la sediile lor, unde întocmeau planurile de organizare ale unei armate, care într'o bună zi avea misiunea să isgonească minciuna și impostura comunistă, instaurând un regim de dreptate socială.

Organizați într'o armată adevărată care publica și un „buletin al avansărilor” apărând în mai multe limbi europene, rușii albi erau simpatizați și considerați drept o garanție a instinctului de dreptate al poporului rus, care trebuia să-și găsească într'o zi termenul final al tribulațiilor și suferințelor sale. Armata rușilor albi a fost prezentă și activă până acum câțiva ani. Și la un moment dat a intrat în cea mai profundă dintre tăceri. Ce s'a întâmplat?

Au obosit oare acești oameni care au așteptat ani de zile prilejul nimerit pentru a da lovitura de grație comunismului? Nu cumva au îmbătrânit

— Continuare în pag. 14 —

La mijloc: Nobilii ruși care au fost văzuți servind în localuri publice.

Stânga: Generalii refugiați, Denikin și Lobnovski, cari erau cavaleri ai ordinului „Mihai Viteazul”

Dreapta: Generalul Wranghel și soția sa în refugiu la Constanti-nopole

I

n contrast cu viața luxuoasă și complicată pe care ne-o arată în cinematograful, vedetele filmelor duc, în realitate, o existență foarte simplă. Nu pentru că nu le-ar da mâna să ducă o astfel de viață, ci, pur și simplu, fiindcă le place existența lipsită de complicații.

În această privință, Cristina Soderbaum, a declarat:

— Simt cea mai mare plăcere, când în termin lucrul în studio, să merg acasă și să citesc o carte bună, fără să fiu deranjată de cineva.

Aceiași pasiune își mărturisește Carl Raddatz, interpretul principal al filmului de mare succes „Stukas”.

Zarah Leander, eroina filmului „Calea Triumfului” se simte fericită când își poate rezolva corespondența

Heli Finkenzeller, care adoră singurătatea, dar numai într-un interior elegant

Kristina Söderbaum, o pasionată a interiorului simplu și a cărților bune

Carl Raddatz este un pasionant al singurătății și al cititului

Carl Ludwig Diehl și cei doi copii ai lui

Vi se place VIATA SIMPLĂ?

Heli Finkenzeller, ceva mai prețioasă, spune: — Îmi place singurătatea, dar într-un interior luxos.

La rândul ei se declară pasionată după citit dar nu numai cărți, ci orice revistă și ziare care-i cad în mână.

Zarah Leander, eroina minunatului film „Calea Triumfului”, are altă pasiune de interior și anume, cititul corespondenței pe care o primește dela admiratori. Ea se mulțumește dacă în fiecare zi reușește să citească și să răspundă la câteva zeci din aceste scrisori.

Însfârșit, Karl Ludwig Diehl, a declarat cândva, că se simte foarte fericit în interior, cu o singură condiție: să fie alături de cei doi copii ai lui, un băiat și o fetiță de toată dragălaşenia.

PRIETENII

ȘI INAMICII OMULUI

ANIMALELE au ca și oamenii o reputație bună sau proastă. Unele sunt calomniate, altora li se ignoră calitățile și li se presupun defecte inexistente.

Toată lumea este însă de acord în privința câinelui, care este considerat drept cel mai bun prieten al omului datorită credinței și dragostei pe care le arată față de stăpânul său.

În schimb, se știe că printre păsările cu care Creatorul a presărat văzduhul, coțofana este o sburătoare care nu știe să facă altceva decât să trâncănească toată ziua, de unde și adagiul franțuzesc „vorbește ca o coțofană” care se aplică femeilor clevetitoare și pisăloage. Pe de-asupra coțofana mai are și obiceiul de-a-și împodobi cuibul cu obiecte furate. Oamenii sunt indispuși la vederea ariciului pe care din repulsie, îl consideră un animal primejdios. Dar nu acesta este adevărul.

Ariciul este unul dintre cei mai mari prieteni ai omului. Este adevărat însă că el nu știe cât de mari sunt serviciile pe care le face omului, dar aceasta nu scade nimic din valoarea acestor servicii. Astfel ariciul este inamicul de moarte al șoarecilor de câmp și al insectelor care rod rădăcina diferitelor plante.

Cu toți țepii lui, ariciul este cel mai bun prieten al țăranului.

Să ne ferim deci de a ne atinge de vreunul din țepii cu care l'a înzestrat natura.

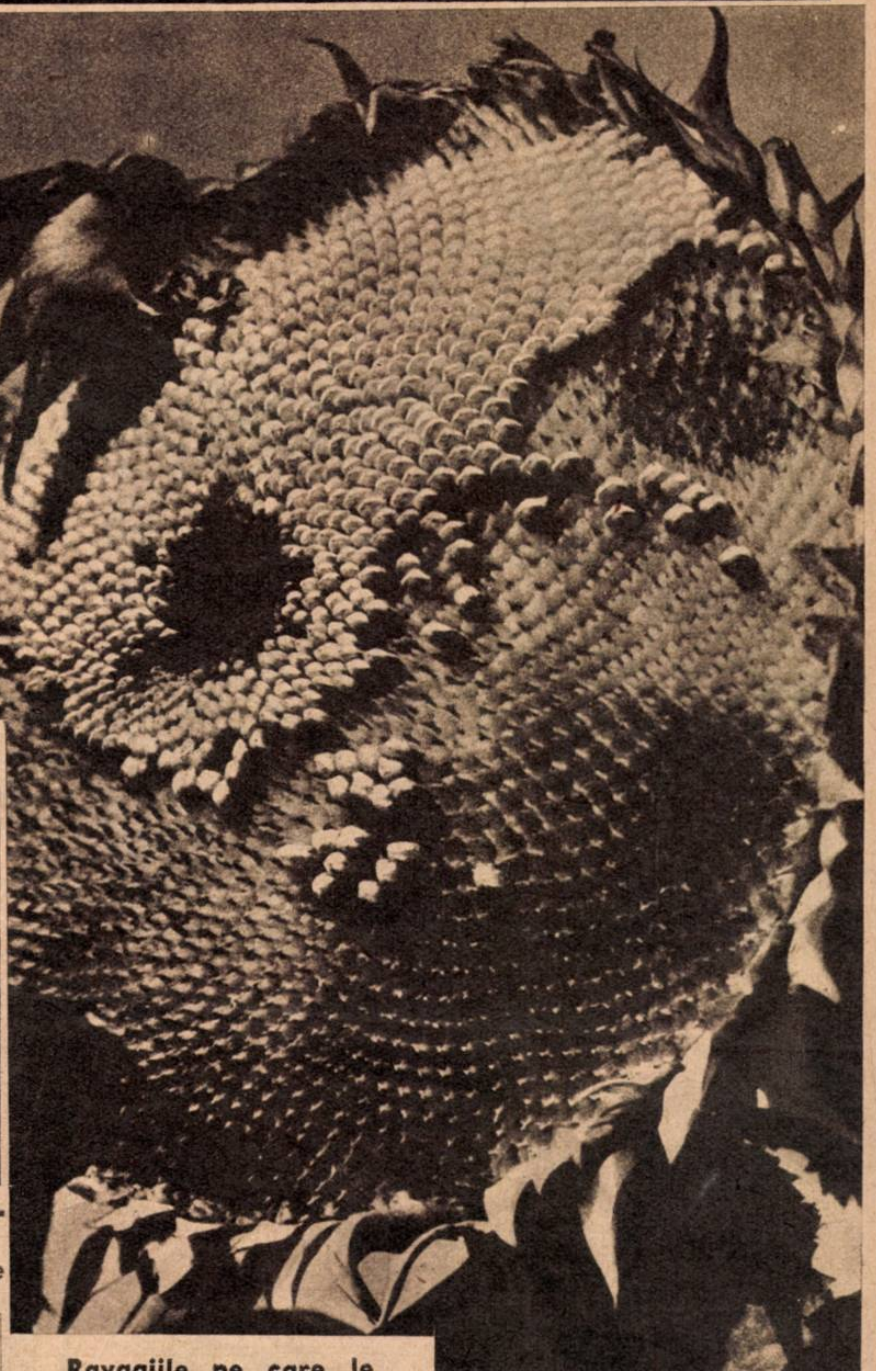
Natura ne oferă prin ciudata conformație a

Nu judecați greșit ariciul! El este un mare prieten al omului...

Sus: Câinele, cel mai fidel prieten al omului.

Jos: Coțofana, pasăre care face și zgomot și stricăciuni

Ravagiile pe care le poate face o vrăbie într-o plantație cu floarea soarelui

cestui animal, un exemplu de forță în defensivă, căci în clipa în care ariciul se ascunde în pielea lui acoperită cu țepi, el este intangibil și inexpugnabil.

Un exemplu de fortificație naturală!

Libelula este un biplan extraordinar de suplu, pe care natura l-a creat pentru a umili creația omului.

Ați văzut vreodată un

avion care să aibă suplețea și viteza acestei insecte, al cărui nume revine atât de des sub pana poezilor?

Delicat biplan, animat de un suflu de viață, simbol al grației, al ușurinței dar și al existenței efemere, libelula a inspirat numeroase versuri poezilor.

Gingașele vrăbii care împodobesc cerul văduvit de sburătoare în timpul toamnei și iernei, aceste păsări care rămân în toate anotimpurile în climatul nostru, provoacă enorme pagube țăranilor și cultivatorilor.

Un statistician a publicat odată niște cifre impresionante cu privire la pagubele pe care le cauzează aceste păsări.

Țăranii plătesc păsărilor un adevărat impozit în natură. Un procedeu destul de ridicat din recolta fiecărui an, constituie hrana vrăbiilor, rezistente la intemperiiile climei continentale.

În ilustrația noastră vedeți o floare a soarelui, ale cărei semințe nenumărate sunt devorate de o vrăbioară. Precum vedeți, e gingașă dar rapace!

O problemă pe care și-au pus-o unii naturaliști este aceasta: animalele sălbatice își modifică obiceiurile și aptitudinile dacă duc un fel de viață asemănătoare cu aceea a omului?

Naturalistul american Silas Johnson a adoptat un pui de rinocer pe care-l hrănește așa cum sunt hrăniți sugarii.

Savantul vrea să înregistreze modificările temperamentale și transformările pe care le va suferi acest animal, în urma unei vieți complet deosebită de aceea pe care ar fi putut s'o ducă în junglă. De-ocamdată se poate vedea că rinocerul acceptă să soarbă din biberon lapte de vacă amestecat cu făină de orz.

De asemeni, rinocerul nu refuză să fie spălat cu săpun și să fie ținut într-o cadă cu apă curată și mereu împropătată.

Naturalistul american Silas Johnson crește acest pui de rinocer, voind să vadă dacă se transformă până la urmă într-un animal domestic

Chlorodont

Pasta de dinți

*Rămâne totdeauna
aceiași calitate
superioară*

Produs din cicoare aleasă,
printr'o cultură selecționată
și îngrijită cu atenție.

La cafea cu lapte ia

Franch
Adaus la cafea

Franch-Cafea

CE-AU DEVENIT REFUGIAȚII RUȘI

— Urmare din pagina 11-a —

și odată cu bătrânețea a urmat tocirea elanurilor, oboșeala și desnădejdea?

Unde sunt tinerii și bătrânii ofițeri ai armatei țarului, unde sunt toți acei legitimiști care luptau din străinătate împotriva patriei a cărei tradiție era primejduită? Este ciudat fenomenul destrămării unității existente până nu de mult între rușii albi din întreaga lume, tocmai în momentul în care armatele națiunilor civilizate ale Europei, întreprind lupta de exterminare a comunismului.

Dece n'au fost prezenți la această luptă rușii albi? Dece s'au cufundat într'o tristă expectativă?

Răspunsul și-l oferă viața cu toate inconsecvențele la care-i obligă pe oameni.

PE UNDE AU TRECUT BOLȘEVICII

Așa au ars căminurile populației din provinciile dezrobite, incendiate fiind de bestiile bolșevice.

Imprumutul Reintegrării are menirea de a vedea căminurile acestor oameni năpăstuiți și de a reface armamentul armatei.

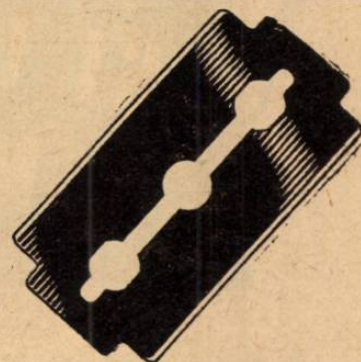
Ca să-și ajungă scopul însă, Subscrierile la Imprumut trebuie făcute fără întârziere.

Așteptarea timp de două decenii și compromisurile dictate de o viață de permanenți expatriați, au distrus în sufletele rușilor albi arzătoarea chemare a patriei ce trebuia eliberată printr'o luptă eroică.

În momentul actual, Germania și alături de ea aliații, distrug de pe imensa întindere a Rusiei orice urmă de

viclenie și de nihilism asiatic, transformând spațiul rusesc într'un spațiu european. După distrugerea regimului comunist, se va pune problema regimului politic care va fi impus unui popor care s'a dovedit inapt să lupte împotriva formelor de guvernământ pernicioase și distructive.

Lama albastră Gillette

este lama de ras care satisface până și pretențiile cele mai dificile. Gillette lama care a apărut cea dintâi în comerț, n'a putut fi egalată în calitate nici până în prezent. Oțelul cel mai bun și ascuțișul său fin transformă bărbieritul într'o adevărată plăcere. Lama albastră Gillette este accesibilă oricui, fiindcă grație superiorității și durabilității sale, ea își merită pe deplin prețul.

*Intestinului
leneș.....*

LEO-PILLS

GUTURAIUL VA DURA CÂTEVA ORE

GUTURAIUL fiind o afecțiune banală, i se atribuie în general foarte puțină importanță.

Toate metodele întrebuințate până acum (vaselină boricată, gomenolată, uleiuri aromatate, pulverizări, etc.) n'au putut învinge această maladie care de multe ori produce complicațiuni (otite, sinusite, bronchite, etc.)

Le RENIOL cachete introduse pe cale bucală (gură) oprește curgerea nasului în mai puțin de una oră după primul cachet, iar după al doilea și al treilea luate la interval de 3-4 ore, guturaiul este vindecat.

La Farmacii și Droguerii. Depozit general: Laboratorul „ASFAR”, Gh. Stoicescu. Telefon 1.05.77.

Pilule
purgative
în
ambalaj
albastru

Produsele
KISSINGEN
cu
renume
mondial

în cutii de:

3 buc.	60 buc.
25 "	100 "
100 "	200 "
200 "	

Tablete de
slăbire
în
ambalaj
verde

Cereti produsele
BOXBERGER KISSINGEN
BAILE KISSINGEN

Dep. PHARMAG S.A. Brașov